

PHOTO
NELLYS

NEOΡΑΙΑ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 39
8 ΙΟΥΛΙΟΥ 1939-Δ'

✓18

Η Νεολαία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου ὑπὸ Ἀνατάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις
καὶ ἐκπρὸςώπει ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ :
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὄροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ : Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχους 39 — 8 Ἰουλίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀποδείξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ μη-
μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικοῦ) Δρ. 160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Αἰγύπτου Λίρ. 1

Διὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας) :
ΕΤΗΣΙΑ Δρχ 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματεῖαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Ἡ «Νεολαία» εἶναι ἀσφαλῶς τὸ μοναδικὸν περιοδικόν, τὸ
ὁποῖον διὰ τῆς πλουσίας ὕλης του, τῆς ἐθνικῆς, ιστορικῆς καὶ ἐγκυ-
κλοπαιδικῆς, τῶν ψυχαγωγούντων ἀλλὰ καὶ ἠθικοποιούντων ἀνα-
γνωσμάτων του, δὲν ἀπομακρύνει τὸν ἀναπαυόμενον μαθητὴν ἀπὸ
τοῦ σχολικοῦ κύκλου, ἀλλὰ τοῦναντίον τονώνει καὶ τὰς γνώσεις καὶ
τὸ πνευμὰ του, ὥστε ἀκόπως νὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδὰς του κατὰ τὸν
Ὀκτώβριον. Ἐπίσης οἱ Φαλαγγίται καὶ οἱ Σκαπανεῖς, αἱ Φαλαγγί-
τισσαι καὶ αἱ Σκαπάνισσαι μὲ τὴν «Νεολαίαν», ἐκτὸς τῶν ἄλλων, δια-
τηροῦσι πλήρη τὸν πνευματικὸν των σύνδεσμον πρὸς τὴν ὅλην Ὀργά-
νωσιν, τὴν κίνησιν τῆς ὁποίας εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς δράσεώς της
παρέχει μὲ τόσῃ ἐνημερότητα ὡς ἐπίσημον ὄργανόν της.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐργαζομένη νεότης εἰς τὴν «Νεολαίαν» εὕρισκει
ἐκεῖνο ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον τὴν προάγει πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ
τὴν ἐνισχύει εἰς τὸ κύριον ἔργον της.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΙΟΥΡΓΙΑ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 100.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ : ΕΡΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ, ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ,
ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 13, 13^Α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ: 80-851 & 80-852, ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ: 30-394

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ **248000**

ΗΜΕΡΟΜ. **24-10-31**

ΑΡΙΘ. **30354**

Η Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗ-
ΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡ-
ΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΟΙ ΧΑΛΥΒΔΙΝΟΙ ΟΓΚΟΙ

Εἰς τὸν ἀνοικτὸν ὀρίζοντα τοῦ Φαληρικοῦ
ὄρμου προεβλήθησαν πάλιν ἀπὸ ἐβδομάδος οἱ
ὄγκοι τῶν πολεμικῶν μας, τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ διεξή-
γαγον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἰόνιον καὶ ὑπὸ τὸ
πεπειραμένον βλέμμα τοῦ Ἀρχηγοῦ ἀσκή-
σεις ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀπεκομίσθησαν τὰ χρησι-
μώτερα συμπεράσματα, ἐπανῆλθον διὰ μικρὰν
ἀνάπαυσιν τῶν πληρωμάτων. Θὰ φύγουν ὁμῶς
ἐκ νέου μετ' ὀλίγας ἡμέρας καὶ ἐπὶ δύο μῆνας
τὸ Αἰγαῖον θὰ βρέμῃ ὑπὸ τὰς ὁμοθροντίας ἐκα-
τοντάδων πυροβόλων καὶ εἰς τὰ νερά του θὰ
ὕψουν στροβίλους καὶ θὰ χαράσσουν τὴν τρο-
χιάν των τὰ πολεμικά, πού εἶναι δόξα, καύχημα
καὶ ἐλπίς τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ἐνῶ αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὴν θάλασσαν,
εἰς τὴν ξηρὰν συνεχίζεται ἡ εἰρηνικὴ ἐκείνη ἐρ-
γασία, ἡ ὁποία μεταβάλλει εἰς ἕνα ἀσφαλὲς
φρούριον ὅλην τὴν Ἑλλάδα, οἱ στρατιῶται ἀπο-
κτοῦν γνώσεις, πείραν, χαλυβδώνουν τοὺς μυῶ-
νας των καὶ θεμελιώνουν τὴν πίστιν ὅτι βασιζόν-
ται ἤδη εἰς ἕνα Κράτος τὸ ὁποῖον ξεῖρει τί θέλει,
μὲ πόρους, ἐπαγρυπνοῦν, ἔτοιμον νὰ διεκδικήσῃ
τὰ δικαιώματά του, νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ ἐδάφη
του, νὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι ἐπιβάλλει ἡ ἐθνικὴ τιμὴ.

Καὶ τοῦτο, ἀκριβῶς, ὑπῆρξε τὸ μεγαλύτερον
εὐεργέτημα, ἡ μεγαλυτέρα ὑπηρεσία πού προσέ-
φερε τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα: τῆς ἐπ' ἀνέδωσε τὴν πίστιν. Πρὸ
αὐτῆς, τόσον ἦτο τὸ ἠθικὸν καταπεπτωκός, τόση
ἡ Ἑθνικὴ ἀπονέκρωσις, ὥστε ὑπῆρχον ἄνθρωποι

νὰ διακηρύσσουν, ὅχι διότι δὲν ἦσαν πατριῶται,
ἢ διότι εἶχον ἀνατρεπτικὰς γνώμας, ἀλλ' ἀπὸ
ἀπλὴν ἀπογοήτευσιν: «Τί νὰ τὸν κάμωμεν τὸν
στρατὸν; Νὰ τὸν διαλύσωμεν». Ἦσαν ὁ ἀντίπους
τῶν ἄλλων ἐκείνων πατριῶτων, οἱ ὁποῖοι ἔβγα-
ζαν λόγους εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος
ὅταν ὠργιάζαν αἱ ξένοι προπαγάνδαι εἰς τὴν
Ἑπείρον καὶ τὴν Μακεδονίαν καὶ διεκήρυττον
ὅτι μόλις τὰ Ἑλληνικά στρατεύματα ἀπεβιβά-
ζοντο εἰς τὸ Δυρράχιον, θὰ ἠνοίγετο πρὸ αὐτῶν
μία τεραστίᾳ λεωφόρος, διότι κανεὶς δὲν θὰ εὗρί-
σκετο νὰ τ' ἀντικρύσῃ, ἡ ὁποία θὰ διέσχίζε τὴν
Ἑπείρον, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Θράκην καὶ θ'
ἀπέληγεν εἰς τὴν Βασιλίδαν. «Μιὰ διασκελίᾳ
τόπος, διεκήρυσσε καὶ ὁ μακαρίτης Γεννάδιος,
ὅταν ἀνηγγέλθη τὸ βουλγαρικὸν πραξικόπημα
εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν, εἶναι ἀπὸ τὰς
Ἀθήνας εἰς τὴν Φιλιππούπολιν». Καὶ ἂν οἱ Ἑλ-
ληνες ἤθελον ἀποφασίσαι νὰ διασκελίσουν (=νὰ
πηδήσουν) ἀπὸ τὰς Ἀθήνας εἰς τὴν Φιλιππούπο-
λιν, δὲν θὰ ἔμενε βουλγαρικὸ ρουθόδι. Μὲ πα-
ρομοίαν ὁμῶς ἀνοησίαν τρεφόμενος ὁ Ἑλληνι-
κὸς λαὸς εὗρεθῃ χωρὶς στρατὸν καὶ ἔτσι δὲν
ἠμπόρεσε νὰ καταλάβῃ καὶ αὐτὸς τὰ ὀλίγα πού
τοῦ παρεχώρησε ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου καὶ
κατὰ τὸ 1897 ἐγράφη ἡ ἱστορία τοῦ ἐξευτελιστι-
κοῦ ἐκείνου πολέμου, ὡς μοιραία συνέπεια τῶν
σφαλμάτων μας, τοῦ ἀνετοιμίου μας καὶ τῆς ὑπο-
ταγῆς τοῦ Κράτους εἰς τοὺς φωνασκοὺς τῆς
πλατείας τοῦ Συντάγματος. Ἀντιστρόφως, ἡ

συνειδητοποιήσεις της κρατικής εξουσίας και η θετική παρασκευή μας έφεραν εις τους θριάμβους του 1912 και του 1913.

Σήμερον, μέσα εις ένα χρονικόν διάστημα ὀλίγων δεκάδων μηνῶν, συνετελέσθη μία ἐργασία ἡ ὁποία πρὸ τριμήνου ἀπεδείχθη πόσον ζυγίζει, ὅπως καὶ καθημερινῶς ἀποδεικνύεται. Τώρα δὲν ἀκούει κανεὶς πλέον «τί νὰ κάμωμεν τὸν στρατόν;», ἀλλὰ κάθε φοράν πού ζοφοῦται ὁ ὀρίζων καὶ ὑψοῦται ὁ κίνδυνος τοῦ πολέμου, ὅλοι μὲ ἓνα στόμα λέγουν: «Τώρα ἔχομεν στρατόν, ἔχομεν κανόνια, ἔχομεν πολεμοφόδια, ἔχομεν ψυχήν, πίστιν. Καὶ ὑπεράνω ὅλων ἔχομεν Κράτος πού δὲν συζητεῖ τὰς ἀποφάσεις του, ἔχομεν Κυβερνήτην φωτεινὸν καὶ τὴν θέλησιν νὰ γράψωμεν ἐποποιίας καὶ τὰς νέας πανενδόξους σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας. Κανένα δὲν προκαλοῦμεν, ἀπὸ κανένα δὲν ζητοῦμεν τίποτα· ἀλλὰ καὶ εἰς κανένα δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἐπιβουλεύῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀκεραιότητά μας».

Αὐτὰ λέγουν καὶ τὴν ἰδίαν ὥραν ἀντικρύζουν εἰς τοὺς δρόμους τὰς φάλαγγας ρωμαλέων στρατιωτῶν καὶ ἀλκίμων ἐφήβων, εἰς τοὺς οὐρανούς τὰ ἑλληνικὰ σιδηρὰ πουλιά, εἰς τὴν θάλασσαν τοὺς χαλυβδίνους ὄγκους, πού καὶ εἰς τὰς ἡμέρας μας ἐχάραξαν μὲ φλογερά γράμματα τὴν δόξαν των καὶ εἰς τὴν παλαιὰν ἐποχὴν, ὅταν ἦσαν ξύλινα τεῖχη, πάλιν ἐπρομάχησαν ὑπὲρ ἐλευθερίας, πατρίδος καὶ ἀνθρωπότητος.

Τοῦτο ἂς τὸ ξεύρουν καλὰ τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ ὅλος ὁ Ἑλληνισμός: Ὅσάκις ἡ Ἑλλάς ἦτο ἰσχυρά καὶ ἐνεπιστεύετο εἰς τὰς ἰδίας τῆς δυνάμεις, ἡ δάφνη τῆς νίκης ἦτο ὁ ἀχώριστος σύντροφός της. Ὅσάκις ὅμως αἱ ἐσωτερικαὶ διχόνοιαὶ τὴν ἐξησθένουν, τότε ἀκριβῶς ἤρχιζεν ἡ κατὰ τῶς καὶ ἐνεφανίζετο ὁ ξένος κατακτητής. Καὶ εἶναι τοῦτο τόσο γνῶστον ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται νὰ ἐπαναληφθῇ ἐδῶ, ἂς ἐνθυμούμεθα ὅμως πάντοτε ὅλοι ὅτι ἡ ρωμαϊκὴ κατὰκτησις ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν πού ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός παρέλυσεν τὰ νεῦρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τότε ὁ Ρωμαῖος δορυκτῆτωρ, πού ἐχρησιμοποίησε μαζί μὲ τὴν ἀτεγκτον βίαν καὶ τὴν πανουργίαν καὶ τὸ χρῆμα, τότε ἤρχισε νὰ καταρρίπτῃ τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ ἑλληνικὰ προπύργια. Μὲ ἠνωμένους τοὺς Ἑλληνας ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 21 ἐθριάμβευε· μὲ τὴν διχόνοιαν ἤρχισε νὰ πνέῃ τὰ λοιπὰ. Διότι δὲν εἶναι ὁ ὄγκος πού κάνει τὴν ἰσχύ. Ὑπῆρξε μοιραῖον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Φυλὴν νὰ προσφέρῃ πολὺτιμον αἷμα εἰς τὴν ἄρδευσιν τῶν ξένων φυλετικῶν δένδρων. Ἑκατομμύρια Ἑλλήνων ἔμειναν καὶ ἐξελατινίσθησαν εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἑλλάδα, ἑκατομμύρια εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Ἀσίαν ἐχάθησαν εἰς τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἑκατομμύρια ἄλλα ἐξερρωσίσθησαν καὶ ἐξερρουμάνισθησαν. Ἡ δυναμικότης ὅμως τοῦ Ἑλληνισμοῦ νίσθησαν. Ἡ δυναμικότης ὅμως τοῦ Ἑλληνισμοῦ οὐδέποτε ἐβασίσθη εἰς τὸν μέγαν ἀριθμόν. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος κατέκτησε τὸν κόσμον οὐχὶ διὰ τοῦ ὄγκου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς

ποιότητος καὶ τὸ 21 ἤρχισε μὲ πίστιν καὶ ἑλλείπει ὀπλῶν καὶ σφαιρῶν μὲ σφενδόνας, δρέπανα καὶ ρόπαλα, διὰ ν' ἀπολήξῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν τοῦ 1830.

Καὶ τώρα, ἂς τὸ γνωρίζωμεν ὅλοι: Ἐνῶ ἔχομεν ὅλας τὰς ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἱκανότητας τῶν προγόνων, ἔχομεν καὶ τὸν ὄγκον συμπαράστατίν. Ἡ ἐσφαλμένη ἀπογραφή τοῦ 1928 μᾶς παρουσίασεν ἓνα λαὸν μὲ 6.200.000 ψυχῶν, δοθέντος δὲ ὅτι αὐξανόμεθα ἐτησίως κατὰ 100.000, ὁ πληθυσμός μας, μὲ βάσιν πάντοτε τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1928, ὑπερβαίνει τὰ ἑπτὰ ἑκατομμύρια. Οἱ εἰδότες ὅμως μᾶς λέγουν ὅτι ἡ ἀπογραφή τοῦ 1928 παρουσίασε τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν μειωμένον κατὰ 25 %. Ἀρα ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς—ὅπως θ' ἀποδείξῃ καὶ ἡ τὸ προσεχὲς ἔτος ἐνεργηθησομένη ἀπογραφή, καὶ ὅπως εἰς ἓνα τῶν ταξιδίων του ἐτόνιζε καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως—ὑπερβαίνει τὰ ὀκτῶ ἑκατομμύρια. Πολλοὶ ὅμως ὀλιγώτεροι ἐδημιουργήσαμεν τὸ 21 καὶ ἡ Ἑλλάς τῶν 2 1/2 ἑκατομμυρίων τοῦ 1912 ἔγραψε τὸ ἀπαράμυλλον ἔπος τῶν Βαλκανικῶν πολέμων. Τί ἡμποροῦμεν νὰ πράξωμεν ὡς Ἑλλάς ὀκτῶ ἑκατομμυρίων, ἡμπορεῖ ὁ καθείς νὰ φαντασθῇ. Ἀρκεῖ νὰ ὁμονοοῦμεν, διότι ὅπως ἐβροντοφώνησε καὶ ὁ μέγας Ἑθνικὸς ποιητής:

Μὴν εἰποῦν στὸν στοχασμό τους
τὰ ξένα Ἕθνη ἀληθινὰ
ἐὰν μισοῦνται ἀνάμεσό τους
δὲν τοὺς πρέπει ἐλευθερίαν.

Ἀρκεῖ νὰ ἔχωμεν τὸ Κράτος πού ἔχομεν τώρα καὶ τότε ἡ δυναμικότης, ὁ Ἑλληνικὸς αὐτὸς δυναμισμός, ὁ χαλυβδωθεὶς εἰς τὴν πάροdon τῶν χιλιετηρίδων, μὲ συμπαράστατίν τὸν ὄγκον, ἔχει νὰ θαυματοουργήσῃ. Δὲν πρόκειται νὰ ἐκκινήσωμεν πρὸς κατακτήσεις· ἔχομεν ὅμως νὰ φυλάξωμεν μίαν κληρονομίαν ποτισμένην μὲ τὸ αἷμα ἀναριθμίων Ἑλλήνων, τὴν προγονικὴν μας δόξαν, τὴν φυλετικὴν μας ὑπαρξιν, τὸν πολιτισμὸν μας, τὸν διαμορφούμενον τρίτον Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν. Καὶ ὅλα αὐτὰ δὲν γίνονται μὲ λόγια, μὲ ἀπαισιοδοξίαν, μὲ «τομαροφιλίαν», μὲ ἀπογοήτευσιν. Ὅλα αὐτὰ τὰ ὠραία καὶ ὑψηλά, τὰ ὑπερήφανα καὶ λαμπρά, χρειάζονται πειθαρχίαν καὶ ὁμόνοιαν, ἐνθουσιασμόν καὶ θέλησιν. Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ὀρθώσαν τὴν θέλησίν του εἰς τὴν ἐπικινδυνότεραν καμπὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, γονιμοποίησαν τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις, ἐπρόβαλε καὶ πάλιν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν στίβον τῶν πολιτισμένων Κρατῶν, τῶν Κρατῶν ἐκείνων πού ἔχουν ἓνα ἱστορικὸν προορισμὸν νὰ ἐκτελέσουν. Ἰσχυρά, πάνοπλος, ἀκτινοβόλος βαδίζει τὸν δρόμον τῆς Ἑλλάς, στηριζομένη εἰς τὴν νεότητά αὐτὴν πού γνωρίζει νὰ γράφῃ θριάμβους καὶ νὰ ἐπιτελῇ θαύματα, εἰς τὴν νεότητά αὐτὴν πού ἀπετέλεσε τὸ βᾶθρον καὶ τὸ θεμέλιον τῆς Ἀναγεννήσεως.

Εὐλογημένοι ὅσοι ζοῦν τὰς στιγμὰς αὐτὰς καὶ ὅσοι συντελοῦν εἰς τὸ μέγα ἔργον.

Πρὸς τοὺς Ἑκπαιδευτικοὺς

«Γνωρίζω ὅτι αἱ δυσχέρειά σας εἶναι πολλαί, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὰς ὑπερβῇτε. Δὲν πρέπει τίποτε νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ ἐσωτερικόν σας, πού νὰ σᾶς δυσκολεύῃ νὰ βαδίσετε ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον πού χαράσσει τὸ Κράτος. Πρέπει νὰ βαδίσετε ὅπως θέλει αὐτό. Πρέπει νὰ ἀνυψώσωμεν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τῶν παιδιῶν. Εἰς κάθε περίπτωσιν καὶ εἰς κάθε εὐκαιρίαν ἔχομεν Ἕθνος πλούσιον, μὲ μεγαλουργήματα πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ καὶ μεγάλην ἱστορίαν. Τὸ Ἕθνος μας ἔδωκεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὴν σφραγίδα του. Ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς παρήχθη ἐκ τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ του. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ θὰ ἀντλήτε τὰ παραδείγματα τῆς διδασκαλίας σας. Ἐπίσης ζητῶ νὰ ἐργάζεσθε μὲ φρόνημα ἐνιαῖον. Παραλλήλως ζητῶ ν' ἀναπτύξετε τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα τῶν παιδιῶν. Ὅποιος μεταξὺ σας δὲν πιστεύει, νὰ φύγῃ. **ΑΝΕΥ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ.**

Πρέπει τὰ παιδιὰ νὰ τὰ κάμετε πραγματικὰ Ἑλληνόπουλα καὶ Ἑλληνοποῦλες, ἔχετε δὲ διὰ νὰ τὰ ἐνθουσιάσετε μὴ τέτοια πατρίδα σὰν τὴ δική μας καὶ περισσότερον ὕλικὸ ἀπὸ κάθε ἄλλο Ἕθνος. Γιατὶ μέσα σὲ τρεῖς χιλιάδες χρόνια τὸ Ἕθνος αὐτὸ τὸ δικό μας ἔδωκε τὰ μεγαλύτερα πράγματα. Καὶ πρῶτα πρῶτα τὸ Ἕθνος μας ἐδημιούργησε τὴν βάσιν τοῦ σημερινοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἐπὶ χιλιάδες χρόνια τὸ Ἕθνος ἔδωσε τὰ ὠραιότερα δείγματα ἀνδρείας, ἡρωϊσμοῦ καὶ κατορθωμάτων, τὰ ὁποῖα πραγματικῶς ἐδόξασαν τὴν ἱστορίαν του. Ὅταν ἔχετε τὸ πολύτιμον αὐτὸ ὕλικόν, ἡμπορεῖτε εἰς κάθε μάθημά σας νὰ ὁμιλῇτε στὰ παιδιὰ γιὰ τὸ Ἕθνος πού ἀνήκουν καὶ νὰ τοὺς φέρετε τὰ παραδείγματα γιὰ νὰ τὰ τονώσετε καὶ νὰ τὰ ἐνθουσιάσετε, ὥστε μίαν ἡμέραν καὶ αὐτὰ νὰ μιμηθοῦν τὰ μεγάλα κατορθώματα τῶν προγόνων των.

Θέλομεν νὰ κάμωμεν Ἑλληνικὸν Πολιτισμὸν. Δὲν θέλομεν ξένους πολιτισμούς. Θέλομεν ἰδικόν μας πολιτισμὸν, τὸν ὁποῖον νὰ τὸν ὠθήσωμεν καὶ νὰ τὸν κάμωμεν ἀνώτερον ἀπὸ ὅλους τοὺς πολιτισμούς εἰς τὴν ἄκρην αὐτὴν τῆς Εὐρώπης».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ

Από τὸν θερμὸν καὶ συγκινητικὸν λόγον ποὺ ἐξεφώνησεν ὁ Ἀρχηγὸς εἰς τὸ μέγα γεῦμα ποὺ παρετέθη πρὸς τιμὴν τοῦ ἀπὸ ἀντιπροσωπείας ὄλων τῶν στρωμάτων καὶ ὄλων τῶν προελεύσεων τῶν ἐποίκων Ἑλλήνων τῆς Ἰωνίας, τοῦ Πόντου, τῆς Θράκης, τοῦ Καυκάσου τὸ βράδυ τῆς περασμένης Δευτέρας, δὲν ἡμπορεῖ νὰ μείνῃ ἀσχολίαστον τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, ὅπου ἀνασκοπῶν τὸ ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἐκκρίζοντος ἐκ τῶν προαιωνίων ἐστιῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ ἐξακμήριον ὡς «θαῦμα τῆς ζωτικότητος καὶ τῆς ἀντοχῆς» τῶν λαϊκῶν ὄγκων, τὸσον τῶν γηγενῶν ὅσον καὶ τῶν ἐποίκων καὶ ὡς θαῦμα τῆς μεγαλουργοῦ ἀλληλεγγύης τοῦ ἔθνους, ὄντως, ὅσον καὶ ἂν εἶναι πεπερασμένη ἡ δύναμις τῆς μνήμης εἰς τὸ νὰ διατηρῇ ἐντονον τὸ χρῶμα τῶν γεγονότων, εἰκόνας ὅπως ἐκείναι τῶν θλιβερῶν φθινοπωρινῶν ἡμερῶν τοῦ 22 καὶ τῶν χειμερινῶν τοῦ 23 δὲν εἶναι ἀπὸ αὐτὰς ποὺ ἡμποροῦν ν' ἀναπολοῦνται χωρὶς συγκίνησιν. Καὶ αἱ εἰκόνας ἐκείναι ἦσαν ὁ πρόλογος καὶ ἡ ἀπαρχή, δραματικὴ ἀπαρχὴ ἑνὸς ἔπους, ποὺ ἐγράφη μὲ μόχθον σκληρότατον, μετὰ ἰδρώτα καὶ αἷμα εἰς τὴν μακεδονικὴν καὶ εἰς τὴν θρακικὴν ὑπαιθρον καὶ εἰς τὰς πόλεις, ἑνὸς ἔπους ποὺ εἶτε εὐρὴ τὸν ψάλτη τοῦ καμμιὰ φορά, εἶτε ὄχι, θ' ἀποτελῇ διὰ τοὺς αἰῶνας τὴν πηγὴν μιᾶς νέας περιόδου τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας. Εἰμῶθα πολλοὶ σύγχρονοι ὅλοι μας, ἐζήσαμε ἀπὸ πολλὰ κοντὰ τὴν δραματικὴν περίοδον τῆς μεγάλης μετοικεσίας καὶ μᾶς εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ συλλάβωμε τὴν προοπτικὴν τῆς. Μόνον ἂν ἀναλογισθῶμεν ἡρέμως ὅτι προσεθέσαμεν ἀποτόμως εἰς τὸν παλαιὸν πληθυσμὸν τῆς Χώρας νέον, ἱσοῦμενον περίπου πρὸς τὸ ἐν τρίτον αὐτοῦ, ὅτι ἐπετύχαμε τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ πληθυσμοῦ τούτου καὶ τὴν παραγωγικὴν τοῦ ἀπορρόφησιν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν καὶ μὲ πενιχρότατα μέσα, ἂν ἀναπολήσωμεν ὅτι αὐτὸ ἐγίνετο μέσα εἰς μίαν πολιτικὴν ἀτμόσφαιραν ἀσφυκτικὴν, μετὰ τὸν ἀρχικὸν πληθυσμὸν τῆς Χώρας χρονίως καὶ δεξυτάτα διχασμένον, μετὰ τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ βαθύτατα τραυματισμένον ἀπὸ τὴν δόδο κλητὸν ἦταν καὶ τὸ ὄχι ὀλιγώτερον σπουδαῖον, εἰς μίαν ἐποχὴν παγκοσμίου ἠθικῆς καταπτώσεως καὶ γενικῆς παρακμῆς, εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτιμῶμεν τὴν ἀξίαν τοῦ κατορθώματος, κατορθώματος ἡ τιμὴ τοῦ ὁποίου καὶ ἡ δόξα ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸν λαὸν τὸν Ἑλληνικόν, εἰς τοὺς παλαιούς καὶ πρὸ παντὸς εἰς τοὺς νέους κατοίκους τῆς Χώρας.

Θὰ ἐκτιμῶμεν τὴν ἀξίαν αὐτοῦ τοῦ κατορθώματος, ἂν φαντασθῶμεν πρὸς στιγμὴν τὴν θὰ συνέβαινεν εἰς τὴν πλουσίαν καὶ εὐδαίμονα Μεγάλην Βρετανίαν λ.χ. ἂν ἐκαλεῖτο αἰφνιδίως ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν συρροήν, τὴν στέγασιν καὶ ἀποκατάστασιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας τῆς πληθυσμοῦ 15 ἐκατομμυρίων, ἡ τὴν δικαίως ἐγκλωσμένην διὰ τὸ ὀργανωτικὸν τῆς δαιμόνιον Γερμανίαν, ἂν ἐκαλεῖτο ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ἐγκαταστάσεως 20 ἐκατομμυρίων Γερμανῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὅλοι μας γνωρίζομεν τὰς θυσίας καὶ τὰ πένθη τὰ ὅποια ἐστοίχισεν εἰς τὸν Ἑλληνισμόν ἡ λύσις τοῦ πρωτοφανοῦς αὐτοῦ διὰ τὴν ἱστορίαν προβλήματος. Σήμερον ὅμως ἡμποροῦμε νὰ διατεινόμεθα ἀδιστακτικῶς ὅτι ἡ λύσις ἐδικαίωσε τὰς θυσίας καὶ τὰ πένθη καὶ, ἀκόμη περισσότερο, ὅτι ἡ λύσις αὐτὴ, ἀποτέλεσμα τῆς ψυχικῆς ἀλκῆς τοῦ ἔθνους μᾶλλον παρὰ τῶν ὀλικῶν μέσων ποὺ διεθέσαμε, ἦτο καὶ αὐτὴ ἐν τινι μέτρῳ προπαρασκευαστικὴ τῆς

Οἱ «Υἱοὶ τοῦ Περιλήους» καταθέτοντες στέφανον εἰς τὸν Ἀγνωστον Στρατιώτην.

ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ

Αἱ ἐφημερίδες ἐσχολίασαν πάλιν πολὺ θερμὰ καὶ εἰς τόνον ἐνθουσιαστικὸν τὴν πράξιν τῶν Φαλαγγιτῶν, ποὺ ἐπρωτοστάτησαν εἰς τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς ποὺ ἠπείλησε νὰ καταστρέψῃ τὸ δάσος, κοντὰ εἰς τὸ Λαύριον. Εἶναι φυσικὰ ἰδιαίτερα ἱκανοποιήσις διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ὁργανώσεως καὶ ἀφορμὴ ἐγκωμιάσεως διὰ κάθε Φαλαγγίτην τὸ γεγονὸς ὅτι ὁλοένα καὶ πῶ συχνὰ δίδονται ἀφορμαὶ ἐγκωμιασμοῦ ἔργων καὶ πράξεων μεμονωμένων ἢ ὁμαδικῶν τῶν νέων ποὺ ἀνήκουν εἰς τὴν Ὁργάνωσιν. Δὲν θὰ ὑποστηρίζωμεν ὅτι ἦτο ἀνυπόστατος εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ αἶσθημα τῆς ἀλληλεγγύης τῆς ἀτομικῆς ἢ τῆς κοινωνικῆς. Θὰ ἦτο κάτι περισσότερο ἀπὸ ἀδίκια, θὰ ἦτο ἀναλήθεια. Ὅσον εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ Ἕλλην εἶναι ἀτομιστής, καὶ μάλιστα μὲ ἐκδηλὰ τὰ σημεῖα τῆς ὑπερτροφίας, γεγονὸς εἶναι ἐπίσης ὅτι ὁ Ἕλλην εἶναι αἰσθηματίας καὶ ἡ εὐαίσθησίς του καὶ ἡ ἱκανότης του νὰ συμπάσῃ μετὰ τοὺς ὁμοίους του καὶ μὲ τὸ σύνολον τὸν προφυλάττει καὶ τὸν ἀσφαλίζει ἐναντίον τῶν ἀντικοινωνικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ἀτομισμού του. Ἐπίσης ἡ ἀνθρωπιά του εἶναι ἕνα ἄλλο στοιχεῖον ποὺ ἐπιτρέπει εἰς τὸν Ἕλληνα νὰ ἐκτιμᾷ ὀρθῶς τὰς συνεπείας μιᾶς ζημίας ἢ καταστροφῆς, ποὺ ἐνῶ δὲν πλήττει κανένα ἀτομον ἀμέσως, ζημιώνει ὅμως τὴν ὁλότητα. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, τὸ ἐνστικτὸν τῆς ἀμύνης κατὰ τοῦ κακοῦ, δὲν ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ οὐδὲ καὶ διαγωγὴ ἄλλα καὶ ἀποτελεσματικὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δὲν εἶναι κατὰ συνέπειαν νέον φαινόμενον εἰς τὴν ζωὴν μας ἡ ὁμαδικὴ ἀντίδρασις κατὰ τοῦ κακοῦ. Ἄν δὲ μαζὶ μετὰ τὰς ἐφημερίδας ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν γνώμην ὅτι ἀξίζει νὰ ἐξαίρωνται καὶ νὰ ἐπαινοῦνται αἱ ἐκδηλώσεις τῶν νέων τῆς Ὁργανώσεως, ποὺ τοὺς βλέπομε πότε εἰς τὴν μίαν, πότε εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν νὰ σπεύδουν ἠνωμένοι ὡς εἰς ἄνθρωπος ἐκεῖ ὅπου τοὺς καλεῖ τὸ καθήκον εἶτε πρόκειται νὰ βοηθήσῃ μεμονωμένα ἄτομα ποὺ τὰ ἐπληξε θεομηνία ἢ ἄλλο ἀτύχημα, ἢ νὰ περισώσῃ ἀγαθὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ σύνολον, τὸ κάμνομε διότι θέλομε νὰ γίνῃ συνειδήσις ὅλης τῆς Ὁργανώσεως καὶ σύνθημα τῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μελῶν τῆς Ὁργανώσεως, μίαν σύνδεσιν πολὺ στερεωτέραν ἀπὸ τὴν ἐπιβολὴν τῆς πειθαρχίας καὶ τῶν κανονισμῶν. Ὅταν αὐτὸς ὁ ἠθικὸς δεσμός θὰ ἔχη ἐμπεδωθῇ τόσο, ὥστε ἡ ἀντίδρασις κατὰ τοῦ κακοῦ νὰ γίνῃ ἔθος καὶ νὰ ἐκδηλοῦται καὶ νὰ λειτουργῇ αὐτομάτως ὡς ἐνστικτὸν, τότε θὰ ἡμποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τῆς Ὁργανώσεως ἔχουν πραγματοποιηθῇ.

καθολικωτέρας προσπάθειας τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936. Διότι διὰ νὰ ἐπιχειρηθῇ εἰς τὸ πολιτικὸν ἐπιτεδόν, ἐπεχειρήθη τὴν 4ην Αὐγούστου, ἡ ἀνανέωσις δηλ. τοῦ Κράτους, ἔπρεπε νὰ εἴχε προηγηθῇ εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τοῦ λαοῦ ἡ ἀνανέωσις τῆς πίστεώς του εἰς τὸν ἑαυτὸν του καὶ εἰς τὸ μέλλον του καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῆς πίστεως αὐτῆς ἡ συμβολὴ τῆς ἐπιτυχούς λύσεως τοῦ προβλήματος τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐποίκων Ἑλλήνων δὲν ἦτο καθόλου μικρά.

Οἱ «Υἱοὶ τοῦ Περιλήους» καταθέτοντες στέφανον εἰς τὸν Ἀγνωστον Στρατιώτην.

ΠΟΤΕ ΑΛΛΟΤΕ

Τὴν παρέλθοῦσαν Κυριακὴν ἔλθουν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον οἱ τρι-ακοστοὶ Πανελλήνιοι ἀγῶνες ποὺ ὀργάνωσεν ὁ σύνδεσμος τῶν ἀθλητικῶν σωματείων.

Τὸ φίλαθλον κοινὸν τῆς Ἑλληνικῆς Πρωτευούσης ἐγέμισε πάλιν κατὰ χιλιάδας τὰς κερκίδας τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ στίβου καὶ ἐχειροκρότησε τὸ ξαναζωντανεῦμα τῆς εὐγενεστερας τῶν ἐθνικῶν μας παραδόσεως.

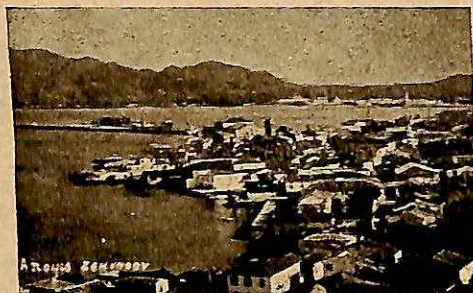
Τετρακόσιοι ἔφηθοι ἀπὸ τὴν ἔσω καὶ ἔξω Ἑλλάδα, νεαροὶ βλαστοὶ ἀπὸ τῆς ἀκμαζούσης ἑλληνικῆς παροικίας τῆς Αὐγύπτου καὶ τῆς Κύπρου, μαζὶ μετὰ τοὺς νέους τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλευθέρας Πατρίδος ἐπαρουσίασαν ἕνα σύνολον, μετὰ τὴν τρανωτέραν ἀπόδειξιν τῆς συνεχείας τοῦ ἀρχαίου πνεύματος καὶ τῆς ἀδιασπάτου ἐνότητος τῆς φυλῆς μας.

Οὐδέποτε ἄλλοτε αἱ νέαι Ἑλληνικαὶ γενεαὶ εὐρήκαν ἀσφαλῶς ἀτμόσφαιραν καταλληλοτέραν νὰ ἀναπτύξουν ὅλας τὰς ἱκανότητάς ἐκείνας εἰς ὅλα τὰ πλαίσια τῆς ἐθνικῆς δράσεως ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὅποιαν τοὺς δίδει ἡ πνοὴ τῆς 4ης Αὐγούστου διὰ νὰ συνεχίσωμεν τοὺς εὐγενεῖς ὑπὲρ τοῦ κοτίνου ἀγῶνας, ἀλλὰ καὶ ποτὲ ἡ Ἑλληνικὴ νεότης δὲν εὗρεν ὁδηγητὴν πρὸς τὰς εὐγενεῖς Ἑθνικὰς Λεωφόρους πῶς θερμόν, πῶς ἐμπνευσμένον ἀπὸ ἑκείνον τὸν ὅποιον ὅλοι οἱ νέοι ὀνομάζουν σήμερον Πατέρα καὶ Ἀρχηγόν.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΜΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς νὰ παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν κυκλοφορίαν εἰς τὰς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Περιφερειακὰς Διοικήσεις τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ νὰ ὀργανώσῃ ταύτην, ὥστε ὅπαντα τὰ μέλη νὰ λαμβάνωσιν εὐχερῶς καὶ ἀνελλιπῶς τὰ τεύχη καὶ κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον, ἀπέστειλεν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἀντιπροσώπους του, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν ἐκ τῶν Ἑσπερίων τοῦ περιοδικοῦ κ. Ἀγγ. Μεταξᾶν, οὗτος τὰς ἐντυπώσεις ἐκ τῆς περιοδείας του ταύτης ἠρξίσανεν δημοσιεύοντας ἀπὸ τοῦ προπαραλθόντος τεύχους καὶ θὰ συνεχίσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ

Αποψις Ζακύνθου

Είπαμε στο προηγούμενο τεύχος της «Νεολαίας» πώς, στο πρόσταγμα του άρχηγού, ή άρρωστιάριχη, ή παρραστρατημένη Νεολαία της Ήπειρου ξεσηκώθηκε και δημιούργησε τις φάλαγγες της Ε.Ο.Ν. και τώρα με το κεφάλι ύψηλά, με συναίσθησι πώς ανήκει σ' ένα Κράτος Ισχυρό και σεβαστό, βαδίζει υπερήφανα για την Έθνική της καταγωγή, που είναι γι' αυτήν το μεγάλο της καύχημα.

Μα για τη Νεολαία της Κερκύρας, της Κεφαλληνίας και της Ζακύνθου δεν συμβαίνει το ίδιο, όχι, βέβαια, σ' ό,τι αφορά τα αποτελέσματα, γιατί το Έθνικό ξύπνημα της Νεολαίας παρουσιάζεται παντού με ένταση—άλλα σχετικά με τις συνθήκες που ξεκίνησαν στο μεγάλο τους Έθνικό ξεσηκωμό.

Οι κάτοικοι και των τριών αυτών νησιών δεν έζησαν την πρωτόγονη κατάσταση πολλών Ήπειρωτικών χωριών.

Τα παιδιά και των τριών μεγάλων νησιών—και βέβαια όλων των μικρότερων—δεν ήταν τα παιδιά που αποδεκάζει ή έλνοσσία και ή φθίσις, ούτε τα παιδιά που για μοναδική τους τροφή είχαν την μομπούτα.

Ζούσαν σ' πολιτισμό άσφαλώς ανώτερο!...

Μα αυτό ίσως-ίσως ήταν ή άφορμή που το μίσος το κομμουνιστικό είχε άρκετά καλλιεργηθή στις ψυχές των παιδιών των Ιονίων νήσων. Ένα παιδί, που σ' πολιτισμό στέκεται κάπως ύψηλότερα, που δεν το άπασχολούν πολλά ζητήματα, και δεν είναι όπως το όρεσιβιο Ήπειρωτάκι εύχαριστημένο με ένα κομματάκι καλαμποκίσιο ψωμί, έχει ανάγκη από έ-

δανικά. Και τα ιδανικά αυτά που δεν τα εύρισκε στο σχολείο του, που δεν τα εύρισκε στο προαιουσιανό Κράτος, τα εύρισκε στις κομμουνιστικές διδασκαλίες, που τον γαλθάνιζαν με τās έπαγγελίας του κομμουνιστικού παραδείσου...

Κι' έτσι ή Νεολαία των Ιονίων νήσων είχε γίνει το παρανάλωμα της κομμουνιστικής πυρκαϊάς που ρόγγιζε τις Έλληνικές έπαρχίες, και που τὰ δῆθεν αντικομμουνιστικά μέτρα των Κυβερνήσεων δεν ήταν τίποτ' άλλο από το δυνατό άεράκι που αντί να σβύνη, βοηθούσε την εξέπλωσι της φωτιάς...

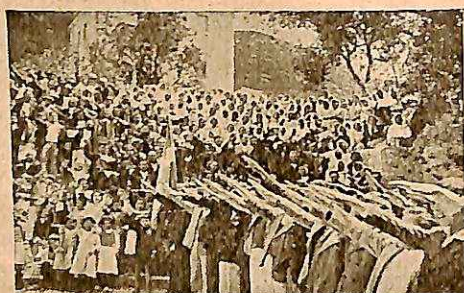
Κι' έτσι, παντού, οι κομμουνιστικοί πυρήνες, στο σχολείο, στο έργοστάσιο, στην παραμικρή δουλειά, από το μπακαλόπαιδο ίσια με τον εξέλιγμένο έμποροπάλληλο του Έμπορικού και της Άνωρύμου Έταιρείας, γκρέμιζαν στις νεανικές των ψυχές τὰ ιδανικά της θρησκείας, της πατρίδος και της οικουγενείας...

Μα φύσησε ο άνεμος της 4ης Αυγούστου. Είχε την δύναμι να σβύση την πυρκαϊά κι' από την τέφρα της ν' αναγεννήση μιὰ άλλη Νεολαία... Και σήμερα στα νησιά του Ιονίου δεν ζούν πια τα παιδιά με τις άρρωστημένες ψυχές. Ζούν παιδιά γεμάτα υγεία ψυχική που θυμήθηκαν πώς είναι απόγονοι των μεγάλων προγόνων, όπως του Καποδίστρια, του Άρμένη Βράτλα, του Σολωμού, των Μεταξάδων, του Κάλβου, του Λασκαράτου, του Βαλαωρίτη και τώσαν άλλων λαμπρών αστερών που δόξασαν το Έλληνικό στερέωμα στα δύσκολα χρόνια της Έθνικής υποδουλώσεως...

Δεν λησμονούν ποτέ οι νέοι πια των νήσων πώς αυτοί είναι οι απόγονοι

Επιθεώρησις Φάλαγγος Ληξουρίου

Σχηματισμοί Κερκύρας

νοι των Ριζοσπαστών που απέθνησκαν για την Έθνική έλευθερία της Έπτανήσου. Δεν λησμονούν πώς είναι απόγονοι των νικητών του Λάλα.

Και πολύ περισσότερο έχουν νοιώσει πολύ καλά οι νέοι της Έπτανήσου πώς από εκεί κατάγεται κι' ο Μεγάλος Κυβερνήτης που κατευθύνει σήμερα τις τύχες της Ελλάδος και που είναι δικός τους οδηγός στη δημιουργία μιās αληθινά Έλληνικής Νεολαίας.

Άκριβώς διά των λόγων αυτών αί τάξεις των φαλάγγων της Ε.Ο.Ν. και των άρρένων και των θηλέων είναι υπερπλήρεις. Και τα παιδιά, με ένθουσιασμό και αυτοπεποίθησι, προσέρχονται στους τομείς τους για να διαδηλώσουν την απόφασί τους να γίνουν «πολλοί καλλίτεροι» από τις γενεές που προηγήθηκαν απ' αυτούς, για να δοξάσουν την Ελλάδα...

Βέβαια, μπορεί το έργο να μη συμπληρώθη όλότελα σ' όλη την Έπτανησο. Είναι αλήθεια πώς σ' μερικά μέρη, όπως στην Κεφαλληνία, ή πρόοδος γίνεται με κάποια βραδύτητα. Αυτό όμως δεν σημαίνει πώς ή πρόοδος αυτή δεν είναι και σταθερή!... Μπορεί ακόμη να υπάρχουν πράγματα προς όλοκληρωσιν και δυσκολίες, που να μη κατέστη εύκολο να υπερνικηθούν.

Μα ό,τι και να συμβαίνει μιὰ είναι ή αλήθεια! Η Νεολαία στην Έπτανησο φλέγεται από ένθουσιασμό, αυτοπεποίθησι, αίσιοδοξία και πίστι προς τον Βασιλέα και τον Άρχηγό! Και το καλλίτερο:

Η ψυχή της Έλληνικής Νεολαίας δεν λησμονάει πώς έπλάσθη Έλληνική.

Άγγ. Μεταξάς

Πέρυσι τόν χειμώνα δταν ο θίασος Άνδρεάδη απέφασσε να δώση μερικές παραστάσεις, άποκλειστικώς για τα παιδιά, έγεννήθη ένα άπρόοπτο ζήτημα. Ο θίασος άρχισε τις παραστάσεις του με τόν «Μικρό λόρδο», ένα άγγλικό έργο, αληθινά μορφωτικό και λαμπρό από κάθε πλευρά έργο, πάντως όμως άγγλικό.

Και τη λεπτομέρεια αυτή έσπευσαν να την τονίσουν όχι μόνον όσοι θά ήμπορούσαν να έχουν άμεσον ενδιαφέρον, για να μην πω συμφέρον, αλλά όλοι όσοι προσέχουν σ' αν πατέρες, ή σ' αν πνευματικοί άνθρωποι το ζήτημα της μορφώσεως του παιδιού. Και την έτόνισαν όχι άδικα. Ένα ξένο έργο για παιδιά ήμπορεί να βασιζεται περίφημα στα κοινά θεμέλια της ήθικης, της ευθύτητος, των υγιών αντιλήψεων, θά του λείπει όμως πάντα ό,τι ανταποκρίνεται προς τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ενός Έθνους, θά του λείπουν εκείνα που αποτελούν την άφορμή της υπερηφανείας ή έγκουήσεως μιās φυλής.

Παράλληλα προς τις παρατηρήσεις αυτές, ανεπτύσσετο και μιὰ άλλη πολύ γενικώτερη: Δεν υπάρχουν τάχα Έλληνικά έργα για παιδιά; Ο θίασος Άνδρεάδη με τόν άνεβόσση άγγλικό παιδικό έργο έτάσσετο μ' εκείνους που πιστεύουν ότι το έλληνικό δραματολόγιο για παιδιά είναι πολύ περιορισμένο, ή τουλάχιστο πολύ κατωτέρας ποιότητος. Κι' αυτό έδωσε άφορμή σ' μερικές έπικρίσεις που μένουν πάντοτε άσκοπες αν δεν συνοδευθούν από την άπόδειξι ότι ή έπικρισι στηρίζεται στην αλήθεια και στο ούσιαστικό γεγονός. Οι έπικριται άνέφεραν ώρισμένα έργα που ήσαν λαμπρά στην έποχή τους, άλλα που έσημείωσαν έπιτυχία κατά καιρούς και άλλα των ελάχιστοι ήθεραν ότι υπάρχουν. Το γενικό όμως συμπέρασμα ήταν πώς ούτε παιδικό δραματολόγιο υπάρχει στον τόπο μας, ούτε παιδικό θέατρο.

Νά έξηγουμαι όμως: έννοώ το όργανωμένο, με μέσα και έρόδια θέατρο και όχι λαμπρές προσπάθειες, όπως της κ. Άντιγόνης Μεταξά έξαφνα.

Στο κεφάλαιο αυτό θά ήθελα να έπιστήσω την προσοχή της Έθνικής Οργανώσεως Νεολαίας, γιατί πιστεύω πως ή άποστολή του θεάτρου στην άναμόρφωσι ή την ψυχική διαμόρφωσι ενός λαού έχει πρωταρχική αξία. Το θέατρο μιλά στην ψυχή μεγάλων και μικρών και ήμπορούμε να το δεχθούμε σ' αν γεγονός ή έπιδεχόμενο διάψευσι ότι περισσότερον θά μιλά στην ψυχή των μικρών, άφου τόσο μιλά στην ψυχή των μεγάλων. Τα θεατρικά χρονικά διασώζουν την άνάμνησι ενός χαρακτηριστικού έπεισοδίου: Στα πρώτα χρόνια της βασιλείας του Όθωνος και στο περίπυστο θέατρο Μπούκουρα, έδιδετο από ένα έρασιτεχνικό θίασο φοιτητών ο «Κωνσταντίνος Παλαιολόγος»¹ που έδόθη στα 1834 για πρώτη φορά στην Κέρκυρα από φιλομούσους νεανίας και έζήγειρε άφάνταστο ένθουσιασμό. Σ' ένα από τα θεωρεία του θεάτρου Μπούκουρα ήταν και ο Κρητικός όπλαρχηγός Κριάρης, σ' αν όποιον έκαμε τόσην έντύπωσι το έργο, ώστε την ώρα που ο Μωάμεθ προκαλεί τόν Παλαιολόγο, έτράβηξε την πιστόλα του και θά έσμπαραλίαζε τόν ήθοποιό που υπεδύετο τόν Μωάμεθ αν δεν έπρολάβαιναν οι φίλοι του που ήσαν μαζί του στο θεωρείο να τόν συγκρατήσουν.

Σ' αν τόπο μας ή Νεολαία έχει να παίξη ένα κολοσσιαίο ρόλο, όπως άλλωστε τόν έπαιξε σ' όλους τους αιώνες της έλληνικής ιστορίας και κάθε φορά που ή άκμή του Έλληνικού Έθνους έγραφε τις σελίδες εκείνες που καθιστούν υπερήφανο ένα Έθνος. Το παιδί στην Ελλάδα είχε κι αυτό ύποστή την έπίδρασι της γενικής καταστάσεως, της γενικής εκπτώσεως που έχαρακτήρισε την Έλληνική ζωή στα τελευταία χρόνια, γι' αυτό και ή προσπάθεια της άναμορφώσεως περιέλαβε όλα τα στρώματα και όλα τα πράγματα. Είναι βέβαια λαμπρά τα έργα που θεμε-

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ
μου ή νεανική ψυχή

διο ρόλο που παίζει σ' ένα δημοσίευμα ή έικονογραφική ή σχηματική παράστασις. Θ' άποτυπώση στην ψυχή και σ' αν νού πρόσωπα και πράγματα που θά μιλούν στην καρδιά και στα αισθήματά του. Την σημασία αυτή του θεάτρου την ένοιωσαν καλά, όσο ελάχιστοι ίσως Έλληνες, οι άνθρωποι που παρεσκεύαζαν το Ίερό 21. Τόν Ιανουάριο του 1810 οι μαθητά της Έλληνικής σχολής του Βουκουρεστίου έδιναν σ' ένα πρόχειρο θέατρο για πρώτη φορά το έργο «Φωκίων».

Και νύν άδελφή μου, γράφει σχετικά με την παράστασι αυτή ο άρχων Κωνσταντίνος Άργυρόπουλος στην άδελφή του Κορηνλία Μάιγερ, άκουσον κάτι το όποιον πρέπει να φυλάξης έγκάρδιον. Έν τω δράματι ήθόβονοι οι ύπαινιγμοί και αι προβλέψεις και προφητείες περί της άναστάσεως του ρωμαϊκού γένους και περί άποτινάξεως του καταθλιπτικού ζυγού των Άγαρηνών. Η ύποδυομένη την Άνθίπην άντεπροσώπευσαν αυτήν την καταδουλωμένην Ελλάδα και ο ποιήσας το έργο έξέφρασε δι' αυτήν ώραία και παρορμητικά λόγια, τα όποια έκλόνησαν τās ψυχάς. Είδον παρ' ήμιν δακρύοντας όφθαλμούς και έγώ αυτός συνέιχον την καρδίαν μου.

Είναι όμως παράφρον τοούτο και έδει να κατασιγασθή ο έννοιος πόθος έν κοινή και δημοσία συναθροίσει, έκθετοψη εις κίνδυνον τούς παρισταμένους. Ο Φωκίων, ύποβαιμένα έχων τα βλέφαρα κατά τα αρχαϊκόν, έδάκρυσεν ώστε ή βαφή να καταρρεύση μετά δακρύων, ή δέ ποδήρης έσθης της Άνθίπης διέσχισται περί το στήθος έκ της όρμης, μεθ' ής ο ύποδυόμενος μαθητής έκτύπησε τās χειράς εις δείγμα της έκ της δουλείας άπελπισίας. Ο Έκλαμπρος αυθέντης (ο Φαναριώτης ήγεμών) ως έμαθε τās συμπτώσεις έκάλεσε τόν Φωτίδην (τόν ήθοποιόν που έπροσώποη τόν Φωκίωνα) και έπεδοκίμασε μέν την τέχνην αύτοής συμφώνως τών ών είχε λάβει πληροφοριών, κατέκρινεν όμως αυστηρώς την διαγωγήν του, ήτις έξέθετεν εις κίνδυνον ού μόνον αυτόν, αλλά και την σχολήν και την μαθητείαν. Και διά γλώσσης πατρικής και ήρέμου έπέθελεν αυτός συνοχήν τών πόθων δι' άλλον έπικαιρότερον χρόνον».

Όπλον άποτελεσματικόν ύπήρξε το θέατρο και για την Φιλικήν Έταιρεία. Στην Όδησσό, στο Βουκουρέστι, παντού όπου ή πατριωτική Έταιρεία άπλωσε τη δράσι της, έζήτησε τη βοήθεια του θεάτρου, σ' έποχή μάλιστα που ούτε και πολύ γνωστό ήταν, ούτε και πρώτη ανάγκη άποτελοόσε. Χαρακτηριστικά είναι όσα ο Ρουμάνος Άκαδημαϊκός Δημήτριος Όλλανέσκου γράφει σχετικά: «Μία περίστασις έντελώς πολιτική έδωσεν αφινιδίως εις το θέατρον άπροσδόκητον σπουδαιότητα. Το Έλληνικόν Έθνος παρειαυόζετο ν' άποσειση τόν τουρκικόν ζυγόν, δν ύφίπαστα επί 4 αιώνας. Άναθρασμός, έπιτηδείως ύποθαλάστατο επί 4 αιώνας. Άναθρασμός, έπιτηδείως ύποθαλάστατος, έκίνει τούς τολμηροτέρους, ένώ οι μάλλον μέ-

(Συνέχεια εις την σελίδα 1287)

1. «Και θά πρέπει να το γνωρίζη ιστορικός και χρονγράφος καλοπληροφορημένος του έλληνικού θεάτρου, ο κύριος Λασκαρής, γράφει ο Κωστής Παλαμάς, σ' αν τόπο που ζούσα παιδί, ο «Κωνσταντίνος Παλαιολόγος» του Ζαμπέλου τρικιάζε τās ρούματα του ένθουσιασμού και ή «Χριστίνα» έφερνε τās δάκρυα» πράγματα που θά ήταν τότε και σ' άλλους τόπους της Έλληνίδας γής».

Τοῦ Ἑλλήνου ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει, εἶπε ὁ ποιητής. Κι' ἴσως νὰ εἶχε δίκην στὴν ψυχολογικὴ αὐτὴ του παρατήρησι, ποὺ ἐξέφραζε ποιητικά. Γιατὶ οἱ ποιητὲς ἔχουν πάντα δίκην ὡς εἶναι γνήσιοι καὶ ἀληθινοί. Ὁ Ἑλλήν πάλιν ἀπαναστατοῦσε καὶ μέσα στὴν πιὸ μαύρην δουλείαν καὶ μέσα στὴν πιὸ αὐστηρὴν βίαν. Εἶναι τὸ δείγμα τῆς ἀκάμπτου ζωτικότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἄν οἱ προσπαθεῖς τοῦ ἀποτύγχαναν, δὲν ἀργοῦσε πάλιν νάρθη ἡ μέρα, ποὺ μιά νέα τρικυμία τάραιζε καὶ λυγοῦσε τὶς ἀλυσίδες του.

Ἔτσι πέρασε μέσα ἀπὸ τὴν ἱστορίαν του ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Ὁ δρόμος του ἦτανε μιά ἀνήσυχη ἐναλλαγὴ καταπίεσεων καὶ ἀγώνων ἐλευθερίας. Ὁ Ἑλλήν ἦτανε πάντα ἐναντίον τῆς σκλαβιάς τοῦ σώματος, τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς. Ὅπως στὴν ἐθνικὴ, ἔτσι καὶ στὴ λαϊκὴ ζωὴ.

Τώρα πάλιν ἕνας ξεχωριστὸς Ἑλλήν ξεδιπλώσε τὴ σημαίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ ζητεῖ νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴ ἀπὸ ὅ,τι τὴ βαρύνει, κληρονομία τραγικῆς τῶν περασμένων δεκαετηρίδων.

Κι' ἀπ' ἡμέραν πρῶτα τὴ δύναμίν του, τὴν ἐργασίαν του, δηλαδὴ τὴν πρωταρχικὴν ἰδιοκτησίαν κάθε ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν. Αὐτὸ, τὸ ὑπέσχετο χρόνια καὶ χρόνια ὁ διεθνισμός, ὁ μαρξισμός, ὁ κομμουνισμός, ἔπρεπε ὅμως νὰ φθάσῃ ἡ ἀληθινὴ ἐθνικὴ ἀντίληψις γιὰ νὰ τὸ μεταφράσῃ σὲ πράξεις. Ἡ νίκη τοῦ δημιουργοῦ λαοῦ παραμέρισε τὸ δυνάστη, τὸν ἐκμεταλλεὺν. Τὸ κεφαλαιοκρατικὸ σκλάβωμα σπάζει καὶ μιά ἀληθινὴ τάξι ἐργασίας δημιουργεῖται. Ὅ,τι ἦτανε πρὶν «ἔπεια πτερόντα», καθὼς λέγει καὶ ὁ παππούς—Ὁμηρος, ἔγιναν τώρα ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος.

Ἡ νέα διάταξι ἐργασίας δὲν εἶναι σύστημα κυριαρχίας ἀνθρώπου πᾶν ὅπου συνανθρώπους του, ἀλλὰ εἶναι ἀνθρώπινη τάξι. Τὸ ζήτημα ἔχει μεγάλη διαφορὰ. Ἡ τάξι τῶν ἀνθρώπων δὲν δημιουργεῖται μὲ κυριαρχίαν τοῦ ἑνὸς πᾶν ὅπου ἄλλον, ἀλλὰ μὲ φροντίδα πατρικὴ καὶ καθοδήγησις στοργικὴ. Ὁ Ἑλλήν δὲν μπορεῖ νὰ ὑπακούῃ καὶ νὰ ὑποτάσσεται, ἂν δὲν εἶναι γειμάτῃ ἡ ψυχὴ του ἀπὸ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν καθοδηγητὴν του. Ὁ Ἑλλήν πρέπει νὰ πεισθῇ, Ὁ Ἑλλήν δὲν θέλει κυριάρχους, παρὰ καθοδηγητάς.

Τώρα φαίνεται πὼς τοὺς βρῆκε στερνὰ ἀπὸ τόσοις σάλουσι πολιτικοῖς καὶ τόσοις ἐθνικῆς ἀνεμοζάλης.

Τὸ προηγούμενον σύστημα φρόντιζε νὰ διατηρῇ μόνον κυριάρχους αὐταρχικοὺς καὶ ἀνίδεους γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ, ποὺ ἔλεγε πὼς ἀντιπροσώπευε.

Διάταξι ἐργασίας δὲν σημαίνει μόνον τὴν καταπολέμησιν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑΞΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

τῶν πρωτόγονων ἀναγκῶν τῆς ζωῆς. Ἡ διάταξι ἐργασίας ἀγγίζει κάτι βαθύτερον: Τὴ σχέση τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Δὲν ἔχει μόνον τὴν ὕλικήν πλευράν της, ὅπως πίστευε ὁ φιλάνθρωπος ψευδοσοσιαλισμὸς τῆς προηγουμένης ἐποχῆς, παρὰ ἔχει καὶ τὴν ψυχικὴν τῆς πλευράν.

Ὁ Ἑλλήν δὲν ὑπῆρξε ποτὲ μόνον ἄνθρωπος τῆς ὕλης. Τὸ περασμένον σύστημα δὲν ικανοποιοῦσε τὸ ψυχικὸ αὐτὸ μέρος τοῦ εἶναι του. Ὁ Ἑλλήν ἄνθρωπος θέλει νὰ τὸν ἐκτιμῇσιν, νὰ προσέξουν τὴν ἐργασίαν του, θέλει νὰ ξέρῃ γιὰ τὴν ἐργασία κ' ἀκόμη θέλει νὰ ξέρῃ ἂν ὁ ἄλλος ποὺ ἐργάζεται δίπλα του, ἐργοδότης ἢ ἐργολήπτης, ἐργάζεται γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν ἢ μόνον ἀποκλειστικὰ γιὰ τὸ ἴδιόν του συμφέρον.

Στὴν κεφαλαιοκρατικὴν διάταξιν τοῦ παρελθόντος εἶχε γίνῃ τὸ χρήμα μόνον σκοπὸς τῆς ἐργασίας τόσο τοῦ ἐργάτη, ὅσο καὶ τοῦ ἐργοδότη. Ἡ ἐργασία εἶχε πάρει τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀτομικοῦ κέρδους. Ὁ ἐργάτης ἔβλεπε στὸν ἐπιχειρηματίαν μόνον τὸ πρόσωπον, ποὺ «κέρδιζε πιότεραι». Ὁ δὲ ἐπιχειρηματίας πάλιν ἔβλεπε στὰ χέρια τοῦ ἐργάτη μόνον τὸ μέσο καὶ τὸ ὄργανον, ποὺ θὰ τοῦ ἔδινε τὸ περισσότερον κέρδος.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς σκέψεως αὐτῆς ἦτανε πολὺ ἐπικίνδυνα. Μποροῦσε ὁ δημιουργὸν νὰ ἔχῃ ἀκόμα κέφι γιὰ δουλείαν, ὅταν σκεφτότανε ὅτι ἡ ἐργασία του εἶναι μόνον τὸ μέσο γιὰ νὰ κερδίσουν ἐκεῖνοι, ποὺ ἦτανε πᾶν ἀπὸ αὐτὸν καὶ τὸν κυριαρχοῦσαν; Μπορεῖ, ἔπειτα, μιά ἐπιχειρησι νὰ δώσῃ καλὴν σὲ ποιότητα ἐργασίαν, ὅταν ὁ καθένας σκέπτεται μόνον τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὸ μισθὸν του; Ἔτσι γίνεται σιγὰ—σιγὰ ἡ ἐργασία ἀδιάφορη αὐτῇ καθ' ἑαυτήν, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ἐργαζόμενος ἀρχίζει νὰ ἔχῃ στὸ νοῦ του μονάχα τὸ χρήμα.

Ἐργοδότης ἐσήμανε «χρηματοδότης» καὶ ἐργάτης «χρηματολήπτης». Χρήμα ἦτανε τὸ σύνθημα τῆς ἐποχῆς. Ὁ χρηματοδότης καὶ χρηματολήπτης ἀποτελοῦσαν δυὸ ἐχθρὶκά στρατόπεδα στὸν καταστρεπτικὸν ἀγῶνα τῶν τάξεων. Ἡ ἐργασία, ἡ βαθεῖα τῆς ἐννοίας, ἡ τιμὴ τῆς, τὸ δημιουργικὸν ἔργον, ὁ ἐργάτης ὡς ἐμπειρος, ὡς υπερήφανος, ἱκανὸς δημιουργὸν ἄνθρωπος, ὅλα αὐτὰ σπρώχθησαν στὸ περιθώριον τῆς σκέψεως καὶ σὲ δευτέρῃ σειρά. Τὸ κέντρο τῆς σκέψεως ἀποτελοῦσε τὸ χρήμα.

Μὲ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Νέου Κράτους, κατόπιν τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936, παρουσιάστηκε καὶ ἡ νέα ἐννοία τῆς ἐποχῆς: ἡ ἐννοία Λαός. Γιατὶ εἶναι μεγάλο ψέμα πὼς πρὶν ὑπῆρχε ἡ ἀληθινὴ τῆς λέξεως αὐτῆς ἐννοία. Ὁχι, ὁ Λαὸς περπατοῦσε κολλημένους στὸν τοῖχον καὶ μόνον οἱ ἐκμεταλλεῖς του βάδιζαν ἀλαζόνες καὶ αὐθάδεις στὴν πλατεῖαν τῆς ζωῆς λεωφόρον. Μὲ τοὺς νέους ἀνθρώπους καὶ τὴν νέα διάταξιν τοῦ Κράτους ἀρχισε καὶ ὁ ἀγῶνας ἐναντίον τῆς παλαιᾶς σαθρᾶς σκέψεως καὶ νοήσεως. Ἀρχισε νὰ ξεδιπλώνεται πλατεῖα ἡ νέα ἰδέαν πᾶν ὅπου ἐργασία: Δὲν ὑπάρχει ἐργοδότης καὶ ἐργολήπτης πρὸ τῶν ὁψίστων συμφερόντων τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ μόνον ἐντεταλμένοι ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ. Ἔτσι στέκει ὁ καθένας κάτω ἀπὸ ἕνα μόνον ἐντολοδότην, τὸν Λαόν.

Ὁ «ἐργοδότης» πρέπει νὰ ἐργάζεται ὄχι μόνον γιὰ τὸ βαλάντιόν του, ἀλλὰ γιὰ τὸ Λαόν. Ἐν τούτοις δὲν τοῦ ἀφαιρεῖται τὸ κεντρὶ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴ διαφορὰ τῆς νέας σκέψεως περὶ Κράτους ἀπὸ τὸν μηχανοποιημένον κομμουνιστικὸν κομισσάριον τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ὁ ἐργολήπτης, δηλ. ὁ ἐργάτης, στέκει στὴ θέσιν τῆς ἐργασίας του ὄχι μόνον ὡς μισθωτὸ ὄργανον, ἀλλὰ κ' αὐτὸς ὡς υπερήφανος ἐπιτετραμμένος τοῦ λαοῦ του. Ἡ ἐργασία πῆρε καὶ γιὰ τοὺς δυὸ τὴν ἴδιαν βαθεῖαν σημασίαν καὶ τὴν ἱερότητα, ποὺ τῆς χρειάζεται. Ἡ ἀντίθεσι μεταξὺ τῶν δυὸ τάξεων ξεπεράστηκε καὶ ἐξαφανίστηκε. Τώρα στέκουν γιὰ τὸ Λαόν τοὺς σὲ κοινὸν μέτωπον καὶ κάθε ἐπιχειρησι πῆρε μιά νέα διάταξιν ἐργασίας. Ὅπου ὑπῆρχε ἀντίθεσι, ὑποψία, φθόνος καὶ μίσος βλαστάνει τώρα ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ συνεργασία. Ἡ προσοχή, ποὺ ἦταν

στραμμένη μόνον στὸ στενὸ ἀτομικὸν συμφέρον, ἀρχίζει νὰ πλατύνῃ καὶ νὰ διακρίνῃ τὶς ἀνάγκες καὶ τὶς φροντίδες ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους, στὸ ὅποιο ἀνήκουμε ὅλοι, βαλμένοι ἀπὸ τὸ χέρι τῆς Μοίρας. Πᾶν ἀπὸ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ δικαίωματος πρὸς ἐργασίαν, ποὺ δὲν τὸ κατενόησε τὸ παρελθόν, τίθεται τὸ καθήκον τῆς ἐργασίας γιὰ τὸ Λαόν.

Ἡ νέα διάταξι τῆς ἐργασίας ἀπαιτεῖ: Στὴν πρώτη γραμμῇ, νὰ ἔχη τὸ Κράτος τὴν ὑποχρέωσιν νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴ δυνατότητα ἐργασίας καὶ εὐημερίας τῶν πολιτῶν του. Ὅμως καὶ κάθε πολίτου ὑποχρέωσιν εἶναι νὰ δημιουργῇ μὲ τὸ χέρι του ἢ μὲ τὸ πνεῦμα του. Ἡ ἐργασία ὅμως αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ στέκῃ σὲ ἀντίθεσιν μὲ τὰ κοινὰ συμφέροντα, ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνεταί μέσα στὰ περιθώρια τῆς ὠφελείας τοῦ συνόλου καὶ τοῦ γενικοῦ καλοῦ.

Ὁ ἐργάτης εἶναι ὁ παράγων, ποὺ χωρὶς αὐτὸν δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ τὸ ἔθνος. Γι' αὐτὸ ἡ νέα γενεὰ πρέπει νὰ κατανοήσῃ, πὼς ὁ ἐργάτης δὲν ἀξίζει μόνον τὸ μισθόν, ποὺ παίρνει. Ὁ ἐργάτης ἐνός ἔθνους δὲν μπορεῖ νὰ πληρωθῇ μόνον μὲ χρήμα. Ἡ ἀξία του δὲν μπορεῖ νὰ μετρηθῇ μόνον μὲ χρήμα. Κι' αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ νέα τιμὴ καὶ ἡ νέα υπερηφάνεια τοῦ μέλλοντος ἐργάτη, ποὺ κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν διαπαιδαγωγεῖται τώρα μέσα στὸν κόλπον τῆς ἔθνικης Ὀργανώσεως Νεολαίας. Μὲ αὐτοπεποίθησιν θὰ στέκῃ αὐριο ξέροντας πὼς εἶναι ἕνας τροχὸς στὸ μεγάλο ἔργον ποὺ λέγεται Κράτος.

Αὐτὴ ἡ αὐτοπεποίθησι σαράννει πολλὰς ἀμαρτίες τοῦ παρελθόντος καὶ πολλὰ σφάλματα. Τὴν ἴδιαν στιγμῇ, ποὺ γίνεται συνειδητὴ στὸν ἐργάτη ἡ ἀξία του, τὴν ἴδιαν στιγμῇ, ποὺ ἀποβάλλει τὸ ἐπίχρισμα τοῦ ψευδοσοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ ἐρεθισμοῦ, ποὺ τοῦ ἐκίρυντε ὁ μαρξισμὸς μὲ τοὺς ὁπαδούς του, φαίνεται πάλιν ἡ ἀληθινὴ του ὀντότητα καὶ ὑπαρξί, παρουσιάζεται ἡ ἐπίγνωσις πὼς κάθε κομμάτι τῆς δυνάμεως τῆς ζωῆς ἀποτελεῖ ἕνα κομμάτι τῆς δυνάμεως τοῦ λαοῦ καὶ πὼς ἡ δύναμις τῆς ἐργασίας εἶναι ἕνα κομμάτι τῆς δυνάμεως τοῦ λαοῦ, πὼς ἡ δύναμις τοῦ καθενὸς πρέπει νὰ προσέχεται καὶ νὰ μπαίνει σὲ ἐνέργειαν, πὼς κάθε χρησιμοποίησι καὶ ἐκμετάλλευσιν τῆς δυνάμεως τῆς ἐργασίας γιὰ ἄλλους σκοποὺς ἀπὸ τὸ λαϊκὸ καὶ ἐθνικὸ καλὸ σημαίνει περιφρόνησιν καὶ κακὴ ἐκμετάλλευσιν τοῦ λαοῦ.

Ἡ νοοτροπία τῶν περασμένων αἰώνων ἐπροκάλεσε τὴν περιφρόνησιν τῆς ἐργασίας. Προήλθε ἀπὸ τὴν περιφρόνησιν τῆς πρώτης χριστιανικῆς ἐκκλησίας γιὰ τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ. Αὐτὸ ἐδημιούργησε τὸ φεουδαρχικὸν σύστημα καὶ τὴν τάξιν τῶν κυριάρχων. Μόλις κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ἀρχισε νὰ στιγματίζεται ἡ νοοτροπία αὐτή, ὡς μὴ συμφέρουσα διὰ τὸ σύνολον. Ὁ κοινωνιολόγος Ρουσσώ λέγει στὸν «Εὐμὶλ» του κατὰ τὸ 1761: «Μάθε, παιδί μου, μιά ἐργασίαν.

Καὶ ἡ ἀριστοκράτισσα ρωτᾷ μὲ φρίκη: «Χειρωνακτικὴ ἐργασία; Ὁ γυιὸς μου χειρῶναξ; Μὲ τί τρόπο σκέπτεσθε, κύριε;»

Ἐξιότητι κυρία, σκέπτομαι πολὺ βαθύτερα ἀπὸ σᾶς. Θέλετε νὰ τὸν ἀναθρέψετε ἔτσι, ποὺ νὰ μὴ εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ λὸρδος, μαρκήσιος, πρίγκηψ, ἴσως καὶ κάτι λιγώτερον ἀπὸ τίποτα. Ἐγὼ ὅμως θέλω νὰ τοῦ δημιουργήσω μιά ἐργασίαν, ποὺ νὰ τοῦ περιποιῇ τιμὴν. Θέλω νὰ τὸν σηκώσω ὡς τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ στέκουν πᾶν ἀπὸ τοὺς τίτλους, ποὺ θέλετε εἶς νὰ τοῦ δώσετε γιὰ μόνον ἐφόδιον. Παιδί μου, ἂν χρησιμοποίησῃς τὰ χέρια σου, θὰ ἐξαφανιστοῦν ὅλες οἱ δυσκολίες στὴ ζωὴ σου, ὅλα τὰ ἐμπόδια γιὰ τὴν πρόοδόν σου. Δὲν ἔχεις ἀνάγκη νὰ ζαρῶνῃς μπροστὰ στοὺς μεγάλους, δὲν θὰ σὲ σκοτίζουν οἱ ἀντιλήψεις τῶν ἄλλων, δὲν θὰ χρειάζεσαι νὰ κολακεύῃς κανένα, νὰ φιλᾷς χέρια, νὰ σέρνεσαι πίσω ἀπὸ ὅποιονδήποτε καὶ νὰ τὸν λιβανίζῃς. Θὰ μῆπς στὸ πρῶτον ἐργαστήρι καὶ θὰ πῇς: —Μάστορα, θέλω δουλείαν.— Πᾶρε ἕκει θεοί, παιδί μου, καὶ ἐργάσου. Πρὶν ἀκόμα σημάνῃ ἡ καμπάνα τοῦ μεσημεριοῦ, θὰ ἔχῃς κερδίσει τὸ φαγητό σου. Ἄν εἰσαι προκομμένος καὶ ξυπνός, σὲ μιά βδομάδα θὰ κερδίσῃς τὴ ζωὴ σου γιὰ μιά ἄλλην. Θὰ ζήσῃς ἐλεύθερος, γερός, ἀληθινὸς καὶ δίκαιος. Ὅποιος ἐχρησιμοποίησε ἔτσι τὸν καιρὸν του, δὲν τὸν ἔχασε».

Μ' αὐτὰ τὰ λόγια χτύπησε τότε ὁ Ρουσσώ τὴν περιφρόνησιν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν πολιτικὴν ὑπαρξί τῶν κηφήνων. Τὸ ὅτι καὶ ὁ Ρουσσώ εἶχε κατανοήσῃ τὸ καθήκον τοῦ ἀτόμου γιὰ ἐργασίαν στὴν κοινωνικὴν διάταξιν, φαίνεται ἀπὸ τὰ λόγια του: «Ἡ ἐργασία εἶναι ἀναπόφευκτο

καθῆκον τοῦ ἀτόμου στὴν κοινωνίαν. Πιλοῦσις ἢ φεωχός, δυνατὸς ἢ ἀδύνατος, καθένας πολίτης κηφήνας εἶναι ἕνας παληάνθρωπος».

Ἡ σημερινὴ ἐθνικὴ σκέψις, μέσα ἀπὸ τὸν ἀληθινὸν τῶν πράξεων σοσιαλισμὸν, ἐμφυσᾷ στὴν ψυχὴ τῆς ἐργαζομένης νεολαίας τὴ δύναμιν νὰ φυλάξῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου μέσα στὰ ἐθνικὰ πλαίσια τῆς δημιουργικῆς ἐργασίας. Ἡ δημοκρατικὴ σκέψις εἶχε γίνῃ πολὺ δημαγωγικὴ, γιὰ νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀλήθειαν αὐτήν. Σήμερα ὅμως δὲν χρειάζονται συζητήσεις, γιὰτὶ μιλοῦν οἱ πράξεις.

Οἱ πράξεις τῆς νέας ἐργατικῆς πολιτικῆς καὶ πρὸ πάντων τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ψυχικῆς θέσεως τῆς ἐργαζομένης νεολαίας σὲ ὅλο τὴν τὸν πλάτος καὶ τὴν περιεχόμενὴν ἐφαρμογὴν τῆς φανερώνει πὼς γίνεταί ἡ πάλιν λαὸς ἀλῆθινος ἐλευθερός.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ λαοῦ ἐπανερχεται μὲ τὴν ἐλευθερίαν.

Τὴ σημαίνει ἐλευθερία καὶ δύναμις χωρὶς τάξι; Τίποτε ἄλλο παρὰ ἀναρχία. Ἀντίθετα, πόσο μεγάλες εἶναι οἱ ἐννοίες «δύναμις» καὶ «ἐλευθερία», ὅταν τὶς κατανοήσῃ ὁ Λαὸς ἀπόλυτα καὶ τὶς πληρώσῃ μὲ ὑπεύθυνον περιεχόμενον.

Τί εἶναι δύναμις ἐνός λαοῦ; Δὲν εἶναι μόνον τὸ σύνολόν του σὲ ἀριθμὸν κατοίκων, σὲ σύνολον στρατιωτικῶν, διοικητικῶν καὶ οικονομικῶν παραγόντων, παρὰ εἶναι ἡ δύναμις τῆς ἐργασίας του.

Τί εἶναι τάξι τοῦ λαοῦ; Δὲν εἶναι τὸ σύνολον τῶν πολιτικῶν του νόμων καὶ τῶν ἀστυνομικῶν του διατάξεων, τὸ ἄθροισμα τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἰδρυμάτων του, ποὺ εἶναι σπουδαῖα ὡς φύλακες τῆς τάξεως σὲ περιπτώσεις κινδύνου καὶ ἀνωμαλιῶν. Ὅλα αὐτὰ βρίσκονται στὸ περιθώριον, δὲν ἀποτελοῦν τὸ κέντρο τῆς τάξεως, παρὰ τὴν βοήθειαν τῆς τάξεως.

Ἡ τάξι ἐνός λαοῦ εἶναι ἡ καλὴ διατάξις τῆς ἐργασίας του.

Ἡ νέα γενεὰ πρέπει βαθεῖα νὰ νοιώσῃ τὴν ἀλήθειαν: Ὁ ἐργαζόμενος ἄνθρωπος, ἀδιάφορο ποῦ βρίσκεται στὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, στέκει στὸ κέντρο τῆς ζωῆς, ἀπὸ τὸ ὅποῖον ἐκπορεύονται ὅλες οἱ ἀχτίτες τῆς κοινωνικῆς, οικονομικῆς καὶ πολιτικῆς δράσεως τοῦ ἔθνους. Μόνον μὲ τὴ βαθεῖαν τῆς ἀλήθειας αὐτῆς κατανοήσῃ καὶ τὴν ἐξάσκησιν τῆς παντοῦ καὶ πάντοτε, θὰ μπορέσῃ ὁ μέλλων δημιουργικὸς πολίτης, ποὺ εἶναι σήμερον ἀκόμα στὴ διάπλασίν του, νὰ βοηθήσῃ τοῦ ἔθνους του τὴν ἀνύψωσιν.

Σ. Καρ.

Σ' ένα από τα περάσμένα άρθρα της ή «Νεολαία», σχολιάζοντας μερικά απ' τα σοφά λόγια που δ' Αρχηγός της Εθνικής Κυβερνήσεως δεν παραλείπει ποτέ να λήψατο Έλληνόπουλα, έγραφε πως «τέτοια σαν αυτά αληθινά και βαθειά λόγια, δεν είχαν την ευτυχία ν' ακούσουν οι νέοι της Χώρας αυτής ούτε από τους σοφούς, ούτε από τους διδασκάλους, πολύ λιγώτερο από πολιτικούς και Κυβερνήτες, από την εποχή του Πλάτωνος και του Πλουτάρχου και του Βασιλείου του Μεγάλου». Γιατί απ' τους άρχαίους Έλληνες φιλοσόφους και συγγραφείς μπηκαν εδώ σαν αντιπροσωπευτικώτερα τα όνόματά του Πλάτωνα και του Πλουτάρχου, προκειμένου για διδασκάλους της νεότητος, είν' εύκολο στον καθένα να καταλάβει. Μα κι' η έκλογη του Μεγάλου Βασιλείου απ' τη χριστιανική εποχή είν' επίσης πολύ πετυχημένη. Γιατί, πραγματικά, ανάμεσα απ' τη χορεία των μεγάλων Πατέρων και των σοφών εκκλησιαστικών συγγραφέων που ανέδειξε το ελληνοχριστιανικό Βυζάντιο, ο Μ. Βασίλειος ξεχωρίζει σαν ένας υπέρτοχος διδάσκαλος των νέων, ένας εμπνευσμένος οδηγός της νεότητος προς τα μεγάλα και ευγενικά.

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΑΝ ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

λειος ενδιαφέρεται για τη διαλεκτή εκείνη μερίδα των νέων, που νοιώθουν τις υποχρεώσεις των απέναντι του έαυτού των και του συνόλου, κι' έχουν όρεξη ν' αγωνισθούν για ανώτερους σκοπούς στη ζωή. Σ' αυτούς χρειάζεται να δοθούν οι οδηγίες κι' οι κατάλληλες συμβουλές και να υποδειχθούν τα μέσα που θα χρησιμοποιήσουν στον αγώνα για να βγούν νικητές.

Τους λέει λοιπόν: «Για τον αγώνα που έχουμε μπροστά μας, και που είν' ο πιο μεγάλος απ' όλους, χρειάζεται να κουραστούμε, να δουλέψουμε γι' αυτόν μ' όλη μας τη δύναμη, νάρθουμε σε επικοινωνία με ποιητάς, με λογογράφους, με ρήτορας και μ' όλους εκείνους, από τους οποίους μπορούμε να πάρουμε κάτι για την ψυχική μας καλλιέργεια».

Πώς όμως θά γίνεται η μελέτη; Έδω χρειάζεται προσοχή. Θά διαλέγουμε πάντα το καλό. Κάθε άσχημο και βλαβερό θά το πετάμε. Και φέρνει ένα παράδειγμα: «Είν' άταιρίαστο πράμα, τις τροφές που μπορεί να μάς βλάψουν να τις πετάμε μακριά, τα μαθήματα όμως που θά πρέψουν την ψυχή μας να μην τα ξεετάζουμε καθόλου, θάρσ, δι' τήν τύχη προστά μας να το βάζουμε μέσα στην ψυχή, σαν το χείμαρρο που συνεπαίρνει δι' τήν βίσκε μ' ορμή του».

Στο ζήτημα αυτό, λέει, ο νέος μπορεί να πάρη για παράδειγμα, ποιόν νομίζετε; Τη μέλισσα! «Κυτάρχε τις μέλισσες. Δεν κάθονται σ' οποιοδήποτε άνθος. Διαλέγουν. Μα κι' εκείνα τα άνθη στα οποία θά πετάξουν, δεν κυτάρνε να τα ξεσηκώσουν ολόκληρα. Παίρνουν δι' τούς χρειάζεται για τη δουλειά τους, και τ' άλλο το παρτάνε σαν άχρηστο. Κι' εμείς λοιπόν, το ίδιο. Άμα πάρουμε απ' τα βιβλία κι' απ' τούς σοφούς όσα σχετίζονται με τις σωστές πεποιθήσεις και συγγενεύουν με την αλήθεια, τα άλλα θά τα παρατρέξουμε σαν περιττά. Και προσθέτει το άθνατο εκείνο —: καθάπερ της ροδωνιάς του άνθους δρεψάμενοι, τας ακάνθας εκκλίνομεν, ούτω και επί των τούτων λόγων, όσον χρήσιμον καρπωσάμενοι, τό βλαβερόν φυλαζώμεθα».

Κι' έχει, αλήθεια, να δείξη στους νέους πολλά τέτοια λουλούδια ανάμεσα στην άρχαία Γραμματολογία μας ο Βασίλειος. Πρώτα-πρώτα τον Όμηρο: «Πάσα η ποίησις του Όμηρου άρετής έστιν έπανος», λέει. Ύστερα τον Ησίοδο, τον Σόλωνα, τον Θεόγνι, τον Πυθαγόρα. Ακόμη, τον Πρόδικο, τον Εύριπίδη, τον Πλάτωνα. Όλους αυτούς και τόσους άλλους, ο ίδιος τούς είχε μελετήσει, τούς είχε σπουδάσει βαθειά. Τα γνωμικά τους, οι γλαφυροί στιχοί τους, τα πετυχημένα και σοφά ρητά τους, έρχονται στο στόμα του με μία προχειρότητα που θαυμάζει κανείς.

Μα ο Βασίλειος δέ σταματάει ως εδώ. Άποκαλύπτει και μίαν άλλη όψη του ζητήματος. Δεν είναι μόνο τα λόγια κι' οι διδασκαλίες των μεγάλων σοφών της αρχαιότητας που μπορούν να ώφελησουν τούς νέους. Πολλές φορές κι' ο βίος τους και τα παραδείγματά τους γίνονται κίνητρο στην άρετή. Έτσι, φέρνει για παράδειγμα τη συμπεριφορά που έδειξε κάποτε ο Περικλής. Ένας άνθρωπος της αγοράς τον ύβριζε κάποτε μπροστά στον κόσμο. Έκείνος όμως δεν έδινε σημασία. Αυτό έβάσταζε όρες ολόκληρες. Τό βράδυ, καθώς ο Περικλής έγύριζε στο σπίτι του, εκείνος τον παρακολουθούσε ακόμη από πίσω και δός του και τον έλουζε με τις βρισιές του. Όταν έφθασε ο Περικλής στο σπίτι του, εκάλισε κάποιον δούλο του, για ποιά σκοπό λέτε; Για να συνοδέψη τον ύβριστή μ' ένα φανάρι στο σπίτι του, μήν τύχη και χτυπούσε πουθενά μέσ' στο σκοτάδι!

Άλλοτε πάλι κάποιος έθύμωσε με τό μεγάλο μαθηματικό, τον Εύκλειδη, και τον άπειλούσε πως θά τον σκοτώση. Έκαμε μάλιστα και όρκο. Σέ άπάντησι ο Εύκλειδης ώρκίστηκε κι' αυτός πως θά τον έκανε ξεάπαντος να ξεθυμώση και νάρθη να συμφιλιωθή μαζί του.

Τα παραδείγματα αυτά, τα βρίσκει ο Βασίλειος διδακτικά και σύμφωνα με την Εύαγγελική διδασκαλία.

Α. Ι. Γκ—

Μα δεν πρόκειται τώρα για τούς ανθρώπους αυτούς. Αυτή τη στιγμή ο Βασί-

Το λυμολόμοιο

Θα σπουδαίο στα χωριά το λυμολόμοιο.

Αυτός που το περιφέρει φωνάζει:

— Πέτρες και ξύλα!

Και ο κόσμος άπαντά:

— Πέτρες και ξύλα!

Και οι μικροί που ακολουθούν έν συναγερμώ και με αλαλαγμούς φωνάζουν:

— Ένας λύκος τρανόοος!

Αυτός που περιφέρει το τουάρι του λύκου, παραγεμισμένο με άχυρα, γυρίζει από σπίτι σε σπίτι και μαζεύει δι' τού δώσουν. Σιτάρι, καλαμπόκι, τυρί, βούτυρο, μαλλιά, χρήματα. Όταν τελειώσει η περιφορά στο ένα χωριό πηγαίνει στο γειτονικό.

Αυτή η διαπόμπευσις του δέρματος του λύκου γίνεται από χιλιάδες χρόνια. Όταν ένας κυνηγός σκοτώση λύκο, δίνει το δέρμα του σε κανένα φτωχό προς τιμήν του. Άν είναι φτωχός ο κυνηγός το περιφέρει ο ίδιος και εισπράττει.

Τα χωριά έχουν πάθει μεγάλες καταστροφές από τον λύκο. Τους έχει φάει πρόβατα, κατσίκια και κανένα γαϊδάρο ή πουλάρι.

Έχει σακατέψει κοπάδια ο λύκος και έχει γδύσει μαντριά. Καμιά φορά μπορεί ένας τσοπάνος που έχει εκατό πρόβατα να μείνη μόνο με την γκλίτσα και με ένα πρόβατο. Τα ένενηντα έννηα τα έπνιξε ο λύκος.

Ο τσοπάνος έμεινε με την γκλίτσα. Τέτοια περιστατικά διηγούνται πολλά. Ο κόσμος πιστεύει δι' ένεννηντα έννηα πρόβατα μπορεί να πνίξη ο λύκος. Στο εκατοστό σκάζει. Βυθίζει τα δόντια του στο λαίμο τους και αυτό είναι το πάλ. Δεν τα τρώγει, τα πνίγει. Μόνο το τελευταίο που θά μείνη το παίρνει στον ώμο και φεύγει. Αυτή η παράλογος αίμοφορία δεν άπαντάται σε άλλα ζώα. Το λεοντάρι τρώγει ένα μόνο ζώο για να χορτάση. Όταν είναι χορτάτο το λεοντάρι δεν πειράζει άλλα ζώα. Ο λύκος έχει την μανία να πνίγη τα θύματά του και ά τα αφήνη. Γι' αυτό όταν σκοτωθή κανένας ή περιφέρει πανηγυρίζει. Τόν γδέρνουν, ρίχνουν στάχτη στο δέρμα του, το αφήνουν τρεις-τέσσερις ημέρες να στεγνώση και να μαλακώση και το παραγεμίζουν με άχυρα. Ύστερα περνούν μιά σούβλα από την ουρά ως το στόμα και το γυρίζει ένα ή δυό, από χωριό σε χωριό. Και ο κόσμος πληρώνει εις είδος και εις χρήμα. Και λένουν:

— Πέτρες και ξύλα.

Άηλαδή πέτρες και ξύλα να τρώγη ο λύκος, να μην τρώγη πρόβατα.

Και τα παιδιά φωνάζουν: — Ένας λύκος τρανόοος! Δεν υπάρχει μικρός λύκος στην συνείδησι των μικρών.

Τώρα το Κράτος δίνει τρια-

κόσιες δραχμές διά κάθε φονευόμενο λύκο. Όποιος σκοτώση λύκο φέρνει το δέρμα εις το Δασαρχείον. Το Δασαρχείον το σφραγίζει και κόβει και το ένα πόδι. Συντάσσεται πρωτόκολλο. Το δέρμα επιστρέφεται και κρα-

τά το Δασαρχείο το πόδι προς απόδειξιν. Αυτός που έφερε το δέρμα παίρνει τριακόσιες δραχμές. Είναι η τιμή της επικηρύξεως.

Πολύ λίγους όμως λύκους καταρθώνουν να σκοτώνουν οι κυνηγοί. Τους περισσότερους τούς σκοτώνουν οι τσοπάνηδες. Και ακόμη τούς πό πολλούς τα τσοπανόσκυλα. Έχθρος του λύκου ο σκύλος και έχθρος του σκύλου ο λύκος. Άν και είναι πρώτα ξεαδελφία, όμως τα δύο ζώα δεν χωνεύονται.

Ο λύκος είναι πιο δυνατός και πιο μεγαλύτερος. Ο μαντρόσκυλος περισσότερο εύκλιντος.

Ο σβέρκος του λύκου δεν μπορεί να γυρίση. Στρέφεται και ολόκληρο το ζώο. Ο σκύλος έχει σβέρκο εύκλινο και αυτό άποτελεί την ύπεροχή του. Άλλά ο λύκος είναι έξυπνότερος. Ξέρει στρατηγήματα. Όταν βρεθούν οι λύκοι εμπρός εις τα σκυλιά φεύγουν. Ο ένας λύκος προχωρεί σε μικράν απόστασι και οι άλλοι κρύβονται πλαγίως. Όταν ξεμοναχιασθή αρκετά το ήρωικό σκυλί, τότε κατέ-

βαίνουν από τα πλάγια οι λύκοι που είχαν κρυφθή και το σκυλί προσβάλλεται από όλες τις πλευρές. Οι λύκοι θά φάνε το άτυχες ζώο και θά το αφήσουν μόνο το κεφάλι.

Εις τα ισχυρότερα όμως σκυλιά οι τσοπάνηδες βάζουν γιορντανία ή κιορντανία. Είναι οι λαμοθάρακες των σκυλιών. Κατασκευάζονται από τούς σιδηρουργούς με λαμαρίνα. Είναι σαν τα περιλαίμια που βάζουν στα σκυλιά του κυνηγιού και των πόλεων. Με την διαφορά ότι είναι από λαμαρίνα, όχι από πετσά. Έμπρός δε έχουν και μιά πλάκα λαμερινένια και όλο το περιλαίμιο είναι γεμάτο καρφιά.

Το μαντρόσκυλο που φορεί το κιορντάνι έχει το ίδιομα να έπιτίθεται κατά μέτωπον και με το στήθος. Δεν πολεμά με έλιγμούς. Άφίνει τον λαίμο του και το στήθος του άπροφύλαχτα. Οι λύκοι προσπαθούν να χώσουν τα δόντια τους στον λαίμο των γενοιοτάτων αυτών σκυλιών. Γι' αυτό έσοφίσθησαν οι τσοπάνηδες να τα προσφύλαζουν με σιδερένια περιλαίμια που έχουν ως συνέχεια μιά πλάκα με καρφιά. Οι λύκοι σπάζουν τα δόντια των στα καρφιά και τραυματίζονται. Άλλά τα σκυλιά που φορούν τα περιλαίμια υποφέρουν. Με δυσκολία μπορούν να γείρουν τον λαίμο και να κοιμηθούν. Πολύ λίγα σκυλιά μπορούν να τα φορούν. Είναι όμως άνεκτίμητα ζώα. Με χιλιάδες δεν αγοράζονται.

Οι τσοπάνηδες έχουν βρή και καλλίτερο σύστημα έξοντώσεως των λύκων την καταστροφή των κουταβιών. Τα μικρά λυκόπουλα λέγονται κουτάβια, όπως και τα μικρά των σκυλιών. Ο τσοπάνος με τα μαντρόσκυλλα βγαίνει εις άνίχνευσιν. Τα σκυλιά μυρίζουν την φωνή του λύκου και πνίγουν τα κουτάβια του. Αυτός είναι ο άσφαλέστερος τρόπος προς περιορισμόν των λύκων. Η ανάκαλψις της φωνής και το πνίξιμο των κουταβιών. Έτσι οι λύκοι όλιγοστεύουν αντί να αυξάνουν. Άλλ' όσα λυκόπουλα γλυτώσουν και μεγαλώσουν άναπαυδίσουν τα ίσα εις τον τσοπάνον. Ρίχνονται και ξεπαστρέουν όλο το κοπάδι. Φθάνει να μπορούν.

Καταλασθαίνουν οι λύκοι δι' έξι αίτιας των προβάτων έχουν χάσει τα μικρά των, έχουν λιγοστεύει και κοντεύουν τελείως να ξεαλειφθούν. Σκέπτονται δε πως άν έξονταθούν τα πρόβατα θά λείψουν και τα σκυλιά και οι τσοπάνηδες. Έτσι και τα λυκόπουλα θά γλυτώσουν και το γένος θά διατηρηθή. Τι θά τρώνε όμως οι λύκοι, εάν λείψουν τα πρόβατα, φαίνεται πως δεν το σκέπτονται.

Κ. Φαλλάτς

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ HECTOR MALOT

Χειρίς ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— Στο έξης, όποιος μου λέει «δὲ φταίω ἐγώ», θὰ τρῶν μιά βουρδουλιά παραπάνω ἀπ' ὅσες ἔχει νὰ φάῃ. Πόσα σοὺ λείπουν λέω!

— Ἐφερα αὐτὸ τὸ σανίδι... εἶναι

πολὺ καλὸ...

— Πολὺ καλὸ, μάλιστα! Πήγαινε ὅμως στὸν ψωμὰ καὶ γύρεψέ του ψωμί ἀντίς γι' αὐτὸ τὸ σανίδι· θὰ σοὺ δώσῃ; ...Πόσες πεντάρες σοὺ λείπουν, εἶπα! Λέγε.

— Μάζεψα τριαντάξῃ.

— Σοὺ λείπουν τέσσερες, βρωμόπαιδο, τέσσερες! Καὶ τόλμησες νὰ φανῇς μπροστά μου;... Ρικάρντο, μικρούλη μου, σήμερα εἶσαι τυχερός!... Γδύσου γρήγορα σὺ!

— Μὰ τὸ σανίδι ποὺ ἔφερα;

— Θὰ στὸ δώσω νὰ τὸ φᾶς!

Τὸ κουτσαοτεῖο αὐτὸ ἔκαμε πάλι νὰ γελάσουν ὅλα τὰ παιδιά, ὅσα δὲν εἶχαν καταδικασθῇ σὲ βουρδουλα. Γιὰ τὴν ὥρα οἱ κατάδικοι ἦταν δυὸ· οἱ «λογαριασμοὶ» ὅμως ἐξηκολούθησαν καὶ σὲ λίγο φανερώθηκαν ἄλλοι τρεῖς ἐλλειμματίες.

— Πέντε! φώναξε ὁ Γαροφόλης. Νὰ πέντε ληστᾶδες ποὺ μὲ κλέβουν!... Ἀχ, παληόπαιδα! αὐτὰ ἐγὼ τὰ παθαίνω γιὰ νᾶμαι καλὸς... Μὰ πῶς θέλετε νὰ πληρώνω τὸ ὠραῖο κρέας καὶ τίς ὠραῖες πατάτες ποὺ σὰς ταΐζω; Γίνεται νὰ μὴ δουλεύετε καὶ σεις; Τὸ ξέρω, προτιμᾶτε νὰ παίζετε στὸ δρόμο! Ἀντὶ νὰ κλαίγεσθε, γιὰ νὰ συγκινήτε τοὺς κουτούς, γελάτε ἀναμεταξύ σας καὶ διασκεδάσετε. Κανένας ἔτοι δὲν σὰς ρίχνει πεντάρια. Μὰ στὸ Θεὸ σας, δὲν εἶναι καλλίτερο νὰ ψευτοκλαίτε, ἀπλώνοντας τὸ χέρι, παρὰ νὰ κλαίτε τώρα στ' ἀλήθεια, παρουσιάζοντας τὴν ράχη; Ἐμπρός! γδυθῆτε!

Οἱ Ρικάρντος στέκονταν μὲ τὸ καμτσίκι στὸ χέρι κι' οἱ πέντε κατάδικοι, γυμνοὶ ὡς τὴ μέση, ἦσαν ἀραδιασμένοι στὸ πλάι του.

— Ἐξέρεις, Ρικάρντο, δὲν θὰ σὲ κυττάζω, γιατίι αὐτὲς οἱ τιμωρίες μοὺ κάνουν κακό· θὰ σ' ἀκούω μόνο κι' ἀπὸ τὸν κρότο θὰ καταλαβαίνω τὴ δύναμι τῆς βουρδουλιάς. Ἐλα, μικρούλη μου, βάλε τὰ δυνατά σου. Γιὰ τὸ ψωμί σου δουλεύεις τώρα καὶ σὺ.

Καὶ γύρισε μὲ τὸ πρόσωπο κατὰ τὸ τζάκι, σὰ νὰ τοῦ ἦταν πράγματι ἀδύνατο νὰ βλέπῃ τὰ παιδιά νὰ δερνούνται. Ἐγὼ, ξεχασμένος σὲ μιὰν ἄκρη, ἔτρεμα ἀπὸ ἀγανάκτησι, μὰ κι' ἀπὸ φόβο. Αὐτὸς ἦταν ὁ ἀνθρωπος ποὺ θὰ γίνονταν κύριός μου, κι' ὅταν δὲν θάφερνα σωστὲς τίς τριάντα ἢ τίς σαράντα πεντάρες ποὺ θὰ μοὺ προσδιώριζε, θάμουν ὑποχρεωμένοι νὰ γυμνῶν τὴ ράχη στὸ Ρικάρντο; Ἀ, τώρα καταλάβαινα πῶς ὁ Ματτίας μποροῦσε νὰ μιλά γιὰ θάνατο μὲ τόση ἀταραξία καὶ μ' ἐλπίδα!...

Ἡ πρώτη καμτσικιά ποὺ ἔπεσε, μοὺ ἀνέβασε τὰ δάκρυα στὰ μάτια. Ἐνῶ μὲ πῶς δὲν μ' ἔβλεπε κανεὶς καὶ δὲν προσπαθῶσα νὰ κρύψω τὴ συγκίνησή μου. Ὁ Γαροφόλης ὅμως, φαίνεται, μὲ κρυφοκίτταξε.

— Νὰ ἐνὰ εὐαίσθητο παιδί! εἶπε ἀξαφνα δείχνοντάς με μὲ τὸ δαχτυλ. Δὲν μοιάζει μὲ σὰς, ληστᾶδες, ποὺ γελάτε μὲ τὴ δυστυχία τῶν συντρόφων σας καὶ μὲ τὴ δική μου λύπη. Πάρτε τον γιὰ παρά-

δειγμα κι' ἄς μὴν εἶναι σύντροφός σας. Σύντροφός τους! Αὐτὴ ἡ λέξι μ' ἔκανε ν' ἀνατριχιάσω ἀπ' τὴν κορφή ὡς τὰ νύχια.

Μὲ τὴ δεύτερη καμτσικιά, ὁ κατάδικος ἔβγαλε ἕνα βόγγο· μὲ τὴν τρίτη ἄφησε μιά φωνὴ σπαρτακτική.

Ὁ Γαροφόλης σήκωσε τὸ χέρι του· ὁ Ρικάρντος ἔμεινε μὲ τὸ καμτσίκι μετέωρο.

Μοὺ φάνηκε πῶς θάδινε χάρι' μὰ δὲν ἦταν αὐτό.

— Ἐξέρεις τί κακὸ μοὺ κάνουν οἱ φωνές, εἶπε γλυκὰ ὁ Γαροφόλης, γυρίζοντας πρὸς τὸν κατάδικον· ἂν ὁ βουρδουλας σοὺ σκίζῃ τὸ πετσί, οἱ φωνές σου μοὺ σκίζουν τὴν καρδιά. Σὲ εἰδοποιῶ λοιπὸν πῶς γιὰ κάθε φωνή, θὰ τρῶς μιά βουρδουλιά παραπάνω καὶ δὲν θὰ φταίω ἐγώ. Μὴ μὲ κάμης ν' ἀρρωστώσω τώρα ἀπὸ τὴ λύπη μου. Ἀν αἰσθάνεσαι γιὰ τὸν κύριό σου λίγη ἀγάπη, λίγη εὐγνωμοσύνη, σῶπα. Ἐμπρός, Ρικάρντο!

Ὁ μικρὸς δῆμιος σήκωσε τὸ χέρι του καὶ τὰ λουριά αὐλάκωσαν πάλι τὴ ράχη τοῦ δυστυχίου παιδιοῦ.

— Μάννα μου!... Μάννα μου!... φώναξε.

Εὐτυχῶς ποὺ δὲν εἶδα τὰ παρακάτω. Τὴ στιγμή ἐκείνη ἀνοίξε ἡ πόρτα τῆς σκάλας καὶ μπῆκε ὁ Βιτάλης.

Μὲ μιά ματιά κατάλαβε τί ἦταν οἱ φωνές ἐκείνες, ποὺ εἶχε ἀκούσει ἀνεβαίνοντας τὴ σκάλα. Ἐτρεξε ἴσια στὸ Ρικάρντο καὶ τοῦ ἄρπαξε τὸ καμτσίκι. Ἐπειτα γύρισε στὸ Γαροφόλη καὶ στάθηκε μπροστά του μὲ σταυρωμένα χέρια.

Ὁλ' αὐτὰ ἔγιναν τόσο γρήγορα, ὥστε γιὰ μιά στιγμή ὁ Γαροφόλης τὰ ἔχασε. Γρήγορα ὅμως συνῆλθε καὶ, παίρνοντας πάλι τὸ ψευτογλυκερό του χαμόγελο:

— Δὲν εἶναι φοβερό; εἶπε. Αὐτὸ τὸ παιδί δὲν ἔχει καρδιά!

— Ντροπή!... ἐφώναξε ὁ Βιτάλης.

— Αὐτὸ λέω κι' ἐγώ, ἐξηκολούθησε ὁ Γαροφόλης.

— Ἀς τα! τὸν ἔκοψε μὲ δύναμι ὁ κύριός μου· καταλαβαίνεις πολὺ καλὰ πῶς τὸ «ντροπή» δὲν τὸ εἶπα σ' αὐτὸ τὸ παιδί, παρὰ σὲ σένα. Ναι! Ντροπή σου, ἀνανδρία σου, νὰ βασανίζης ἕτοι παιδιά ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ὑπερασπισθοῦν τὸν ἑαυτὸ τους!

— Καὶ τί ἀνακατεύεσαι σὺ, γερο-παράξενε; εἶπε ὁ Γαροφόλης ἀλλάζοντας τόνο.

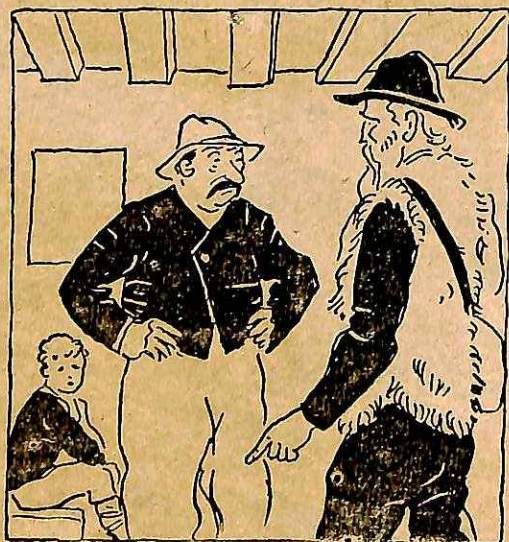
— Θὰ σὲ καταγγεῖλω στὴν Ἀστυνομία!

— Στὴν Ἀστυνομία; φώναξε σηκώνόμενος ὁ Γαροφόλης· μὲ φοθερίζεις μὲ Ἀστυνομία, ἐσύ;

— Ναι, ἐγὼ! ἀποκρίθηκε ἀφοβὸς ὁ κύριός μου.

— Γιὰ νὰ σοὺ πῶ, Βιτάλη, εἶπε ὁ Γαροφόλης, ἀλλάζοντας πάλι τὸν τόνο του ἀπὸ ὀργίλο σὲ εἰρωνικό. Μὴν κάνης τώρα τὸν κακὸ καὶ μὴ μὲ φοθερίζης πῶς θὰ μιλήσης, γιατίι μπορῶ νὰ μιλήσω κι' ἐγώ. Καὶ νὰ ἰδοῦμε τότε ποῖος θὰ μείνῃ εὐχαριστημένος! Βέβαια ποὺ δὲν θὰ πάω νὰ πῶ τίποτα στὴν Ἀστυνομία, γιατίι οἱ δουλειές σου δὲν εἶναι δική της δουλειά. Εἶναι ἄλλοι ὅμως ποὺ ἐνδιαφέρονται γι' αὐτές, κι' ἂν πῆγαινα νὰ τοὺς πῶ ὅσα ξέρω, μιά λέξι, ἕνα ὄνομα μόνο νὰ τοὺς ἔλεγα, δυστυχία σου! Ποῦ θὰ πῆγαινες τότε νὰ κρύψῃς τὴ ντροπή σου;

Μιά στιγμή ὁ κύριός μου στάθηκε χωρὶς ν' ἀποκριθῇ. Τὴ «ντροπή»;... Γιὰ ποῖα ντροπή μιλοῦσε ὁ Γαροφόλης;... Καὶ πρὶν συνῆλθω ἀπὸ τὴν κατάπληξι, ὅπου μὲ εἶχαν ρίξει τὰ παράξενά ἐκεῖνα λόγια, ὁ Βιτάλης μὲ πήρε ἀπὸ τὸ χέρι.

— Καὶ τί ἀνακατεύεσαι σὺ γερο-παράξενε;

— Πᾶμε ἀπὸ δῶ!

Καὶ μ' ἐτράβηξε πρὸς τὴν πόρτα.

— Φεύγεις; ὅχι δᾶ! ἔκαμε ὁ Γαροφόλης γελῶντας. Ἐλα, ἐγὼ σοὺ ἀστετεύθηκα. Τί ἔχεις νὰ μοὺ πῆς;

— Δὲν ἔχω πιά νὰ σοὺ πῶ τίποτα!

— Γιατί ἦρθες;

Χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ πιά, ὁ Βιτάλης γύρισε τὴ ράχη του στὸν παντρὸν καὶ κατέβηκε τὴ σκάλα, κρατῶντάς με πᾶντ' ἀπὸ τὸ χέρι.

— Ὡ, μὲ τί ἀνακούφισι τὸν ἀκολουθοῦσα!

Γλύτωσα λοιπὸν ἀπὸ τὸ Γαροφόλη;

Ἀν τολμοῦσα, θὰ φιλοῦσα τώρα τὸν Βιτάλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Τὰ λατομεῖα τοῦ Ζαντιγύ

Ὅσο ἤμασταν στὸ δρόμο ποὺ εἶχε κόσμο, ὁ Βιτάλης περπατοῦσε χωρὶς λέξι· ἄμα μπήκαμε ὅμως σ' ἕνα ἔρημο δρομάκι, κάθησε· καὶ σὲ μιὰν ἄκρη καὶ κάμποσες φορές ἔτριψε μὲ τὸ χέρι του τὸ μέτωπό του, — σημάδι πῶς βρίσκονταν σ' ἀμνηχανία. Ἐπειτα, σὰ νὰ μιλοῦσε μὲ τὸν ἑαυτὸ του, εἶπε:

— Καλὴ κι' ἡ καλωσύνη, μὰ δὲν ὠφελεῖ πάντα! Νὰ πάλι ἐμεῖς στοὺς δρόμους τοῦ Παρισιῦ, χωρὶς πεντάρια στὴν τσέπη καὶ μὲ ἄδεια κοιλιὰ. Πεινᾶς;

— Δὲν ἔφαγα τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὸ λίγο ψωμί ποὺ μοὺ δώσατε τὸ πρωί.

— Λοιπὸν, καμμένο μου παιδί, κινδυνεύεις νὰ κοιμηθῇς ἀπόψε νηστικός. Καὶ πάλι, μήπως ξέρουμε ποῦ θὰ κοιμηθοῦμε;

— Λογαριάζατε νὰ κοιμηθοῦμε στοῦ Γαροφόλη;

— Λογαριάζα νὰ κοιμηθῇς ἐσὺ ἐκεῖ. Ὅσο γιὰ μένα, θὰ μοῦδινε γιὰ τὸ χεῖμῶνά σου καμμιὰ εἰκοσαριά φράγκα καὶ πρὸς τὸ παρὸν θὰ τὰ κατάρφανα. Ἀμα εἶδα ὅμως πῶς μεταχειρίζεται τὰ παιδιά, δὲν ἐβάσταξα... Ὑποθέτω πῶς δὲν εἶχες καμμιὰ δρεξὶ νὰ μείνης μαζί του;...

— Ὡ, τί καλὸς ποὺ εἶσαι!

— Ναι, ἡ καρδιά δὲν ἐνεκρώθηκε ὅλως διόλου στὰ στήθη τοῦ γέροντος ἀλήτη. Τὸ κακὸ ὅμως εἶναι ποὺ ἐνῶ ὁ ἀλήτης τὰ λογάριασε ὅλα καλὰ, ἡ καρδιά τοῦ τὰ χάλασε. Καὶ τώρα ποὺ πᾶμε;

Ἦταν ἀργά, καὶ τὸ κρύο, ποὺ τὴν ἡμέρα εἶχε πέσει λιγάκι, ἐξανῆνε δριμύ καὶ παγερό. Φυσούσε βορρῆας. Ἡ νύχτα θάταν κακὴ.

Ὁ Βιτάλης κάθησε πολλὴν ὥρα ἐκεῖ στὴν ἄκρη, ἐνῶ ὁ Κάπης κι' ἐγὼ στεκόμασταν ἀκίνητοι μπροστά του, περιμένοντας νὰ πάρῃ μιά ἀπόφασι. Ἐπὶ τέλους σηκώθηκε:

— Ποῦ θὰ πᾶμε;

— Στὸ Ζαντιγύ. Θὰ προσπαθῶ νὰ βρῶ ἕνα λατομεῖο, ὅπου πλάγιασα κι' ἄλλη φορά. Εἶσαι κουρασμένος;

— Ἐκουράσθηκα στοῦ Γαροφόλη.

— Ἐγὼ δὲν ξεκουράσθηκα καὶ δὲν ἀντέχω πιά. Καὶ ὅμως πρέπει νὰ πᾶμε. Ἐμπρός, παιδιά μου.

Ἔτσι μᾶς ἔλεγε: «παιδιά του», τὰ σκυλιὰ καὶ μένα.

Ἦταν τὸ ἀστεῖο του, ὅταν εἶχε διάθεσι. Μ' ἀπόψε τὸ εἶπε λυπητερά.

Καὶ πήραμε πάλι τοὺς δρόμους τοῦ Παρισιῦ. Ἡ νύχτα εἶναι σκοτεινὴ καὶ τὸ γκάκι, ποὺ ὁ ἄνεμος κάνει τὴ φλόγα του νὰ τρεμοσβύνη, μόλις φωτίζει τὸ λιθόστρωτο. Γλυστοῦμε κάθε στιγμή, ἐδῶ σὲ ρυάκι παγωμένο, ἐκεῖ σὲ σωρὸ ἀπὸ χιόνια. Ὁ Βιτάλης μὲ κρατεῖ ἀπὸ τὸ χέρι κι' ὁ Κάπης περπατεῖ στὸ πλάι μας. Μόνο κάπου - κάπου μένει πίσω, γιὰ νὰ ψάξῃ σὲ κανένα σωρὸ σκουπίδια, μήπως βρῇ κανένα κόκκαλο ἢ καμμιὰ κόρα ψωμί, γιατίι κι' αὐτὸν ἡ πείνα τὸν θέριζε. Μὰ τοῦ κάκου! Μὲ κατεβασμένα αὐτιά τρέχει καὶ μᾶς ξεναφτάνει.

Ὑστερ' ἀπὸ τοὺς μεγάλους δρόμους, σοκάκια ὕστερ' ἀπὸ τὰ σοκάκια αὐτά, ἄλλοι δρόμοι μεγάλοι. Περπατοῦμε ὁλοένα κι' οἱ σπάνιοι διαβάτες ποὺ ἀπαντοῦμε, μᾶς κυττάζουν μὲ ἀπορία. Ἡ φορεσιά μας ἢ ἡ κουρασμένη μας περπατησιὰ τοὺς κινεῖ τὴν προσοχή; Οἱ ἀστυφύλακες ποὺ διασταυρώνουμε, γυρίζουν πίσω τους καὶ στέκονται νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν μὲ τὸ μάτι.

Ὡστόσο, χωρὶς νὰ προσφέρῃ λέξι, ὁ Βιτάλης προχωρεῖ τσακισμένος στὰ δυὸ. Μ' ὅλο τὸ κρύο, τὸ χέρι του καίει τὸ δικό μου. Μοὺ φαίνεται πῶς τρέμει. Κάποτε ποὺ σταματᾷ, γιὰ νὰ στηριχθῇ μιά στιγμή στὸν ὄμο μου, αἰσθάνομαι ὅλο του τὸ σῶμα νὰ τραντάζεται σὰν ἀπὸ σπασμό.

— Εἶστε ἄρρωστος; τὸν ρώτησα σὲ μιά τέτοια στιγμή.

— Τὸ φοβάμαι. Ὅπωςδὴποτε, εἰμαι κατακουρασμένος.

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟΝ

Οἱ κυριώτεροι ἐκ τῶν ἀστερισμῶν ποὺ κοσμοῦν τὸ στερέωμα μὲ τὴν ἐναρξιν τοῦ λυκάωτος (9ην νυκτερινήν) κατὰ τὸν μῆνα Ἰουλίον εἶναι οἱ ἑξῆς: Πρὸς τὸ ΒΑ. τμήμα τοῦ οὐρανοῦ λάμπει ὁ Βέγας, εἰς ἀρκετὸν ὕψος ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος, ποὺ ἀνήκει εἰς τὸν ἀστερισμὸν τῆς Λύρας. Κάτωθεν αὐτῆς ἐκτείνεται ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Κύκνου ποὺ εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ Γαλαξίου. Ὀλίγον ἀνατολικώτερα καὶ χαμηλότερα εὐρίσκεται ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Ἀετοῦ μὲ τὸν Ἀλτάιρ εἰς τὸ μέσον, ἀστέρα πρώτου μεγέθους. Πρὸς τὸ ΝΑ. μέρος τοῦ ὀρίζοντος προβάλλει μεγαλοπρεπῶς ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Σκορπίου, εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ ὁποίου διακρίνεται εὐκλῶς ὁ λαμπρὸς Ἀντάρης, ποὺ πολλὰς φορές τὸν νομίζει κανεὶς ὡς τὸν πλανήτην Ἄρη.

Ἡ Μεγάλη Ἀρκτος εὐρίσκεται ἀνωθεν τοῦ Πολικοῦ ἀστέρος καὶ εἰς τὴν προέκτασιν τῆς οὐρᾶς τῆς ἐκτείνεται ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Βοῶτου μὲ τὸν λαμπρὸν Ἀρκτοῦρον ποὺ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην μεσουρανεῖ καὶ διέρχεται πλησίον τοῦ Ζενίθ. Προεκτείνοντες τὴν ἴδιαν γραμμὴν πρὸς νότον εὐρίσκομεν τὸν ἀστερισμὸν τῆς Παρθένου μὲ τὸν Στάχυν, ἀστέρα πρώτου μεγέθους.

Οἱ ἀστερισμοὶ τοῦ Λέοντος καὶ τοῦ Ἡνιόχου εὐρίσκονται πλησίον τοῦ δυτικοῦ ὀρίζοντος, ὅπως ἐπίσης καὶ οἱ Δίδυμοι.

Πλανῆται

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἀρχίζουν μερικοὶ ἐκ τῶν μεγάλων πλανητῶν νὰ φαίνονται καὶ πρὸ τοῦ μεσονυκτίου. Οὕτω π.χ. ὁ Ἄρης ἀνατέλλει περὶ τὴν 10 1/2 νυκτερινὴν καὶ λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς τοῦ λαμπρότητος

δεσπόζει τοῦ ὅλου οὐρανοῦ. Τὴν 23ην τοῦ Ἰουλίου ὁ Ἄρης εὐρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Ἥλιον καὶ τὴν 27ην τοῦ ἰδίου μηνὸς εἰς τὴν ἐγγυτάτην ἀπὸ τῆς Γῆς ἀπόστασιν (55 ἐκατομμύρια χιλιόμετρα). Τὸ χρώμα του εἶναι ἐρυθρῶν καὶ τὸ μέγεθός του, ὅσον καὶ τοῦ Σειρίου, τοῦ λαμπροτέρου ἐξ ὅλων τῶν ἀπλανῶν.

Ἐπίσης ὁ Ζεὺς ἀνατέλλει περίπου μιὰν ὥραν ἀργότερον τοῦ Ἄρεως καὶ ἀνευρίσκεται εὐκλῶς εἰς τὸν ἀνατολικὸν ὀρίζοντα. Οἱ δύο αὐτοὶ πλανῆται εἶναι ὁρατοὶ καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν νύκτα.

Ἡ Ἀφροδίτη εἶναι ὁρατὴ ὡς πρωῒνός ἀστὴρ καὶ τὴν ὀνομάζομεν Ἀυγερινόν.

Ὁ Ἑρμῆς εἶναι ἔσπερινος ἀστὴρ καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς εὐρίσκεται πλησίον τοῦ Βασιλίσκου (α Λέοντος) καὶ ἀκριβῶς νοτίως αὐτοῦ. Οὗτος σπανίως παρατηρεῖται λόγῳ τῆς μικρᾶς ἀποχῆς του ἀπὸ τὸν Ἥλιον.

Νέος κομήτης

Περὶ τὰ μέσα Ἰουνίου παρατηρήθη ὑπὸ τοῦ ἀστρονόμου Τζάκσον νεφελῶδες ἀντικείμενον, τὴν φύσιν τοῦ ὁποίου δὲν ἠδύνατο νὰ προσδιορίσουν ἐπακριβῶς. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀπεδείχθη ὅτι τὸ ἀντικείμενον Τζάκσον δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τὸν ἀναμεινόμενον κομήτην Σβάσμαν-Σβάχμαν τοῦ 1925 II, τοῦ ὁποίου τὰ στοιχεῖα συνεπίπτον μὲ τὰ ὡς ἄνω τοιαῦτα τοῦ ἀντικειμένου Τζάκσον.

Φάσεις τῆς Σελήνης

Ἰούλιος	
Πανσέληνος	1, 18ω 16λ
Τετ. Τέταρτον	9, 21 49
Νέα Σελήνη	16, 23 3
Πρώτ. Τέταρτον	23, 13 34
Πανσέληνος	31, 8 37

Ο ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ

Οἱ πορεῖες ποὺ κάναμε ὅλες αὐτὲς τίς ἡμέρας ἦταν πολὺ μεγάλες γιὰ τὴν ἡλικία μου, καὶ τὸ κρύο ἀπόψε εἶναι πολὺ δριμύ γιὰ τὸ γέικο αἷμα μου. Θάθελα τώρα ἕνα καλὸ κρεβάτι, ἕνα καλὸ δειπνο σὲ κλειστὴ κάμαρα καὶ μπροστὰ σὲ καλὴ φωτιά. Μὰ αὐτὰ εἶναι ὄνειρα. Ἐμπρός, παιδιά!

Ἐμπρός! Εἶχαμε βγῇ ἀπὸ τὴν πόλιν, ἢ τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰ σπίτια. Καὶ περπατοῦσαμε πότε ἀνάμεσα σὲ δυὸ σειρὰς ἀπὸ μανδρότοιχους καὶ πότε σὲ χωράφια. Οὕτε διαβάτες πιά, οὕτε ἀστυφύλακες, οὕτε φανάρια, οὕτε γκάκια. Ἐδῶ κι' ἐκεῖ μόνο κανένα παράθυρο φωτισμένο καὶ πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια μας ὁ οὐρανὸς μὲ λιγοστὰ ἀστέρια.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΥ

Κάθε διαβάτης πού περνᾷ, ἐστέκεται,
[συλλογᾶται:
«Κάτω ἀπ' αὐτὸ τὸ μάρμαρο ποίος,
[τάχα, νὰ κοιμᾶται,
πού ἀντὶς ἔνα ὄνομα κλωνιά ἀπὸ
[δάφνη ἔχουν σκαλίσαι;
Μὴν εἶναι ὁ τάφος πού ζητῶ σ' Ἀνα-
[τολή καὶ Δύση
τοῦ τιμημένου μου ἀδερφοῦ, πού ἔπε-
[σε κάποια μέρα
γιά τὴν Πατρίδα τὴ γλυκειὰ στὸ μέ-
τωπο; Ἡ μητέρα
κι' ἐγώ, γυρίσαμε βουνὰ καὶ κάμ-
[πους, μὰ τοῦ κάκου:
Κρανία βρήκαμε ἄθαφτα, ἀποφάγια
[τοῦ κοράκου
μά, πῶς νὰ τὰ γνωρίσωμε τὰ πολυα-
[γαπημένα
τὰ κόκκαλα, σ' ἀμέτρητα πού εἶναι
[παντοῦ σπαρμένα
στ' ἀνθία τοῦ κάμπου, στὰ ριζὰ τοῦ
[δέντρου καὶ τοῦ βότου;

Ἐδῶ εἶναι ὁ τάφος τοῦ ἀδερφοῦ. Δια-
[τάζω τ' ὄνομά του
γραμμένο μὲ δαφνόφυλλα στὸ μάρ-
[μαρο πού ἀστράφτει.»

Ἔτσι ἡ Πατρίδα τὰ παιδιὰ τὰ τιμη-
[μένα θάφτει:
μὲ τὴ σημαία γιὰ σάβανο, τὴ δάφνη
[προσκεφάλι.
Μπροστὰ στὸν τάφο τοῦ παιδιοῦ, πού
[χάσατε, οἱ Μεγάλοι
τοῦ κόσμου αὐτοῦ, μὲ σεβασμὸ γέρ-
[νουν, φτωχές μαννάδες,
καίει τὸ καντήλι ἀκοίμητο, βλογοῦν
[οἱ δεσποτάδες.
Εἶναι βωμὸς κι' εἶναι Ἐκκλησιά κι'
[εἶναι τ' Ἅγιο μέσ' στ' Ἅγια
Ἀφοῦ ἡ Πατρίδα τῶσπε καὶ τῶσπε
[ρε μὲ βᾶγια.

ΕΜΜ. Μ. ΚΑΜΠΙΤΑΚΙΣ

★

ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

Πάω ψηλὰ στὸ βουνὸ
στὸν καθάριο οὐρανὸ
γιὰ νὰ ζήσω
Μιά ζωὴ πού νεκρὴ
μοιάζει πιά — τὴν πικρὴ —
ν' ἀναστήσω.

Στὰ δεντρά, στὴν πηγὴ
—σάν τὸ νιὸ τὸ τραγί—
πλάϊ στὴ φτέρη
στὴν δειλιά, στὴ μηλιά
στ' ἀηδονιοῦ τὴ φωλιά
στ' ἄγρια μέρη.

Θ' ἀνεβῶ στὸ βουνὸ
νὰ δεχτῶ τ' αὐγινὸ
τὸ γελάκι
στοῦ δειλιοῦ τὴ χαρὰ
νὰ ταυνώσω φτερά
σὰ γεράκι.
ΕΥΔΙΕΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΤΗΣ

ΦΤΩΧΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΟΡΦΑΝΗ!

Μὲ τὰ ματάκια δακρυσμένα
πάντα, τὴν βλέπω ὅταν περνῶ,
μὲ τὰ χεϊλάκια μαζεμένα
σ' ἕνα παράπονο πικρό.

Ποτὲ χαμόγελο δὲν εἶδα
στὰ ὠχρὰ τῆς χεῖλης νὰ φανῇ,
ποτὲ καμμιὰ χαρὰς ἀκτίδα.
Φτωχὴ μικρούλα, κι' ὀρφανή!...

Μοιάζει μ' ἀρνάκι, πού χαμένο
μέσ' σὲ κοπάδι ξένο ζῇ.
Ἐδῶ καὶ κεῖ παραδαρμένο.
Φτωχὴ μικρούλα κι' ὀρφανή.

Μὴν κλαῖς μικρὴ δὲν εἶσαι μόνη
σ' αὐτὸν τὸν δρόμο τῆς ζωῆς.
Πόσες ψυχούλες σάν καὶ σένα
πονοῦν, ὅπως καὶ σὺ πονεῖς;

ΝΤΟΡΑ ΑΡΤΕΛΑΡΗ

★

ΧΩΡΙΑΤΙΚΗ ΦΩΤΟΓΩΝΙΑ

Ὅλοι, τριγύρω καθισμένοι,
στὴ χαμηλὴ φωτογωνιά,
οἱ χωρικοί, μὲ τὴ χιονιά
περνοῦν τὰ βράδυα ἀγαπημένοι.

Τὰ ληξέυλα σπιθοβολοῦνε
(βροχὴ ρουδιά, βροχὴ χρυσή)
κι' ἀπὸ γαλήνη περισσὴ
τὰ μάτια τους φεγγοβολοῦνε.

Χαρὰ ὅσων, πού κοντὰ στὸ τζάκι
μὴ χειμωνιάτικη βραδυὰ
δειπνῆση μὲ καλὴ καρδιά
σταρένιο ζυμωτὸ ψωμάκι

Καὶ ξεχαστὴ νὰ πιθυμήση
πλούτη ἢ καὶ δόξα περισσὴ
ἀφοῦ κι' ἡ θράκα ποῦν' χρυσὴ
σὲ λίγο στάχτη θὰ μαυρίση.

Χαρὰ στονε πού θὰ ξεπλώση
μὲ μιὰ φλοκάτα κατὰ γῆς
καὶ μὲ τὸ γέλιο τῆς αὐγῆς
θὰ βγῇ νὰ σκάψῃ ἢ καὶ νὰ ὀργώσῃ.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΟΣ

★

Η ΔΟΞΑ

Ἡ Δόξα τῆς Πατρίδας μας ἀνήσυχη
[προσμένει
στὴν ἐλακουμένη χώρα μας μ' ἀδύ-
[νατα φτερά
δὲν τὴν θωροῦμε νὰ πετᾷ μὰ κάθετα
[κρυμμένη
καὶ καρτερεῖ καθὼς κι' ἐμεῖς μιὰ
[ποθητὴ χαρὰ.

Μ' ἂν εἶναι τὰ φτερά, μικρά, κάποτε
θὰ μακρύνουν:

Ὅταν στὰ σύνορα ἀκουστῇ τοῦ πόλε-
[μου ἡ βοή
κι' ἐκεῖ πού ροδοστάλακτο τὸ αἷμα
[τοὺς θὲ νὰ χύνουν
γενναῖα τὰ Ἑλληνόπουλα, θὰ πάρῃ
[νέα ζωή.

Γοργόφτερη, περήφανη θὰ πάῃ νὰ
[χαιρετίσῃ
κεῖ πού θὰ τρέχῃ ποταμὸς καὶ θὰ
[χτυπᾷ
χρυσαστραπῶντας τὸ σπαθὶ κι' ἐκεῖ
[θὰ σταματήσῃ
νὰ πλέξῃ στέφανο τιμῆς σὲ μνήματα
[νωπά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ

★

ΑΝΟΙΞΗ

Λιόχαρο τοῦ Ἀπριλιοῦ τὸ γέλιο
[λάμπει
στὰ οὐράνια ἀπ' ἄκρῃ σ' ἄκρῃ. Δὲς
[ἡ φύση
στὰ ἴδια τῆς τ' ἀνθομύρα ἔχει μεθύσει
Λυῶσαν τὰ χιόνια, σκόρπισαν τὰ
[θάμνη.

(Φτάνει μιὰ ἀκτίδα στὴν καρδιά μας
[νάμνη
— χρυσὴ σαγίτα — ἀθρᾶ νὰ τὴν κεν-
[τήσῃ
καὶ τὸ τραγοῦδι πάλι θ' ἀναβλύσῃ
νὰ ἡχολογήσῃ τὰ βουνὰ κι' οἱ
[κάμποι,

ν' ἀνθίσῃ τῆς ζωῆς τ' ἀνθοστεφάνι
πού ἡ θλίψη ἢ χειμωνιά τῶς μα-
[ράνει).

Παντοῦ χαρὰς, παντοῦ ὁμορφιάς γιορ-
[τάσι:

τραγοῦδια, λουλουδίσματα καὶ μύρα,
παντοῦ χαρὰς παντοῦ φωτὸς πλημ-
[μύρα
παντοῦ Ζωή. Ξανάνειωσεν ἡ Πλάση.

ΑΡΓΗΣ ΑΡΑΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

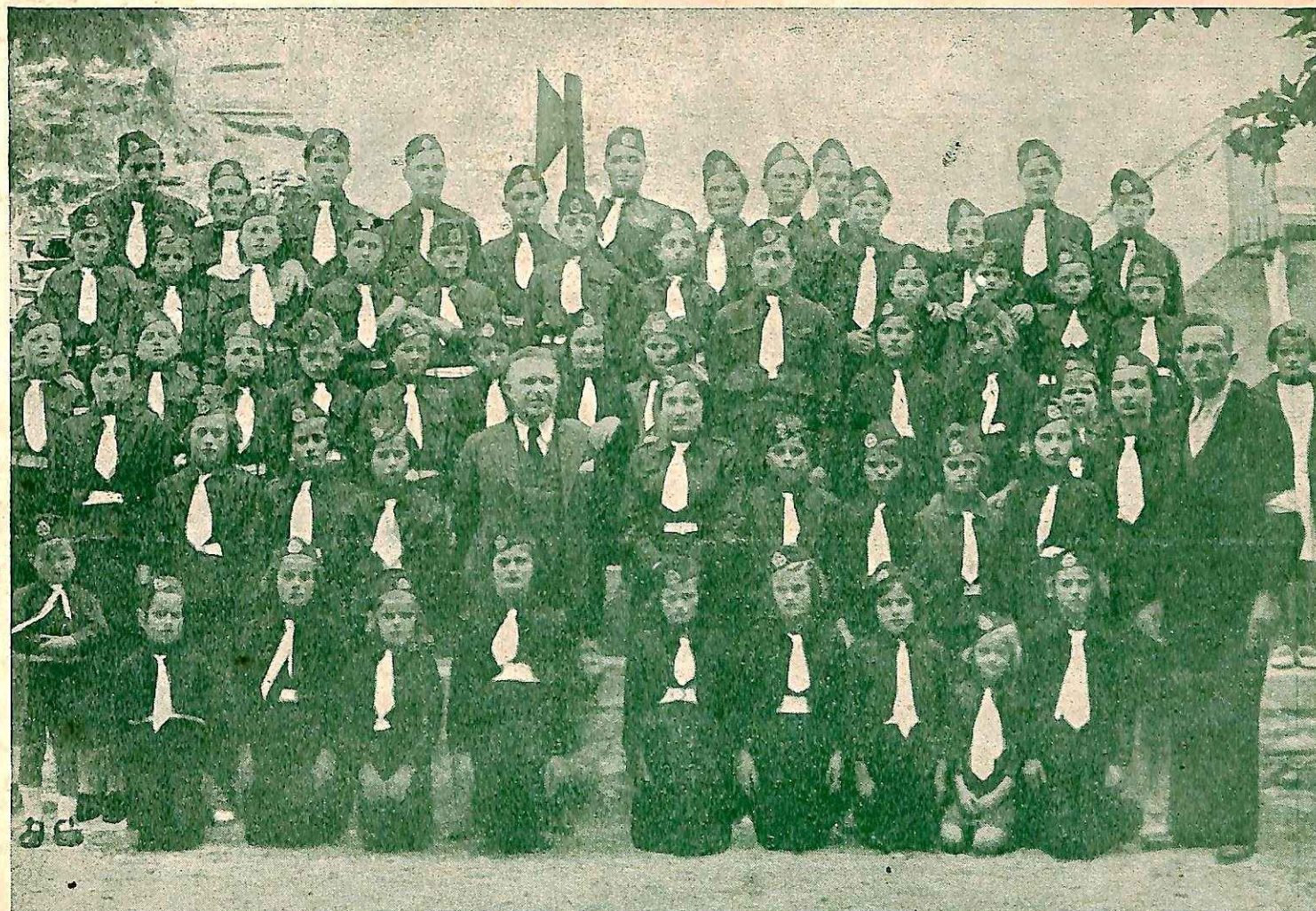
★

ΣΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟ ΜΑΣ

Τὴν ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
τὴν λαμπρὴ αὐτὴν ἡμέρα
πρόβαλες γλυκὲ Πατέρα
στὴν πὶὸ κρίσιμη στιγμή,
πού κυλιώταν μέσ' στὸ βούρκο
ἡ γενναῖα μας Μητέρα
ντροπαλὴ καὶ ταπεινὴ.

Τὴν ἐσθήκωσες καὶ πάλι
στὸν καθάριο τὸν αἰθέρα
καὶ δὲν εἶναι πιά σὰν πρῶτα
ἔρημη καὶ σκυθρωπὴ,
καὶ τὰ ἄμοιρα παιδιὰ Σου
τᾶσφιξες στὴν ἀγκαλιά Σου
μ' ὅλη τὴ χρυσὴ καρδιά Σου
τὴ γλυκειὰ καὶ σπλαχνικὴ.

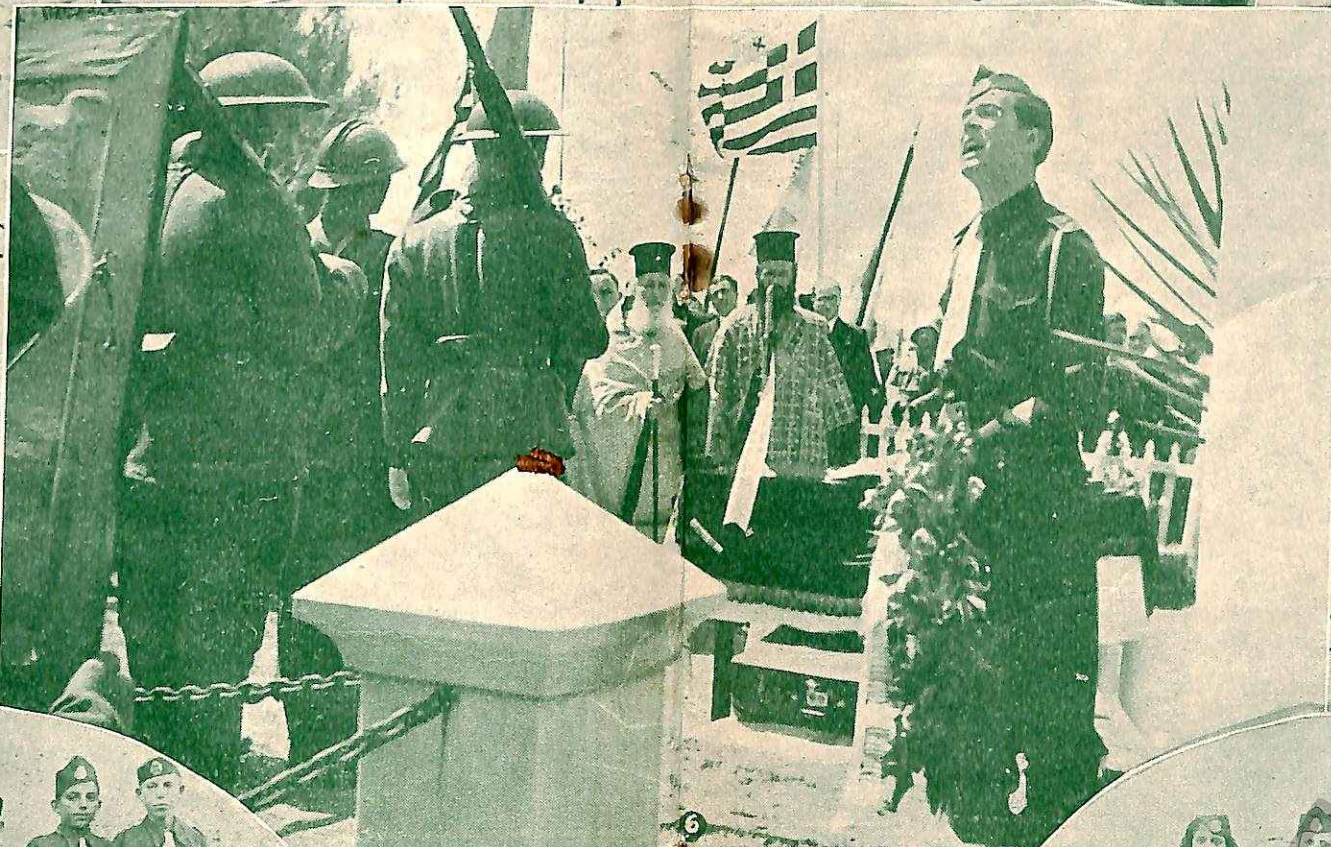
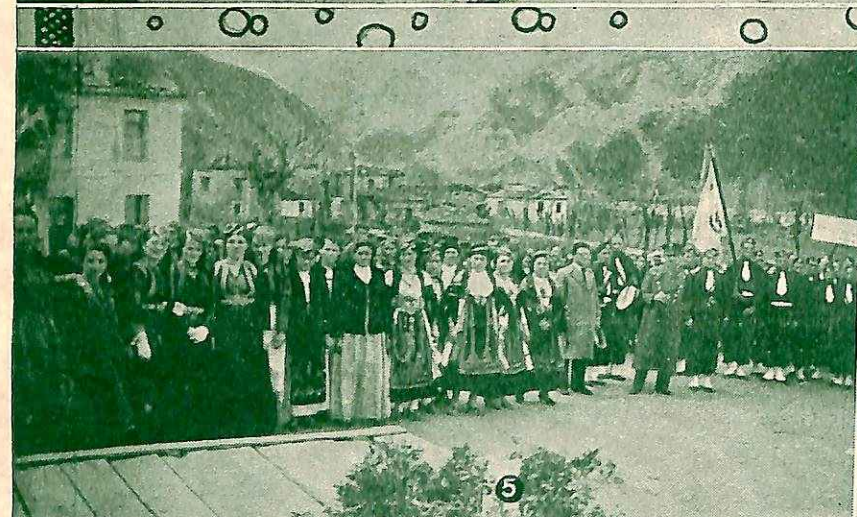
ΜΑΡΚΟΣ ΤΣΑΓΚΑΤΑΚΗΣ

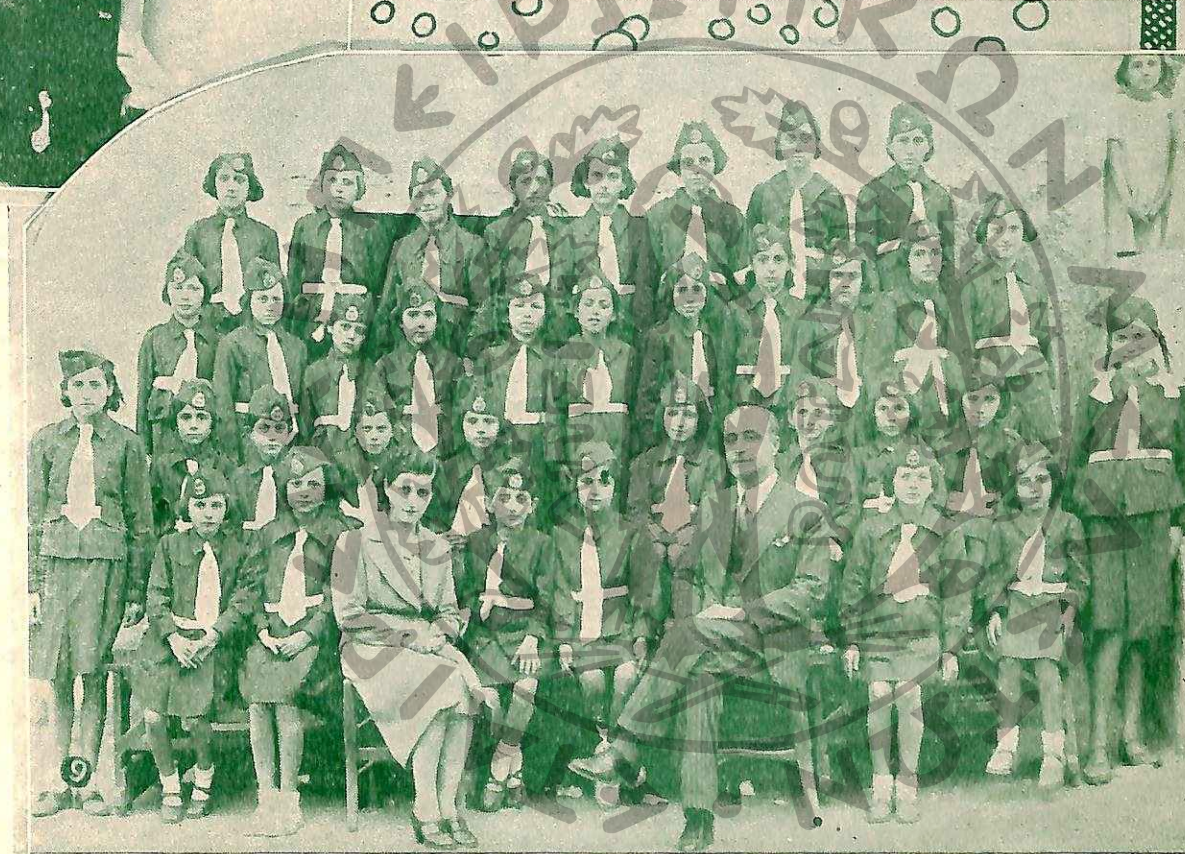
Ἡ Ε. Ο. Ν. Ἀρρένων καὶ Θηλέων Ζαραφῶνος Λακωνίας μετὰ τοῦ Νομάρχου κ. Παπαγιαννάκου.

Σκαπανεῖς τοῦ Δημ. Σχολείου Δομβραίνης φωτογραφούμενοι εἰς τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

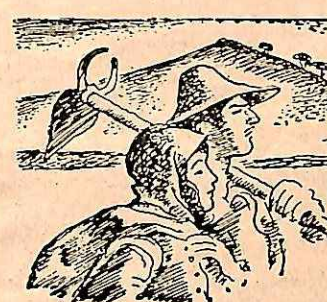

- 1) Βαθμοῦχοι τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀρρέων καὶ Θηλέων Τρικκάλων.
- 2) Ὁ Κ.Ε.Ν. κ. Κανιλλόπουλος παρακολουθῶν παρέλασιν τῆς Ε.Ο.Ν. Πανόρμου Κρήτης.
- 3) Ἡ Ε.Ο.Ν. τῶν Σγουράδων Κερκύρας.
- 4) Ἡ Ε.Ο.Ν. Λεωνιδίου ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἀρχηγοῦ.
- 5) Ἡ Ε.Ο.Ν. Θηλέων Πύλης Τρικκάλων μὲ ἐλληνικὰς ἐνδυμασίαις.
- 6) Βαθμοφόρος τῆς Ε.Ο.Ν. Κομοτινῆς καταθέτων στέφανον κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ 29οῦ Συντάγματος.
- 7) Βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. Κομοτινῆς καὶ Ἀκρίται τῶν Συνόρων.
- 8) Σκαπανεῖς τοῦ 3οῦ Δημοτ. Σχολείου Αἰγίου.
- 9) Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι τοῦ 3οῦ Δημ. Σχολείου Αἰγίου.

Ο Κυβερνητικός Επίτροπος κ. Άλ. Κανελλόπουλος όμιλών προς τους Φαλαγγίτας Γεραπέτρας Κρήτης κατά την εκεί μετάφασίν του.

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Η πάπια

Η μεγάλη της αὐγοπαραγωγή δι-
αρκεῖ 4-5 ἔτη, ἐνῶ τῆς θρνιθας μονά-
χα δύο. Τὸ μέγεθος τοῦ αὐγοῦ τῆς
πάπιας εἶναι δυὸ φορές μεγαλύτερο
ἀπὸ τῆς θρνιθας καὶ καταλαβαίνει
κανεῖς πόσο οἰκονομικότερο εἶναι νὰ
χρησιμοποιῇ αὐγὰ τῆς πάπιας γιὰ
ὁμελέτες καὶ γλυκίσματα ἀφοῦ θὰ

μοιώνει εὐκόλα ὅλες τῖς τροφές καὶ
τῖς μεταβάλλει σὲ κρέας καὶ λίπος.

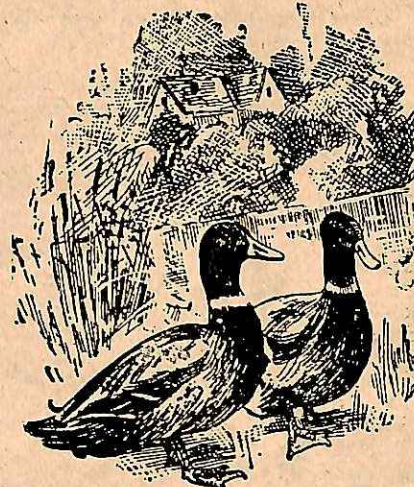
Ἡ βασικὴ τροφή τῆς πάπιας εἶναι
τὰ πίτυρα καὶ τὰ χόρτα, ἀλλὰ καὶ τὰ
δημητριακά, τὰ σκύδαλα, σάπιοι καρ-
ποὶ κλπ.

Ἡ πάπια εἶναι πολὺ φοβιστάρια—
τρομάζει μὲ τὸν παραμικρὸ θόρυβο—
φοβάται τοὺς σκύλους, τῖς γάτες ἁ-
κόμα καὶ τὸ ἀφεντικὸ τῆς. Ἀπὸ τὸν
φόβο παθαίνει καμμιὰ φορὰ παράλυ-
σιν τῶν ποδιῶν καὶ αὐτὸ ἔχει ἐπιδρα-
σιν καὶ στὰ ἔντερα καὶ στὴν κακὴ
θρέψη, καθὼς καὶ στὴν αὐγοπαραγω-
γὴ. Τὴν παράλυσιν αὐτὴ τῶν ποδιῶν
τὴν παθαίνει καὶ ὅταν κουρασθῇ πολὺ,
σὲ τρέξιμο. Ἡ θρέψις γίνεται τότε κα-
κὴ, ἡ αὐγοπαραγωγή ἀραιώνεται καὶ
πολλές φορές τῆς πέφτουν καὶ τὰ
φτερά.

Ἄν δὲν ἔχωμε ἰδιαιτέρες ἐγκατα-
στάσεις πρέπει νὰ προσέχωμε νὰ μὴν
ἀφίνωμεν ἐλεύθερες τῖς πάπιες πολὺ
πρῶτ, γιὰτὶ τότε γεννοῦν τὰ αὐγά τους
καὶ ἔχουν τὴν κακὴ συνήθεια νὰ γεν-
νοῦν ὅπου τύχη. Ἔτσι θὰ χάνωνται τὰ
αὐγά.

Οἱ πάπιες δὲν εἶναι ἀνάγκη νάχουν
ἰδιαιτέρη δεξαμενὴ γιὰ νὰ κολυμποῦν,
ἀρκεῖ νάχουν στὴ διάθεσί τους ἄφθονο
καὶ δροσερὸ νερὸ γιὰ νὰ πίνουν.

Ἀναφέρουν γιὰ τὴν αὐγοπαραγωγή
τῆς πάπιας ὅτι σὲ κάποιο χωριὸ τῆς
Αὐστρίας μιὰ πάπια ἐγέννησε 369 αὐ-
γὰ σ' ἓνα χρόνο καὶ αὐτὸ γιὰτὶ συμ-
βαίνει πολὺ συνήθως ἡ πάπια νὰ γεν-
νὰ καὶ δυὸ αὐγὰ ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡ-
μέρας.

Πάπια Ρουέννης.

Χρειάζεται λιγώτερα ἀπὸ τὰ κοτ'σια
ποὺ εἶναι μικρότερα.

Ἐπειτα ἡ θνησιμότης τῆς πάπιας
εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερη, τὰ κοττέ-
σια τῆς οἰκονομικώτερα, χωνεύει καὶ
ἀφομοιώνει κάθε τροφή εὐκόλα, καὶ
σ' αὐτὸ μοιάζει μὲ τὸν χοῖρο ποὺ ἀφο-

Ο κρόκος (ζαφουρά)

Ἡ καταγωγή τοῦ χρωματοφόρου
αὐτοῦ φυτοῦ εἶναι ἀπὸ τὴν Ἀσία, καλ-
λιεργεῖται ὅμως εἰς τὴν Εὐρώπῃ καὶ
φυτρώνει μόνον τοῦ σπέρματος.

Ἡ καλλιέργεια. Ἡ γῆ ποὺ
σπέρνεται ὁ κρόκος πρέπει νὰ καλο-
δουλευτῇ μὲ τὸ ἀλέτρι καὶ μὲ τὸ
λυσγάρι, νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τῖς πέ-
τρες καὶ νὰ σθαρνισθῇ, γιὰ νὰ γίνῃ
πολὺ λεπτὴ ἴσαμε βάθος 10 δακτύλων.

Σπορά. Στὸ κλίμα μας ὁ κρόκος
πρέπει νὰ φυτεύεται στὰς ἀρχὰς τῆς
ἀνοιξεως. Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τὸ
φυτὸ ἀνθίζει, τὰ δὲ ἄνθη τοῦ μοιάζουν
μὲ τὰ ἄνθη τοῦ κρίνου καὶ φυτρώνουν
ἀπὸ τὸ βολβὸ χωρὶς φύλλα, ἀπὸ τὴ
μέση δὲ τοῦ ἄνθους βγαίνουν τρεῖς μυ-
ρωδατοὶ στήμονες ποὺ χρωματίζονται
τῆς πορτοκαλλιάς.

Ἐντὺς τοῦ χρόνου βγαίνουν
τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ καὶ βαστοῦν ὅλο
τὸν χειμῶνα, τὸ δὲ Μάη τὰ κόβουν
καὶ τὰ δίδουν στὰ βῆδια.

Τὸν Ἰούνιο ἀροτριοῦν τὸν ἀγρὸ καὶ
ἔπειτα τὸν Αὐγουστο καθὼς καὶ τὸν

Σεπτέμβριο. Τὰ τρία αὐτὰ ὁργώματα
δὲν πρέπει νὰ εἶναι καθόλου ἐπιπό-
λαια.

Τὸν Ὀκτώβριο ἀνθίζουν πάλι οἱ
κρόκοι τοὺς ὁποίους συνάθουν καὶ ἁ-
ροτριοῦν τὴ γῆ καθὼς τὴν πρώτη χρο-
νιά.

Ἡ καλλιέργεια αὐτὴ ἐξακολουθεῖ
τρία χρόνια καὶ τὴν τετάρτη χρονιά
βγάζουν τοὺς βολβούς, τῶν ὁποίων ὁ
ἀριθμὸς πολλαπλασιάσθηκε στὰ τέσ-
σερα χρόνια. Τὸ φυτὸ λοιπὸν αὐτὸ, ὅ-
ταν σπαρθῇ μιὰ φορὰ, βαστᾷ τρία
χρόνια.

Συλλογή. Τὸ μάξιμα τῶν ἁ-
νθῶν πρέπει νὰ γίνῃται ὁμείως ὡς ἂν
ἀνοίξουν τὸ πρῶτ ἢ τὸ βράδυ μὲ τὴ
δρυσία. Ἀφοῦ τὰ κόψουν μὲ προσοχή,
τὰ ἀπλώνουν σὲ σανίδια καὶ ἐξωφρί-
ζουν τὸν τρίκλωνο ἄνθοςτήμονα, ποὺ
περιέχει τὴ χρωστικὴ οὐσία καὶ δὲν
πρέπει νὰ ἀνακατεῦται μὲ τὰ ἄλλα
ἄνθη τοῦ φυτοῦ.

Ἀφοῦ καθαρίσουν τὸν κρόκο τὸν
ξηραίνουν στὴ φωτιά ποὺ πρέπει νὰ εἶ-

ναι σκεπασμένη μὲ στάχτη, τὸ δὲ κό-
σκιο ἢ ἡ πλάκα ποὺ θὰ ἀπλώσουμε
τὸν κρόκο πρέπει νὰ μὴ εἶναι κοντὰ
στὴ φωτιά.

Πρέπει δὲ νὰ γίνῃται μὲ προσοχή
τὸ ξήραμα γιὰ νὰ μὴ καοῦν ἡ καπνι-
σθοῦν τὰ ἄνθη.

Ὅταν ὁ κρόκος ἀρχίξῃ νὰ σπάζῃ
στὸ χέρι εἶναι ἀρκετὰ ξηρὸς. Τότε τὸν
ἀφήνουν νὰ κρυώσῃ ἐπάνω σὲ χαρτὶ
καὶ τὸν βάζουν σὲ κουτιά, ὅπου μπορεῖ
νὰ μείνῃ δύο καὶ τρία χρόνια, ἂν εἶ-
ναι καλὰ κλεισμένα καὶ προφυλαγμέ-
να ἀπὸ τὴν ὑγρασία.

Χρησιμοποίησις. Ὁ κρόκος
δὲν χρησιμεύει μόνον στὴ κατασκευὴ
χρωμάτων, ἀλλὰ καὶ στὴν φαρμακο-
ποιὰ καὶ τὴν οἰκιακὴ οἰκονομία.

Τὸν μεταχειρίζονται γιὰ τὸ χρωμα-
τισμὸ τοῦ τυριοῦ, τοῦ βουτύρου, τοῦ
φιδὲ καὶ πολλῶν ἄλλων τροφίμων, στὰ
ὁποῖα δίδει ἓνα εὐχάριστο χρῶμα καὶ
κάποια ἐξωχριστὴ γεύσι ποὺ ἀρέσει.

Μ. Δειλινός

ΙΟΥΝΙΟΝ ΒΕΡΝ / Γ Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Τ' απόγεμα πάλι, μερικές τουφεκιές δεν εκρίθηκαν άσκοπες, άφου επρόκειτο ν' απομακρύνουν μερικά ζώα, επίφοβα τουλάχιστο γιά τόν αριθμό τους. Ήταν ένα κοπάδι αγριόγατοι, από κείνους που είχαν ιδή την πρώτη φορά που έπισκέφθηκαν την κοιλάδα του Γκρύνταλ. Με τις τουφεκιές, τ'ο κοπάδι έφυγε, αφήνοντας αρκετούς πληγωμένους και κάτι σπαρακτικά ξεφωνητά, που ήταν νιαουρίσματα μαζί κι ουρλιάσματα.

Εκτός από τ'ό αφθονο φτερωτό κυνήγι, στο μέρος εκείνο υπήρχαν και αντίλοπες, άλκες, άναγροι και βόνα-σκι. Άλλα μπροστά στον άνθρωπο, τά τετράποδα αυτά έφευγαν με μεγάλη γρηγοράδα, που θάταν άδύνατο νά τά φθάσει ένας πεζός.

Πλησιάζοντας τά ριζοδοϋνια, οι τρεις ταξιδιώτες έβλεπαν μία ζώνη εξαιρετικά δασωμένη. Οί λόχμες διαδέχονταν ή μία την άλλη και φαινόταν πολύ πυκνές. Από αύριο λοιπόν ή πεζοπορία τους θα γινόταν πολύ πιο δύσκολη και κοραστική.

Τό βράδυ εκείνο έφαγαν αγριόκοτες, που κανέναν είχε σκοτώσει τό μερτικό του από ένα κοπάδι, που έβγαλε ο Φάλμπ μέσ' από τά ψηλά χόρτα κι ήσαν κρύο νερό από ένα ποταμάκι, που ο κατήφορος τό έκανε χειμάρρο και τό έστελνε προς τά νοτιοδυτικά.

Αυτή τη φορά άναψαν γύρω στον καταυλισμό τους και φωτιά, που τη διατήρησαν όλη τη νύχτα... Γιατί είχαν φοβηθή τούς αγριόγατους, που τά ουρλιάσματά τους άκούγονταν ακόμα από κοντά. Καί τό πρωί ξεκίνησαν νωρίς.

Τρεις λεύγες ακόμη και θάφθαναν στα ριζοδοϋνια. Άν δεν τούς σταματούσε κανένα εμπόδιο, θάκαναν αυτή την απόστασι ως τό βράδυ. Κι αν ή πλαγιά της βουνοσειράς ήταν κατάλληλη γι' άνέβασμα από τό βορεινό της μέρος, θ' άνέβαιναν σε λίγες ώρες τό άλλο πρωί.

Μεγάλη διαφορά παρουσίαζε αυτή ή χώρα, από κείνη που είχαν άπαντήσει, βγαίνοντας από τό στενά του Γκρύνταλ. Δεξιά κι' άριστερά δάση, τό ένα άπάνω στό άλλο. Τ' αποτελούσαν δένδρα ρητινώδη, από εκείνα που φυτρώνουν στα ψηλά, και τά έπότηζαν θορυβώδη ποταμάκια, που έτρεχαν προς τ' άνατολικά. Παραπόταμα του Μόντρος, τά ποταμάκια αυτά δεν άργούσαν νά ξεραθούν όλος διόλου τό καλοκαίρι, άφου κι' από τώρα μπορούσαν νά τά περνούν βρεχόμενοι μόνο ως τη μέση της κνήμης.

Τό πρωί, ο κ. Ουόλστον έκρινε πρακτικώτερο νά περιτριγυρίσουν μερικά από τά δάση εκείνα, που τά έχώριζαν μερικές πεδιάδες. Ο δρόμος έτσι γινόταν μακρύτερος, αλλά εύκολότερος παρ' αν έσχιζαν τις πυκνές εκείνες

λόχμες, με τούς θάμνους και τούς κισσούς.

Έτσι περπάτησαν ως τις έντεκα. Τότε σταμάτησαν γιά νά φάνε και νά ξεκουραστούν. Ο Τζάκ είχε σκοτώσει μία μικρή αντίλοπη. Έφαγαν τά καλύτερα κομμάτια της κι' έφύλαξαν τό υπόλοιπο στό σάκκο γιά τό γεύμα τό βραδινό.

Έκαμαν πολύ φρόνιμα, γιατί όλο εκείνο τό απόγεμα δεν θά εύρισκαν νά σκοτώσουν τίποτα.

Ο μεσημεριάτικος σταθμός έγινε στη σκιά ενός πελώριου πεύκου «θαλασσινού», που στη ρίζα του ο Έρνέστος είχε άνάψει φωτιά από ξερόκλαδα. Κι' ενώ ο Τζάκ έψηνε προσεκτικά ένα μπουτί της αντίλοπης, ο άδελφός του κι' ο κ. Ουόλστον απομακρύνθηκαν κάμποσο γιά νά ξεετάσουν τόν τόπο.

Άν ή δασωμένη αυτή χώρα εκτείνεται ως τη βουνοσειρά, είπε ο Έρνέστος, πολύ πιθανόν νά σκεπάζη και τις πρώτες πλαγιές. Έτσι μού φάνηκε τουλάχιστον τό πρωί, την ώρα που ξεκινούσαμε...

Τότε θ' άναγκασθούμε νά περάσουμε αυτά τά δάση από μέσα, άποκρίθηκε ο κ. Ουόλστον. Άν εξακολουθούσαμε νά τά τριγυρίζουμε, από δεξιά ή άριστερά, εκτός που θά μακραίναμε πολύ τό δρόμο μας, θά μπορούσαμε ίσως και νά πέσουμε στην άνατολική άκτή.

Ναί, είπε ο Έρνέστος κι' αυτή ή άκτή, κατά τούς λογαριασμούς μου, βρίσκεται σε απόστασι δέκα λευγών.

Άν είν' έτσι, δεν θά μπορέσουμε νά φθάσουμε τά βουνά από τ' άνατολικά. Όσο γιά τά δυτικά...

Είναι τό άγνωστο, κύριε Ουόλστον! Κι' αλήθεια, όταν από τά ύψώματα του Γκρύνταλ βλέπη κανείς τη

βουνοσειρά, νομίζει πως άπλώνεται άτέλειωτη προς τό μέρος της δύσης.

Άφου λοιπόν δεν έχουμε την έκλογη, άς χωθούμε μέσα σ' αυτά τά δάση κι' άς προσπαθήσουμε νά φθάσουμε ως την έσχάτη άκροθαλάσσια. Άν είναι άδύνατο νά τό κατορθώσουμε σε μία μέρα, άς βάλουμε δύο, τρεις... αλλά νά φθάσουμε στό σκοπό μας!

Οί δυο άδελφοί συμφώνησαν με τη γνώμη του κ. Ουόλστον. Κι' αυτών ο σκοπός δεν ήταν νά ξερευνήσουν τη χώρα ως τά βουνά; Έτσι καμιά συζήτηση δεν έγινε σ' αυτό άπάνω.

Τό κρέας της αντίλοπης, καλωπήμενο, μερικά παξιμάδια από μανιόκα, άφθονες μπανάνες κι' άλλα φρούτα από τά γειτονικά δένδρα, — αυτά άπέτελεσαν τό γεύμα εκείνο που μόλις χρειάστηκε μιάν ώρα. Έπειτα ο κ. Ουόλστον, ο Έρνέστος κι' ο Τζάκ πήραν πάλι τά όπλα τους, φορτώθηκαν τούς σάκκους τους και, με την πυξίδα στό χέρι, γιά νά οδηγούνται, χώθηκαν στα δένδρα του δάσους.

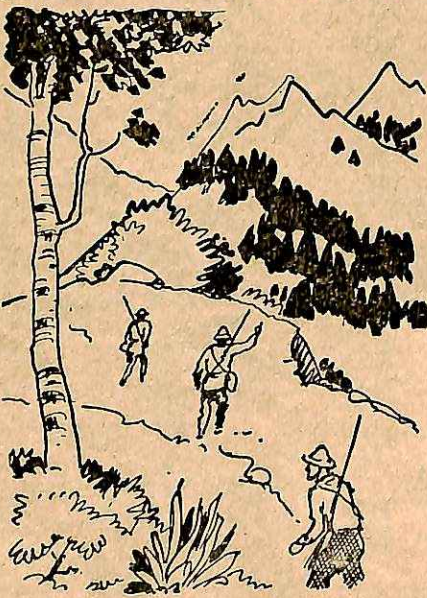
Πραγματικώς, άνάμεσα στα έλατα εκείνα με τούς ίσιους κι' άραιούς κορμούς, στό έδαφος τό στρωτό, τό σκεπασμένο με χλόη, ή μάλλον με λιγοστή μούσκουλη, χωρίς θάμνους και χωρίς αγκάθια, μπορούσε κανείς νά περπατή εύκολα. Δεν συμβαίνει τό ίδιο με άλλα δάση, όπου τά δένδρα είναι πυκνότερα και δένονται τό ένα με τ' άλλο από κισσούς. Στο μεγάλο εκείνο δάσος των έλάτων, όπως σ' όλα τά όμοιά του, ή κυκλοφορία δεν άπαντούσε πολλά προσκόμματα. Αλήθεια δεν υπήρχε κανένα μονοπάτι χαρταγμένο, ούτε καν από πόδια ζώων, κι' άναγκάζονταν συχνά νά λοξοδρομούν και νά τριγυρίζουν παντού όμως τά δένδρα τούς άφιναν νά περνούν έλεύθερα.

Κι' ούτε αδιάβατο ρέμα άπάντησαν, — κανένα χειμάρρο παραδείγματος χάριν, — γιά νά τούς κόψη τό δρόμο. Εύχαριστ' μέντοι, περπατούσαν κάτω από τό όλο των φυλλωμάτων, άδιαπέραστο από τις άκτινες του ήλιου, αν και τόν κτυπούσαν κατακάθετα. Μεγάλο πλεονέκτημα γι' άπλόους πεζοπόρους, που τούς άναζωογονούσαν κι' οι διαπεραστικές μυρωδιές.

Επίσης δεν άπάντησαν ούτε άγρια ζώα επίφοβα, θηρία, σαν κι' εκείνα που είχαν ιδή στα σύνορα της Γης της Έπαγγελίας ή στην περιοχή του όρμου των Μαργαριτών ούτε λιοντάρια, ούτε τίγρεις, ούτε πάνθηρες. Μόνο πθήκους έβλεπαν παντού, και τόσο πολλούς, ώστε ο Τζάκ έφώναξε:

Μπα τούς θήλιους!... Θάλεγες πως κατέφυγαν όλοι σ' αυτό τό δάσος, άφου διάχθηκαν από τά δάση του Βάλντεκ και του Τσοόκερτοπ!

Κι' άφου έφαγε στό στήθος κάμποσες κουκουναριές, άναγκάστηκε ν' άρχισή τό τουφεκίδι, που τό εξακολουθούσε ολάκερη ώρα, με κίνδυνο νά του τελειώσουν τά πολεμεφόδια του τα-

Σε λίγο θάφθαναν στα ριζοδοϋνια.

ξιδιού. Στο τέλος, καμιά είκοσαριά πίθηκοι ήσαν χάμα, πληγωμένοι θανάσιμα ή βαριά. Άλλοι, ελαφρότερα κτυπημένοι, κατακυλούσαν από κλώνο σε κλώνο, μ' άν είχαν πιά τη δύναμη νά φύγουν και τούς ριχνόταν ο Φάλμπ και τούς άποτελείωνε.

Άν μ'ας πετούσαν τουλάχιστον κοκοκάρυδα, είπε ο Τζάκ, τό κακό θάταν μικρότερο.

Διάβολο! άποκρίθηκε ο κ. Ουόλστον. Προτιμώ τις κουκουναριές από τά κοκοκάρυδα. Είναι λιγώτερο σκληρές.

Ναί, μ' άν δεν τρέφουν, ένώ τό κοκοκάρυδο σου δίνει και νά πής και νά φάς.

Άφου κατατρόπωσαν έτσι τούς πίθηκους, εξακολούθησαν τό δρόμο τους μέσα στό δάσος. Και τώρα, ή μόνη δυσκολία ήταν νά διευθύνονται ίσια προς τη βουνοσειρά.

Πραγματικώς, ο θόλος των φυλλωμάτων εξακολουθούσε πυκνός κι' άδιαπέραστος, χωρίς κανένα άνοιγμα. καμιά σχισμάδα, γιά νά μ'απορέση κανείς νά ιδή σε ποιο σημείο βρισκόταν ο ήλιος. Κι' ούτε ένα μέρος γυμνό, έξέφωτο, ούτε ένα δένδρο πεσμένο. Τί καλά που έκαναν νά μη πάρουν μαζί τους ούτε ζώο, ούτε άμάξι! Γιατί σε μέρη-μέρη τά δένδρα ήταν τόσο πυκνά, ώστε άγγιζόνταν σχεδόν. Κι' οι πεζοπόροι μας ήταν άναγκασμένοι νά γυρίζουν πίσω.

Κατά τις επτά τό βράδυ, ο κ. Ουόλστον, ο Έρνέστος κι' ο Τζάκ έφθασαν στη μεσημβρινή άκρη του δάσους των έλάτων. Τό έδαφος σιγά-σιγά είχε ύψωθεί τόσο, ώστε εκεί-πέρα τά δένδρα ήταν άπάνω στις πρώτες όρογραφικές διακλαδώσεις και φάνηκαν οι κορυφές τη στιγμή που ο ήλιος έγεννε πίσω από τά ριζοδοϋνια που έκοβαν τόν δυτικό όρίζοντα.

Εκεί ήσαν σωρευμένοι οι βράχοι, τά συντρίμια που είχαν πέσει από τά ύψη του βουνού. Εκεί έτρεχαν κι' ένα πλήθος ρυάκια, που άποτελούσαν ίσως τις πηγές του Μόντρος και που ή καταφύγεια τά έστελνε προς τ' άνατολικά.

Ν' άρχίσουν τό ίδιο βράδυ τό άνέβασμα και νά τό εξακολουθήσουν τη νύκτα, θάταν ίσως επικίνδυνο. Γι' αυτό, μ' όλη την άνυπομονησία που είχαν νά φθάσουν στό τέρας, ούτε ο κ. Ουόλστον, ούτε ο Έρνέστος δεν έτόλμησαν νά τό πουν. Άλλά έψαξαν και βρήκαν μία σπηλιά, όπου μπορούσαν νά μείνουν προφυλαγμένοι ως τό πρωί. Έπειτα, ενώ ο Έρνέστος έτόιμαζε τό δείπνο, ο κ. Ουόλστον κι' ο Τζάκ πήγαν στα τελευταία δένδρα του δάσους νά μαζέψουν ξερόκλαδα, που τά άπλωσαν στό πέτρινο έδαφος της σπηλιάς. Έφαγαν ένα ξεγυάρι πέρδικας που είχαν σκοτώσει και, κατακουρασμένοι, έτοιμάσθηκαν νά πλαγιάσουν.

Πρωτίτερα όμως έπρεπε νά πάρουν μερικά μέτρα, γιατί προς τό βράδυ είχαν άκούσει μερικά ουρλιάσματα από πολύ κοντά, καθώς και κάποια μουγκρητά, που δεν μπορούσαν νά τούς γελάσουν. Άναψαν λοιπόν μία καλή φωτιά, που τη διετήρησαν με τά ξύλα που είχαν μαζέψει.

(Ακολουθεί)

Αι βιταμίναι Α και Β

Γ'.

Είς τά προηγούμενα άρθρα άσχοληθήκαμε με τό Ιστορικόν της άνακαλύψεως των βιταμινών και περί χρησιμότητος αυτών εις τόν άνθρωπον. Σήμερον θα άρχίσωμεν περιγράφοντες έκαστην βιταμίνη χωριστά και όσον άπαιτεί τό θέμα έκτεταμένως, με τόν σκοπόν νά μάθωμεν καλά τί είναι οι βιταμίνες και ποία ή ενεργεία των.

Βιταμίνη Α. Είς την Ιαπωνίαν κατά τό 1900 παρετήρουν οι Ιατροί μίαν περίεργον νόσον και δεν ήξευραν πού νά την άποδοϋσουν. Η άρρώστεια είχε δύο κύρια συμπτώματα: πρώτον εξηραίνοντο οι όφθαλμοί μέχρι τυφλώσεως και δεύτερον παρετηρείτο μία προοδευτική εξάντλησις μέχρι θανάτου. Έπειδή δε ο πληθυσμός έτρέφετο άποκλειστικώς με φυτικές τροφάς, έσκέφθησαν νά προσθέσουν εις τούς άσθενείς λίπος από χέλι και μωρουνέλαιον. Τά άποτελέσματα ήσαν έκπληκτικά, οι άσθενείς έγιναν τρέφοντο, οι δέ υγιείς έκτοτε δεν έπαθαιναν την περίεργη αυτή άρρώστεια. Η άφορμή έδόθη, οι έπιστήμονες άρχισαν νά έρευνούν και στό τέλος άνεκάλυσαν ότι στό μωρουνέλαιον ύπάρχει μία βιταμίνη, ή όποία όταν λείπει από την τροφή προκαλεί την εξηροφθαλμίαν. Την βιταμίνην αυτήν κατώρθωσαν νά την ξεχωρίσουν και νά την ονομάσουν βιταμίνη Α.

Η καθαρά βιταμίνη Α είναι ελαιώδης ούσια και έπομένως διαλύεται μόνον εις τά λίπη. Προσβάλλεται εύκόλως από τόν αέρα και από τά όξέα, ως επίσης και από τό φώς. Εύρίσκεται άφθόνως εις τά φυτά που έχουν καρποτήρας, δηλαδή χρωστικές ούσιες που μοιάζουν με τό καρότο στό χρώμα και στην ούσια. Είς τόν οργανισμόν μας εισέρχεται ως προβιταμίνη και κατόπιν τελειοποιείται εις βιταμίνην, άνευρίσκεται δε άφθόνως εις τό σκότι, τό βούτυρον, τά αυγά και στό μωρουνέλαιον. Η ύπαρξις της βιταμίνης Α εις τό μωρουνέλαιον δικαιολογείται, διότι ή μωρουναία τρώγει ώρισμένα φύκη που έχουν άφθονίαν βιταμινών Α. Η βιταμίνη Α, εισερχομένη εις τόν οργανισμόν, άποταμιεύεται εις τό ήπαρ και διοχετεύεται εις τό σώμα άναλόγως των άναγκών. Είς τας γυναίκας και ίδίως κατά την έγκυμοσύνην ή άποταμίευσις είναι ακόμη μεγαλυτέρα διότι θά χρησιμεύση κατόπιν κατά την γαλουχίαν. Τό γάλα της γυναίκας καθώς και των ζώων είναι πλούσιον εις βιταμίνας Α, έφ' όσον ή τροφή των περιέχει τας προβιταμίνας ή έτοιμους βιταμίνας Α. Η έπιστήμη έχει κατορθώσει σήμερον ώστε νά κανονίξη και με τόν ζυγόν ακόμη τας άνάγκας της βιταμίνης Α. Ούτω διά μέν τόν ενήλικα έχει καθορισθή εις 1 χλστγρ., διά δε την έγκυον γυναίκα, την θηλάζουσαν και τό παιδί εις 5 χλστγρ.

Παθολογία. Τό πρώτον σύμπτωμα της άδισταμινώσεως Α, δηλ. της έλλείψεως της βιταμίνης Α εις τας τροφάς του ανθρώπου, είναι ή ήμεραλωπία, δηλ. ο πάσχων δεν βλέπει κατά τας έσπερινάς ώρας. Τό σύμπτωμα τούτο ήτο συχόν στην Ιαπωνία κατά τόν χειμώνα λόγω έλλείψεως νοπών ιχθύων, στη Ρωσία και κατά τό 1921 παρετηρήθησαν πολλά κρούσματα σε παιδιά στη Βιέννη και στην Β. Αμερική. Η τελευταία άρχαιολογική άνακάλυψις του παπύρου του Ebers άποδεικνύει τό έκπληκτικόν γεγονός ότι ή πάθσις αυτή ήτο γνωστή εις τούς Αιγυπτίους 1000 χρόνια πρό του Ιπποκράτους και ότι έθεραπεύετο με τό μωρουνέλαιον.

Μετά την ήμεραλωπίαν εμφανίζεται ή εξηροφθαλμία, δηλ. ή ηηρότης του κερατοειδούς του όφθαλμού, ή όποία όταν δεν προληφθή τυφλώνει τόν πάσχοντα. Άλλο σύμπτωμα και σταθερόν είναι ή στάσις της ανάπτυξεως στα παιδιά, αι βλάβαι του δέρματος και ή μεγάλη άδυναμία. Πρός άποφυγήν λοιπόν έστω και ελαφρών διαταραχών από έλλειψιν βιταμινών Α πρέπει νά τρώωμεν αυγά, φρέσκα ψάρια, γάλα, καρότα, φρέσκο βούτυρο ή μερικές σταγόνες μωρουνελαιού.

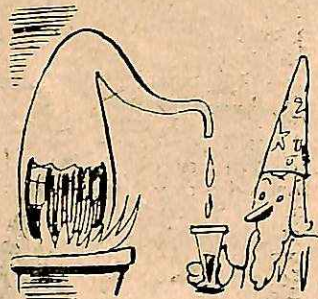
Βιταμίνη Β. Την ενεργείαν της βιταμίνης Β άνεκάλυψε τό 1897 ο Eijkman, την έξεχώρισεν όμως και την ώνόμασε τό 1911 ο Funk. Γιά την βιταμίνη Β έγέγοντο αι περισσότεραι έπιστημονικαι έργασίαι. Η βιταμίνη Β είναι λευκή κρυσταλλική ούσια, διαλυτή εις τό ύδωρ και τό οινόπνευμα. Είναι εύπαθής εις τας άλκαλικάς ούσιας και την θερμότητα. Κατά τόν βρασμόν των φυτικών τροφών καταστρέφεται κατά 50 %. Εύρίσκεται εν άφθονία εις τόν φλοιόν των σιτηρών και της όρύζης. Είς τά πράσινα λαχανικά και εις τούς καρπούς μόνον ίχνη ύπάρχουν. Επίσης ή μαγιά της μύρας είναι πλούσια πηγή της βιταμίνης Β. Είς τας ζωϊκάς τροφάς (ήπαρ, καρδιά, νεφρά και αυγά) ύπάρχει άποταμιευμένη ή βιταμίνη Β. Η βιταμίνη Β παρασκεύάζεται επίσης άφθόνως εις τό έντερον από ώρισμένα μικρόβια που βρίσκονται εντός αυτού, ίδίως δε εις τό βρέφος που τρέφεται με γάλα. Η βιταμίνη Β, εισερχομένη εις τόν οργανισμόν του ανθρώπου, άποταμιεύεται εις διάφορα όργανα, κυρίως όμως εις τό ήπαρ, την καρδίαν, τούς νεφρούς και εις

(Συνέχεια στη σελίδα 1288)

Το οινόπνευμα

Το οινόπνευμα ήταν άγνωστο στην αρχαιότητα. Οι αρχαίοι αγαπούσαν το γλυκό και μυρωδάτο κρασί που γινόταν από χυμό σταφυλιών που τον άφηναν πρώτα να ζυμωθεί. Το κρασί αυτό ήταν ένα πραγματικό σιρόπι μέσα στο οποίο έρριχναν άλευρι ζυμωμένο με μέλι, φρούτα, άνθη και αρώματα.

Η κατά των τρώγοντων επεξεργασία του κρασιού ευνενώθηκε επί πολυών αιώνων και μόνον κατά τις αρχές του μεσαίωνα οι αλχημιστές της επο-

χής, εργαζόμενοι στα βάθη των εργαστηρίων των, άρχισαν να διυλίζουν το κρασί και να βγάζουν απ' αυτό οινόπνευμα.

Για τα πειράματά τους αυτά χρησιμοποιούσαν αποκλειστικά κρασιά «θολά, ακάθαρτα και ασπία», ήτοι κρασιά που είχαν πιά ξυνίσει και δεν πίνονταν.

Όταν οι αλχημιστές από τις διυλίσεις αυτές επέτυχαν το πρώτο οινόπνευμα, σύμφωνα με τις τότε αντιλήψεις, το απέδωσαν άμέσως μεγάλες μαγικές ιδιότητες, όπως αίφνης το θεώρησαν ως μοναδικόν αντίδοτον κατά των ρευματισμών και γενικώς το έχαρακτήρισαν ως ελιξήριον της ζωής δι' ό και το εθάπισαν «νερό της ζωής».

Το «νερό αυτό της ζωής» του μεσαίωνα, διυλισθέν κατά τον πιο χονδροειδή τρόπο, είχε γενικώς μία κακή γεύση που για να την αποκρύψουν ήταν υποχρεωμένοι να το αρωματίζουν με γαρύφαλα, κανέλλα και άλλα αρώματα.

Η πραγματική παρασκευή οινόπνευματος άρχισε κατά τον 16ον αιώνα από τους Γαλάτας στην επαρχία Σαρέν και ιδιαίτε- ρως στα περίε της περιοχής Κονιάκ, όπου το εξαγόμενον οινόπνευμα δεν είχε καμμία απολύτως κακή γεύση και μπορούσε να πιω- θή «καθαρό».

Η ιστορία του μολυβιού

Το μολύβι με το οποίο γράφουμε έπενοήθηκε πριν από 275 χρόνια στην Νυρεμβέργη της Γερμανίας και από εκεί ξεκίνησε για να κατακτήσει τον κόσμο.

Ο εφευρέτης του ήταν ένας μαραγκός που έφτιαχνε ντουλάπια. Όνομαζόταν Φρειδερίκος Σταϊτλερ. Μία μέρα λοιπόν ο Σταϊτλερ είδε πως μπορούσε να κάνει πολύ καλλίτερα τη δουλειά του με το μολύβι, παρά με το να βουτά το κλασικό φτερό της χήνας μέσα στο χελάνι. Με το μολύβι μπορούσε να γράψει. Κανείς έως τότε δεν τόχε βάλει στο νου του. Δεν είναι λοιπόν καθόλου περίεργο ότι όταν εκοινοποιήθηκε η νέα αυτή εφεύρεσις στους κατόικους της Νυρεμβέργης έθεωρήθη «άπίστευτη».

Ο τελευταίος όμως αυτός είχε την πεποίθησι στην ανακάλυψί του και έννοούσε να την εκμεταλλευθή. Αυτό όμως δεν συνέφερε στους εμπόρους που είχαν στόκ από πτερά χηνών στις αποθήκες των καταστημάτων τους για να τις πουλουν σαν πέννες.

Οι έμποροι βέβαια είχαν μεγάλη δύναμη επηρεάζαν το δημοτικό συμβούλιο της Νυρεμβέργης, πολλοί μάλιστα ήταν και μέλη του. Δεν έδυσκολεύθηκαν λοι-

πόν οι έμποροι να βάλουν το συμβούλιο της πόλεως να διακηρύξη πως η εφεύρεσις του ξυλουργού ήταν εξαιρετικά επικίνδυνη γιατί — έλεγαν — λίγο να κάμει πως αφαιρείται εκείνος που χρησιμοποιεί στο γράψιμο το μολύβι και να θελήσει να το σαλιώσει κινδυνεύει να... δηλητηριασθή!...

Αλλά και ο εφευρέτης Σταϊτλερ δεν ήταν από τους ανθρώπους εκείνους που υποκύπτουν εύκολα. Κάθε άλλο! Μία και το είχε ανακαλύψει έννοούσε να το εκμεταλλευθή.

Έφτιαξε λοιπόν ένα ωραίο «πρότυπο» μολύβι και βρήκε τον τρόπο να πλησιάσει ένα εκ των δημοτικών συμβούλων. Ο σύμβουλος άρχισε να χρησιμοποιή το μολύβι και έμεινε από την χρησιμοποίησί του τόσο ευχαριστημένος, ώστε υποσχέθηκε στον εφευρέτη του ότι θα τον υποστηρίξει. Και αληθινά το παράδειγμα του δημοτικού συμβούλου που δεν έφοβετο το μολύβι βρήκε μιμητάς.

Αλλά ο δρόμος ενός εφευρέτου δεν είναι ανόρθοπατος. Μία δδυνήρα σύμπτωσης έπεφυλάσσετο εις τον εφευρέτη του μολυβιού. Την άνοιξι του 1664 έσημειώθησαν στη Νυρεμ- βέργη αλλεπάλληλοι θάνα-

τοι υπό τας πλέον μυστη- ριώδεις συνθήκας. Πλείστοι όσοι κάτοικοι της πόλεως ήσθένησαν και όλα αυτά έ- χρησίμευσαν σαν άλλη ευ- κασία εις τους μεγαλεμπό- ρους των πτερών της χήνας, διά να ισχυρισθουν ότι αιτία των μυστηριωδών θανά- των, αυτών των άσθενειών, δεν ήτο άλλο παρά το... ά- θωο μολύβι του Σταϊτλερ, που δεν έδίσταζε πιά ό κό- σμος να τό φέρη εις τό στό- μα του. Γιατί, για να γράφει το μολύβι, έπίστευαν τον καλό εκείνο καιρό, πως έ- πρεπε κάθε τόσο να σαλιώ- νεται!

Ακόμα και η μοιραία σύμπτωσης ότι εκείνες τις ημέρες απέθανε κι ένα μα- στορόπουλο του Σταϊτλερ, που τον βοηθούσε στην πα- ραγωγή των μολυβιών, προ- σέδωσε νέα αληθοφάνεια εις τους ισχυρισμούς των έγχθρών του μολυβιού. Γενι- κή κατακραυγή έσημείω- θηκε κατά του μολυβιού και του εφευρέτου Σταϊ- τλερ.

Για μία στιγμή έκινδύ- νευσε από την μανία που κατέλαβε τον όχλο, όχι μό- νο να καταστραφεί το έργα- στήριό του, αλλά να να ά- πειληθή και η ίδια η ζωή του καλοκαγάρθου εφευρέ- του.

Αλλά ποιός εφευρέτης στην ιστορία της ανθρωπό- τητος δεν έγνώρισε ημέρες πικρίας, ποιός απέφυγε τό νόμισμα της άχαριστίας των συγχρόνων του; Δυστυχώς κανείς. Αυτό όμως δεν έ- χει καμμία σημασίαν διά τους ανθρώπους που μο- χθούν και εργάζονται για την έξυπνότητι της αν- θρωπότητας. Τό έργον των άργά η γρήγορα θα δικαι- ώση τας προσπάθειάς των και τους σκληρούς άγώνας των.

Κι' έτσι δεν μπορούσε να συμβή διαφορετικά και στον έντιμο ξυλουργό Σταϊ- τλερ, τον μεγάλο εφευρέτη του μολυβιού. Γιατί ό χρό- νος έδικαίωσε, και τον έ- φευρέτη και την εφεύρεσί του. Μπορούμε σήμερα να φαντασθούμε τον πνευματι- κώς εργαζόμενο κόσμο που κρατάει σημειώσεις, που σχεδιάζει και γράφει χω- ρίς μολύβι; Ασφαλώς όχι. Γι' αυτό εις όλον τον πολι- τισμένο κόσμο έπανηγυρί- σθηκε σαν ένας σταθμός πολιτισμού ή 275ετηρίς του μολυβιού.

Ζά πιο παίμερχα ζώα

Όσα ζώα είναι σαρκοφάγα είναι και κατά γενικό κα- νόνα λαίμαργα. Καταβο- ρχίζουν όλη τη λεία τους και τούτο γιατί τα κυριεύει ό φόβος μήπως πεινάσουν γρήγορα και δεν βρουν τροφή.

Οι λύκοι, οι άλεπούδες κι' οι άγριόσκυλοι τρώνε τόσο πολύ, που δεν μπο- ρούν να κινηθούν από τό φούσκωμα. Συνήθως, έπει- τα από κάθε γεύμα τους, κοιμούνται ή άναπαύονται τουλάχιστον 24 ώρες.

Δεν θα άσχοληθούμε με τα θηρία της ζούγκλας, γιατί αυτά κατά γενικό κανόνα δεν έγκαταλείπουν τη λεία τους αν δεν κατα- θροχίσουν και τό τελευ- ταίο κομματάκι κρέατος.

Από τα γνωστά μας ζώα ή νυφίτσα συνήθίζει να χώνη τό φαί που της περισ- σέει μέσα στη γή. Μία μόνη νυφίτσα μπορεί να έ- ξολοθρεύσει ένα δόκκληρο κοπάδι ποντίκων! Αφο- τούς πνίξη, κρύβει τα πτώ- ματά τους σε άσφαλή μέρη μέσα στη γή για να τά έχη παρακαταθήκη κάθε φορά που θα παρυσιασθή έλλει- ψις τροφής.

Τέτοιες όμως περιπτώ- σεις δεν παρυσιάζονται κι' έτσι τα θαμμένα ποντίκια ξεχνιούνται στη γή.

Τα πουλιά που τρέφονται με ψάρια είναι κι' αυτά έ- πίσης λαίμαργα. Και τούτο γιατί δεν τρώνε συχνά, δε- δομένου ότι δεν βρίσκουν κάθε μέρα άφθονη τροφή. Πολλές φορές τα πουλιά αυτά μένουν θρονήστικα μέρες δλόκληρες ώπου να γίνη άμπωτις, όποτε απο- σύρεται ή θάλασσα αφή- νοντας στην άμμο λογις- λογις ψάρια. Στην περιπτώ- σι αυτή κάθε πουλί μπορεί να φάγη πέντε όκάδες ψά- ρια!

Ο γλάρος είναι μεγάλος ... φαγάς! Μπορεί να φάη σε κάθε γεύμα του ψάρια, που τό βάρος τους ζυγίζει τέσσαρες φορές περισσότε- ρο από τό σώμα του.

Μπορεί δε να τρώει συνε- χώς επί 24 ώρες! Όταν δεν

βρίσκη ψάρια πηγαίνει στις όχθες των ποταμών και τρέ- φεται με κανθάρους κι' άλ- λα έντομα. Αλλά και οι πικκουίνοι δεν είναι λιγώ- τερο λαίμαργοι. Αγγλος φυσιοδίφης αναφέρει ότι παρηκολούθησε ένα μικρό πικκουίνο, που κατεβρόχθη- сен ό άθεόφοβος πέντε με- γάλες ρέγκες, τη μία ύστε- ρα από την άλλη, μολοντί ή κάθε ρέγγα ήσαν ίση στο μέγεθος με τό σώμα του!...

Τά πουλιά που τρέφονται μόνο με έντομα δεν υποφέ- ρουν από τη λαίμαργία τους, γιατί τά έντομα δεν... πιάνουν μεγάλο χώρο στην κοιλιά τους. Όταν όμως οι τσίχλες και τα κοτσίφια τρώνε φρούτα, τότε παρα- φουσκώνουν και δεν μπο- ρούν να πετάξουν από τό βάρος τους. Την περίπτωσι άκριβώς αυτή έπαφελούν- ται οι... άγριόγατοι.

Μόνον όσοι έχουν δη κο- πάδι από γυπες να έπι- πύτουν σε ψοφήμι μπορούν να καταλάβουν πόσο λαί- μαργα είναι τά άρπακτικά όρνεα.

Οι γυπες πετούν πολύ ύ- ψηλά με τά φτερά άνοιγμέ- να και σχεδόν χωρίς να τά κινούν. Ένα όμως άπ' αυ-

τά τά πουλιά, που έκτελεί χρέη παρατηρητού, πετάει πιο χαμηλά, έπάνω από μία ώρισμένη περιοχή. Ο πλη- σιέστερος σύντροφός του, που χρησιμεύει ως σύνδε- σμος μεταξύ του παρατη- ρητού και των άλλων γυ- πών, πετά ένα μίλλι πιο ψηλά. Πολλές φορές όμως συμβαίνει ένα δόκκληρο κο- πάδι από γυπες να πετά «άκροβολιστά» και σε δια- φορετικό ύψος κάθε πουλί από τό άλλο. Όπωςόποτε όποιος δη τους γυπες να πετούν και στους δυό πα- ραπάνω σχηματισμούς πρέ- πει να καταλάβη ότι είναι νηστικοί και ψάχνουν με τό δξύ τους βλέμμα να ανακα- λύψουν τη λεία τους. Ό- ταν λοιπόν ό γύπας, που έκτελεί χρέη παρατηρητού, δη κανένα ζώο πεσμένο κατά γής, άμέσως δίνει στα άλλα πουλιά τό... σύνθημα και συγχρόνως έπιπίπτει και αυτός με όρμη. Έτσι ειδοποιούνται και οι άλλοι που πετούν σε μεγαλύτερο ύψος και όλοι μαζί διασχί- ζουν τον άέρα σαν βολίδες και ρίχνονται στο θύμα τους για να τό κατασπαρά- ξουν.

Κάποτε ένα κοπάδι από 20 γυπες κατεβρόχθισε σε μία κοιλιάδα της Σιλεσίας ένα ψόφιο άλογο μέσα σε μισή ώρα...

Η λινοτυπική

Η λινοτυπική μηχανή ποι- έπιδρέπει την σύνθεσι όλο κλήρων γραμμών από τυ- τογραφικά στοιχεία δεν έ- τέθη εις κοινήν χρήσιν πα- ρά κατά την δευτέραν πεν- τηκονταετίαν του περασμέ- νου αιώνος.

Από της εποχής του Γού- τεμπεργ, του πατρός της τυπογραφίας, μέχρι το 1866, για την έκτύπωσι βι- θλιών ή έφημεριδων οι στοι- χιοθετάι έργαται τυπογρα- φείων ήσαν υποχρεωμένοι να παίρνουν με τό χέρι ένα- ένα τά γράμματα από τις ειδικές «κάσες», όπως ή-

σαν τοποθετημένα τα στοι- χεία και να σχηματίζουν πάντοτε με τό χέρι τις γραμμές.

Επί τη ευκαιρία αξίζει να αναφερθή, διά τό περι- εργον του πράγματος, ότι ό διάσημος Γάλλος μυθι- στοριογράφος του 18ου αι- ώνος Ρεστίφ Ντε-Λά-Μπρε- τόν δεν έγραψε με τό χέ- ρια του κανένα από τά πολ- λά έργα του. Πήγαινε στο τυπογραφείο κι' άρχιζε μό- νος του να εργάζεται επά- να στο «μάρμαρο» — στο τυπογραφικό τραπέζι — πάν- τοτε με τό χέρι βέβαια, πράγμα που δείχνει πόση όπαιμονή είχε ό μεγάλος έ- κείνος συγγραφέυς.

Την πρώτην λινοτυπικήν μηχανήν έπαρουσίασε στο Λονδίνο ό Αγγλος τυπο- γράφος Μπενζαμέν Φέροστερ τό 1816. Η μηχανή όμως αυτή δεν έμύρεσε να λει- τουργήση ικανοποιητικώς.

Τέλος κατά τό 1866 βελ- τιωμένη πλέον ή λινοτυπι- κή μηχανή άρχισε να κα- τακτά έδαφος.

Στην Ελλάδα ή λινοτυ- πική μηχανή, καίτοι εισή- χθη από τό 1906, άργησε αρκετά να αντικαταστήση τις κάσες με τά τυπογρα- φικά στοιχεία.

Σήμερα μερικές λινοτυ- πικές μηχανές επιτρέπουν την εύκολον σύνθεσιν επτά ως δέκα χιλιάδων γραμμά- των την ώρα.

Μ' ΕΝΑ ΣΚΙΤΣΟ ΚΑΙ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Στη Χαβάι υπά- ρχει ένα είδος ψα- ριού, που στην ού- ρα του έχει μι- κρές γλωσσίδες που έκρέουν θα- νάσιμο δηλητήριο σαν της Κόμπρας.

Στις τροπικές χώ- ρες υπάρχει ένα φυτό που μόλις το πησιάζεις άφινει ένα αυριστικό ήχο στην άρχή και κα- τώτιν μία ισχυρά έκρηξι.

Οι μεγαλύτεροι φαγάδες είναι οι ιθαγενείς της Αύ- στραλίας. Ένας Αυστραλός τρώει σε μία μέρα μία πάπια, 2 γάλλους και 1 σαύρα 0,60.

Σε μία μέρα στο Λονδίνο δηλούν- ται 56.000 γεννη- σεις και 51.000 θάνατοι. 17.000 δέ άτομα συλλέ- γονται ως... μεθυ- μένοι.

Στην Αγγλία ύ- πάρχει ένα... γα- τοδρόμιον όπου οι γάτες τρέχουν πί- σω από μηχανο- κίνητους ποντί- κους. Σωστές γα- το-ισποδρομίες.

Για να ραφή ένα κοστούμι κανο- νικά χρειά- ζονται 74.392 βελ- ονιές εκ των ό- πων, 38.713 με τό χέρι και 35 679 με μηχανή.

Μ' ΕΝΑ ΣΚΙΤΣΟ ΚΑΙ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Στά κεντρικά σφαγεία των Παρι- σίων σφάζονται κατ' έτος 250.000 βώδια, 230.000 αγελάδες, 1.700. 000 πρόβατα και 200 χιλ. χοίροι.

Όλοι οι κινήσεις ενός ώρολογίου είναι διακεκομμέ- ναι και έκτελούν- ται από μικρά πηδήματα που ύ- περβαίνουν τά 200 έκατομ. έτησίως.

Η καλλιέργεια των δημητριακών καρπών απαιτεί πολύ νερό. Δι' έ- να έκταριον βώ- μης απαιτούνται πράγματι 4.180. 000 λίτρες νερού.

Στην Ιαπωνία, που είναι μία ά- πο τις πιο σεισμο- παθείς χώρες, συμβαίνουν, κατά μέσον όρον, 4000 σεισμικά δο νή- σεις τον χρόνο.

Για πρώτη φορά τό 1512 ετέθησαν αριθμοί στα σπί- τια των Παρισίων και άρχικώς επί της όδοϋ Νότρ- ε-δού είχε μόνον 68 ακίνητα.

Ο φωτισμός των Παρισίων, της «Πόλεως των φώ- των», στοιχείει στο Δημόσιον πε- ρι τά 62 έκατομ- μύρια Φράγκα τό χρόνο.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΣΥΡΑ

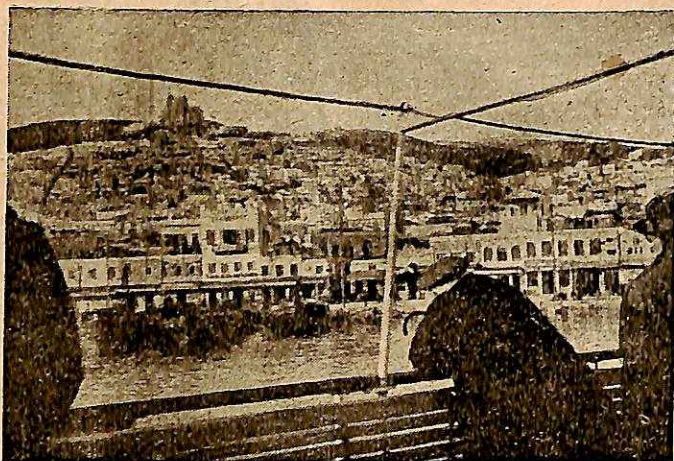
Εννέα τὸ βράδυ. Τὸ βαπόρι σιγὰ, ἐλαφρά, βγαίνει ἀπὸ τὸ λιμάνι τοῦ Πειραιῶς. Τὰ φῶτα τῆς Σαλαμίνος φαίνονται δεξιὰ στὸ βάθος. «Ὅλο ἀριστερά!», διατάσσει ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ τιμονιέρης ὑπάκουα γυρίζει πρὸς τ' ἀριστερὰ τὴ ρόδα τοῦ τιμονιῶ. Τὸ βαπόρι κλίνει ἐλαφρὰ κι' ὁ ἑλικὸς του διαγράφει πάνω στὴ θάλασσα μιά καμπύλη ἀφροῦ. Ἀπὸ τὴ γέφυρα ἀπολαμβάνομεν τὸ ὑπέροχον θέαμα τῶν δύο Φαλήρων. Τὰ γραφικὰ προάστεια εἶναι πλημμυρισμένα ἀπὸ φῶς καὶ παρέχουν στὸ θεατὴ μιά θαυμασίαν εἰκόνα. Ὅσο προχωροῦμε ἡ φωτεινὴ γραμμὴ σβύνει εἰς τὸν ὁρίζοντα.

Σὲ λίγο ἀντικρύζουμε τὸ Σούνιον. Οἱ ἀψηλές στήλες τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος φαίνονται ἐπιβλητικές, λές καὶ θέλουν νὰ μᾶς θυμίσουν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς τὰς 2 τὸ πρωὶ ὁ φάρος τῆς Σύρας μᾶς δίνει νὰ καταλάβουμε ὅτι πλησιάζουμε ὁλοένα εἰς τὸ ὠραῖο νησί. (Ὁ φάρος αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος πού κτίστηκε καὶ ἐλειτούργησε στὴν Ἑλλάδα). Σὲ λίγο τὸ βαπόρι εἰσέρχεται εἰς τὸ λιμάνι τῆς Σύρας. Ἀπὸ τὸ κατάστρωμα ἀπολαμβάνομεν τὸ ὠραῖον θέαμα πού παρουσιάζει ἡ πόλις μετὰ τὰ φωτισμένα σπιτία της, ἀπλωμένα ἐπάνω σὲ δύο λόφους.

Ἡ ἄνω ἡ παλαιὰ πόλις ἐκτίσθη ἐπάνω εἰς τὸν ἀριστερὸν λόφον σὲ ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν λιμένα, καὶ τοῦτο γιὰ ν' ἀποφεύγουν οἱ πρῶτοι κάτοικοι τὰς προσβολὰς τῶν πειρατῶν, οἱ ὅποιοι ἐλυμαίνοντο τὰ παράλια κατὰ τὴν σκοτεινὴν ἐκείνην ἐποχὴν. Οἱ πρῶτοι κάτοικοι ἦσαν Ἕλληνες, καθολικοὶ τὸ θρήσκευμα, ἀπελάμβανον δὲ ἐπὶ τουρκοκρατίας τῆς γαλλικῆς προστασίας. Στὴ Σύρα κατέφευγον καὶ πολλοὶ ὁμογενεῖς πού κατεδιώκοντο ἀπὸ τὰς τουρκικὰς ἀρχάς. Εἶχαν ἓνα εἶδος ἀσουλίας ἐκεῖ πέρα.

Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821 πολλοὶ Χῖοι καὶ Ψαριανοὶ κατέφυγον ἐκεῖ. Αὐτοὶ ἐκτίσαν τὴν κάτω ἢ νέαν Σύρον, ἡ ὁποία ἐπέξετάθη καὶ ἠνώθη μετὰ τὴν παλαιάν ἢ ἄνω Σύρον. Ἡ πόλις ἀφιερώθη εἰς τὸν Ἑρμῆν, τὸν προστάτην τοῦ Ἐμπορίου, καὶ ὠνομάσθη Ἑρμούπολις, ὅπως εἶναι γνωστὴ καὶ σήμερα.

Ἡ πόλις εἶναι γραφικωτάτη. Ἀπὸ τὴν πλακόστρωτη προκυμαία της, ὅπου εὐρίσκονται διάφορα κέντρα, προχωροῦμε πρὸς τὴν πλατεῖαν, τὴν ὁποίαν κοσμεῖ τὸ μεγαλοπρεπὲς κτίριον τοῦ Δημαρχείου, εἰς τὸ ὁποῖον στεγάζονται τὰ Δικαστήρια καὶ ἄλλαι δημόσιαι ὑπηρεσίαι. Ἡ πλατεῖα τῆς Σύρου εἶναι ὁμολογουμένως μιά ἀπὸ τὰς ὀραϊότερας καὶ μεγαλτέστερας πλατεῖες πού υπάρχουν στὴν Ἑλλάδα. Στοιωμένη μετὰ μαρμάρινες πλάκες καὶ μετὰ τοὺς ὑψηλοὺς φοῖνικας πού τὴν πλασιώνουν, παρουσιάζει κάτι τὸ ὠραῖον. Ὁ ἀνδριὰς τοῦ ἐνδόξου ναυάρχου Μιαούλη στέκει ἐκεῖ μεγαλοπρεπῆς. Ὁ ἀνδριὰς αὐτὸς εἶναι ἓνα θαυμάσιον ἔργον γλυπτικῆς. Τὸ

βράδυ ἡ πλατεῖα κατακλύζεται ἀπὸ κόσμον. Ἡ κίνησις τὴν ὥρα αὐτὴ εἶναι ζωηροτάτη. Γύρω στὴν πλατεῖα εὐρίσκονται τὰ ζαχαροπλαστεῖα, καφενεῖα, ξενοδοχεῖα καὶ ἀρκετὲς ὠραῖες οἰκοδομῆς.

Ἐκεῖνο πού χαρακτηρίζει τὴν Σύρον εἶναι ἡ καθαριότης της. Οἱ δρόμοι της εἶναι πλακόστρωτοι. Γραφικώτατος δὲ εἶναι ὁ κλιμακωτὸς δρόμος πού ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἄνω Σύρον.

Ἀπὸ τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῶν Καθολικῶν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, πού βρίσκεται στὴν κορυφὴ τοῦ λόφου Βροντάδου, ἡ θέα εἶναι πανοραμτική.

Ἀπὸ τὰ ἀξιολογώτερα κέντρα τῆς πόλεως εἶναι ἡ Λέσχη μετὰ τὰς μεγαλοπρεπεῖς αἰθούσας της, καθὼς καὶ τὸ Δημοτικὸν Θέατρον «Ἀπόλλων», τὸ ὁποῖον ἐγνώρισε παλαιότερον μεγάλης καλλιτεχνικῆς δόξης.

Ἡ Σύρος ἔχει ἓνα μεγάλο Νοσοκομεῖον καὶ Ὀρφανοτροφεῖον. Τὸ Γυμνάσιόν της διαθέτει καὶ μιά μεγάλη βιβλιοθήκη μετὰ σπάνια συγγράμματα. Ὑπάρχει ἐπίσης καὶ μιά Σχολὴ Καθολικῶν Καλογραιῶν.

Ἀπὸ τοὺς ὠραιότερους ναοὺς εἶναι ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως, καθὼς καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου μετὰ τὸν γαλάζιον θόλον του.

Οἱ Συριανοὶ εἶναι εὐγενικοὶ καὶ φιλόξενοι. Τοὺς χαρακτηρίζει ἡ ἐργατικότης. Χάρης σ' αὐτὴν ἡ βραχυὴς καὶ ἄνδρος νῆσος μετεβλήθη εἰς σημαντικὸν τόπον παραγωγῆς πρῶτων λαχανικῶν καὶ καρπῶν.

Παλαιότερον ὁ λιμὴν τῆς Σύρου εἶχε μεγάλην κίνησιν λόγω τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ἐνῆργετο εἰς εὐρεῖαν κλίμακα. Τὸ ἐμπόριον τώρα περιορίσθη αἰσθητῶς ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῶν σιδηροδρόμων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Σήμερον ἡ Σύρος ἔχει ἀνεπτυγμένη βιομηχανίαν. Τὰ βυρσοδεψεῖα καὶ τὰ νηματουργεῖα της εἶναι εὐφύμως γνωστά. Ὑπάρχουν ἐπίσης ὑφαντουργεῖα καὶ μηχανουργεῖα. Ἀπὸ τοὺς σημαντικοὺς πόρους τῆς νήσου εἶναι καὶ ἡ βιομηχανία τῶν λουκουμιῶν πού εἶναι φημισμένα καὶ πέραν τῆς Ἑλλάδος. Τὰ λουκούμια τῆς Σύρου ὀφείλουν τὴν περίφημον γεύσιν των εἰς τὸ νερὸ τῆς νήσου.

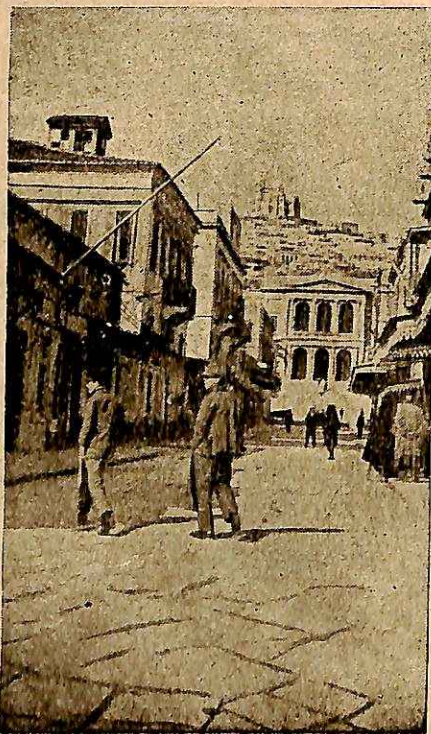
Ἡ Σύρος ἔχει μαγευτικὰς ἐξοχάς. Μιά ἀπ' αὐτὰς εἶναι ἡ «Δελαγράτσια» μετὰ τὸ γραφικὸν λιμανάκι της.

Στὴν Δελαγράτσια ὑπάρχουν ὠραιότατες ἐπαυλίδες, οἱ ὁποῖες φιλοξενοῦν τὸ καλοκαίρι τοὺς παραθεριστάς.

Ἄλλη ἐνδιαφέρουσα ἐξοχὴ εἶναι τὰ «Χροῦσα», φημισμένη γιὰ τοὺς ὠραίους καταπράσινους κήπους της. Ἐπίσης τὸ «Ἐπισκοπιὸν», ἀπὸ τὸ ὁποῖον βλέπει κανένας τὴν πόλιν καὶ ἓνα μέρος τοῦ λιμανιοῦ.

Χάρης εἰς τὴν φιλόδοτον μέρμιναν τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως, ἐλύθη τὸ ἀπὸ ἐτῶν ἀπασχολοῦν τοὺς κατοίκους ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως. Ἦδη ἡ πόλις ἀποκτᾷ ἓνα τέλειον ὑδραγωγεῖον.

Α.Ρ.Ι.Σ

ΣΠΑΣΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

ΔΙΚΤΥΩΤΟΝ

Ἀκροστιχίς
Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν πόλιν τῆς Πελοποννήσου.

1) Χώρα τῆς βορείου Ἀφρικῆς, 2) Κράτος τῆς Εὐρώπης, 3) Ἰατρὸς τῆς ἀρχαιότητος, 4) Ἀρχαῖος Θεός, 5) Υἱὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος, 6) Ἀρχαία χώρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, 7) Μὴν τοῦ ἔτους, 8) Νῆσος τῶν Σποραδῶν.
Η. Κ. Ἡλιάδης

Τετράγωνον

Ὅριζοντίως καὶ καθέτως
πρέπει νὰ εὐρεθῶν αἱ αὐταὶ λέξεις, ἀποτελούμεναι ἀπὸ 4 γράμματα ἢ καθεμιά. Ἡ σημασία τῶν λέξεων: 1η σειρά, ὁ κοινὸς πρόγονός μας. 2 σειρά, ἀριθμητικὸν χρησιμοποιούμενον σπανίως εἰς τὴν βιολογίαν τῆς μαθητικῆς προόδου. 3 σειρά, τὸ ἀνώτατον σημεῖον. 4η σειρά, μὴν τοῦ ἔτους (δημοτική).

Αἰνίγματα

Τὸ πρῶτο μου λιμένας, ξενικὰ
τὸ δευτέρό μου κράτος τῆς Εὐρώπης
Καὶ πάλιν ἄλλο κράτος, ἰδικό της,
εἶναι τὸ σύνολό μου.

Εἶμαι ἄρχων κι' ἔχω κράτος
τὰς ἐκτάσεις τοῦ αἰθέρος
ἀντὶ τὴν κεφαλὴν μου κόψης
τέσσαρας ἀλλάζω ὄψεις.

Ποικίλη ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης λέξεως, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, τὸ τέταρτον τῆς τετάρτης, τὸ πέμπτον τῆς πέμπτης καὶ τὸ ἕκτον γράμμα τῆς ἕκτης λέξεως ἀποτελοῦν ἀρχαῖον φιλόσοφον.

1) Κράτος τῆς Εὐρώπης, 2) Μεσογειακὸν κράτος, 3) Πόλις τῆς Β.Δ. Ἑλλάδος, 4) Ποταμὸς τῆς Πολωνίας, 5) Ὀνομασία τῶν ἀρχαίων βασιλέων τῆς Αἰγύπτου, 6) Κράτος τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

1. Παπασταθόπουλος

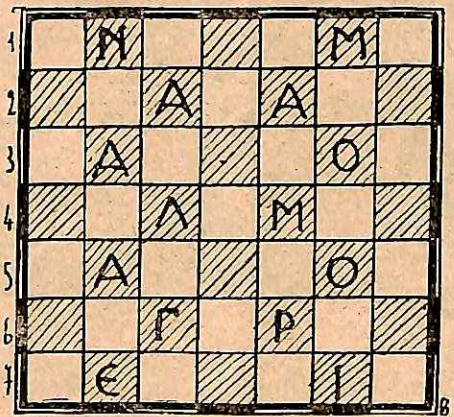
Τρίγωνον

***** = Ἑλλήν. πόλις.
***** = Ἀρχαία θεά.
***** = Μέρος τοῦ λόγου.
*** = Σύνδεσμος.
** = Δικά σου.
* = Φωνήεν.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Φ. Α. Γιάνναρης

Αἱ ἑπτὰ λέξεις πού ζητοῦνται ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἑπτὰ γράμματα ἢ καθεμιά, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ τοποθετηθῶν εἰς τὰ ἑξῆς:

θοῦν εἰς τὰ ἰσαριθμα τετραγώνια τοῦ σχήματος, ὀριζοντίως.

Γιὰ νὰ διευκολυνθῇτε εἰς τὴν εὐρεσιν τῶν λέξεων ἔχουν γραφῇ εἰς ὀρισμένα τετραγώνια δύο γράμματα καθε λέξεως.

Ἡ σημασία τῶν λέξεων εἶναι, ὀριζοντίως, ἡ ἐξῆς:

1. Μετὰ αὐτὸ γίνεται ἡ σύλληψις τῶν κακοποιῶν ἀλλὰ καὶ ἡ πληρωμὴ χρημάτων.

2. Ἐκεῖ ἐπολέμησε καὶ συνελήφθη ὁ Ἀθανάσιος Διάκος.

3. Τὸ ἔνδυμα τῶν νεκρῶν.

4. Κάθε ἄλλο παρὰ εἰρηνικὴ ἐπιχείρησις.

5. Εἶναι τὸ τέλος τῆς ζωῆς.

6. Χώρα τῆς Ἀφρικῆς.

7. Ὁ τίτλος μας.

Σκοπὸς τῆς ἀσκήσεως εἶναι νὰ εὐρεθῇ διαγωνίως (Α-Β) εὐρωπαϊκὸν κράτος. Διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς λέξεως πού ζητεῖται θὰ ληφθῇ τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης λέξεως, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, τὸ τέταρτον τῆς τετάρτης κλπ.

Μ. Ε. Ματσάκης

Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 = Πόλις
9 5 2 8 3 1 2 7 0 3 = Πολιτικὸς τῶν ἀρχ. Ἀθηνῶν.
7 8 9 6 5 4 6 3 = Ἄγιος.
1 2 3 3 4 5 8 4 = Περιοχὴ τῆς Ἑλλάδος.
4 1 0 7 4 8 = Πρωτεύουσα
2 5 5 4 3 = Εὐρωπ. κράτος
7 8 9 4 8 4 = Πόλις Μ. Ἀσίας
9 8 7 4 = Κράτ. τῆς Ἀσίας
Ο. Ι. Νεγρὶν

Ἱστορικὴ ἀκροστιχίς

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν κάτωθι λέξεων ἀποτελοῦν περιφώνημον ἀνδρὸς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος:

1) Στρατηγὸς τῶν Θηβῶν, 2) Διάσημος ἀνὴρ τῶν Θηβῶν, 3) Ἀρχαία Θεά, 4) Ἀρχαία Θεά, 5) Ἡρώς τῆς Ἑπανάστασεως τοῦ 1821, 6) Ἡρώς τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, 7) Ἡρώς τῆς μυθολογίας καὶ 8) Ἀρχαῖος νομοθέτης.

Π. Ε. Κορρὸς

Αἱ λύσεις τοῦ 38ου φύλλου

Εἰκονογραφημένου σταυρολέξου: Ὅριζοντίως: 1 Πατριάρχης, 2 ἀπώτερα, 3 ἱα-αἱ, 4 ἦν, 5 τότε, 6 ἡμῶν-τὰ-τό, 7 Σανατόριον. Καθέτως: 1 ποιητής, 2 ὄνομα, 3 τῶν, 4 Ρᾶ-ἕνα, 5 ΓΠ, 6 Α-Ω-τό, 7 ΡΤ-ἄρ, 8 ΧΕ(ρι), 9 Ἡρα-τό, 10 Σαῖγκόν.

Μεσοστιχίς: Ἀθῆναι (Καλαμαί, Βάθος, Ἀθῆνᾶ, ἘθΝος, ἘρΑ-τό, ἈΞΙός).

Τρίγωνον: Νηρεὺς, Ἥλιος, Ρίον, Ε.Ο.Ν., ὅς, Σ.

Λεξιγριφοί: Πρωσία-Ρωσία-Ὅσια.

Κρυπτογραφικόν: Κωνσταντῖνος, Σατανᾶς, σάνος, σωστά, νὰς ὦτα, ἀστακός.

Ἀκροστιχίς: Ἀμβουρογόν (Ἀ-θῆναι, Μινώταυρος, Βερολίνον, Ὅσσα, Ὑπνος, Ρᾶ, Γαλλία, Ὀλυμπος, Νικόλαος).

Ἀκροστιχίς: Φίλιππος (φυγόν-κεντρος, Ἴλιον, λίρα, ἰός, πούρα, Πορτογαλία, Ὀλλανδία, Σκίαθος).

Βέλος: Σῖτος, σῦρμα, Πόρος, σφός, Σάμος, Οἱ σταυροὶ καθέτως: Σύρος.

Αἷνιγμα: Χά-λά-ζεῖ (χαλάζι).

Ἀπάντησε σὲ 1 λεπτὸ: Ὁ τοματοφάγος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμάχετο τοὺς τοματοφάγους. (Οἱ ἀντιτοματοφάγοι εἶναι κρεοφάγοι. Οἱ ἐχθροὶ τῶν κρεοφάγων εἶναι φυτοφάγοι).

λίγη ευθυμία

ΛΟΓΙΚΩΤΑΤΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ...

Την Παρασκευή...

Δυο έμποροι συνητήθησαν και άρχισαν να συζητούν για μια σπουδαία τους υπόθεση.

— Έλπίζω να κερδίσουμε πολλά λεφτά απ' αυτή τη δουλειά, είπε ο ένας.

— Ασφαλώς. Πρέπει λοιπόν να συναντηθούμε μια μέρα για να υπογράψουμε το συμφωνητικό. Θέλετε την Πέμπτη;

— Είναι αδύνατον.

— Γιατί;

— Γιατί την Πέμπτη φεύγω για την Ιαπωνία.

— Τότε την Παρασκευή;

«Αριστα!»

Ένας μαθητής εύρισκε κάποτε πολύ δύσκολα τα ζητήματα των διαγωνισμών του. Σκέφθηκε αρκετά κι' επιτέλους πήρε την απόφαση να λύση ένα από αυτά.

«Νά γράψετε — έλεγε το ζήτημα — πόσος ήταν ο πληθυσμός της γης, σε μια περίοδο της έκλογής σας».

Ο μαθητής, αφού συνεπλήρωσε τās σκέψεις του, έγραψε την απάντησι:

«Στην περίοδο που ή γη ήτο πεπυρακτωμένη σφαίρα ο πληθυσμός της ανήρχετο σε ... 0!».

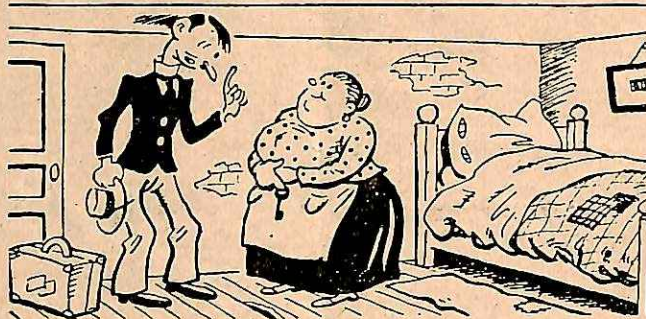
ΕΠΟΜΕΝΩΣ...

— Αυτό που είναι απολύτως βέβαιος για κάτι είναι ήλιθιοι.

— Είσαι βέβαιος γι' αυτό;

— Απολύτως!

Στο ξενοδοχείον, ο πελάτης:

— Αυτό το δωμάτιο έχει πολύ χαμηλό ταβάνι.

— Μήπως πρόκειται να κοιμηθήτε όρθιος;

ΜΙΑ ΣΟΦΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ...

Ένας Έθραϊός έμπορος, ο Μουλόχ Λιθινστάιν, είχε κάποτε ένα περισσέυμα ξε υποκαμίσων. Αυτή η ιστορία τον άπασχολούσε πολύ και ήθελε με κάθε θυσία— όσο το δυνατόν λιγώτερο— οδυνηρά βέβαια— να βρῆ έναν τρόπο να τὰ πουλήση. Οί σκέψεις του όμως δεν τον ώδηγοῦσαν σε κανένα θετικό συμπέρασμα και γι' αυτό απέφασσε να καταφύγη στα φώτα του συνεταίρου του Χαΐμ. Ο Χαΐμ, άκουσε την υπόθεσι και δεν άργησε να βρῆ την λύσι.

— Άκουσε, Μουλόχ, είπε στο συνεταίρο του. Για να πουλήσης τὰ πουκάμισα πρέπει να καταφύγης σ' ένα κόλπο.

— Θα στείλῃς τὰ ξεη πουκάμισα στο συμπατριώτη μας τόν Μπλούμ, με μια απόδειξι που θα λήη ότι τοῦ στέλνεις πέντε. Ο Μπλούμ, για να έπωφεληθῇ της ευκαιρίας να καταχρασθῇ το ένα πουκάμισο, θα σοῦ στείλῃ την αξία των άλλων πέντε. Έτσι θα δώσης το περισσέυμά σου, χωρίς να υποστής καμιά σχεδόν ζημία.

Ο Μουλόχ βρῆκε σωστή τῇ συμβουλή και έσπευσε άμέσως να τὴν εφαρμόσῃ.

Λίγες ημέρες αργότερα οί δυο συνεταίροι συναντήθηκαν πάλι.

— Με κατέστρεψες! φώναξε ο Μουλόχ στον Χαΐμ μόλις τόν είδε.

— Γιατί; Δεν έστειλες τὰ πουκάμισα όπως σοῦ είπα.

— Τὰ έστειλα. Ο Μπλούμ όμως αντί να αγοράσῃ τὰ πέντε πουκάμισα προτίμησε να μοῦ τὰ στείλῃ πίσω με μια σημείωσι που έλεγε πως δεν χρειάζεται κανένα από τὰ πέντε πουκάμισα. Μ' αυτόν τόν τρόπο κράτησε το έκτο πουκάμισο, κι' εγώ δεν πήρα δεκάρα!

Τί ήτο ο άλλος;...

Σε μια συγκέντρωσι κάποιος Νορβηγός, που δεν έχωνε καθόλου τούς Αιγυπτίους, διηγείτο ότι στο χωριό του, στη Νορβηγία, δεν είχαν δη ποτέ τους ούτε ένα Αιγύπτιο, ούτε ένα γουρούνι.

Στη συγκέντρωσι παρευρίσκετο και ένας Αιγύπτιος.

— Γιατί, κύριε, το λέτε αυτό;

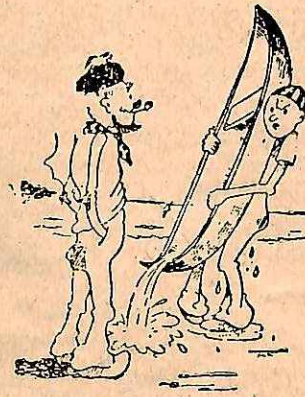
— Διότι, άπεκρίθη ο Νορβηγός, συχαίνονται τόσο πολύ στην πατρίδα μου τὰ γουρούνια και τούς Αιγυπτίους, ώστε ούτε γουρούνι πηγαίνει εκεί, ούτε τολμά να πατήσῃ το πόδι του άνθρωπος απ' τῇ χώρα των Φαραώ.

— Ωστε τὰ γουρούνια και οί Αιγύπτιοι είναι άγνωστα πράγματα στο χωριό σας.

— Βεβαίως.

— Ωραία. Έχω μια καλή ιδέα. Αν πηγαίναμε οί δυο μας σ' αυτό το χωριό θα κάναμε τὴν τύχη μας, γιατί όλοι θα έτρεχαν να δοῦν το σπάνιο θέαμα. Έγώ μια φορά είμαι ο Αιγύπτιος....

ΔΕΝ ΗΞΕΡΕΙ!...

— Δεν ντρέπεσθε να μοῦ πουλήσετε μια βάρκα τρύπια;

— Και ποῦ θέλατε να ήξερα, κύριε, ότι θα τῇ βάζατε στη θάλασσα;

για να ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

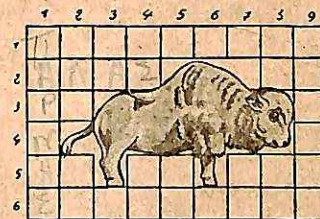

ΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ ΜΑΣ

Ο «Βόναςος»

Ορίζοντίως:

1. Διαπρεπής άνήρ των αρχαίων Θηβών.
2. Απαραίτητον εις τὴν μαγειρικήν—Δική σου.

3. Αρχαία Αιγυπτιακή Θεότης του. 'Ηλίου.
5. 'Ητο—άρθρον (πληθ.)—Πρόθεσις.
6. Ποταμός της Γαλλίας, διασχίζων τούς Παρισίους.

Καθέτως:

1. Όρος της Ελλάδος.
2. Προστακτική ρήματος σημαίνοντος κλήσιν—Νότα βυζαντινής μουσικής.
3. Νότα ευρωπαϊκής μουσικής.
4. Ο όποιος—άρθρον.
5. Δίφθογγος.
7. Υποθετικόν.
8. Παρόρμησις—Νότα βυζαντινής μουσικής.
9. Αρχαία πόλις επί του Έλλησπόντου.

Η ΤΥΦΛΟΜΥΙΑ

Τοποθετείτε ένα κομμάτι χαρτί σ' ένα ώρισμένο σημείο.

Έπειτα οί παίκται δέχουν καλά τὰ μάτια τους και τοποθετούνται όλοι σε απόστάσεις ίσες γύρω από το χαρτί, σε απόστασι λ.χ. δέκα μέτρων.

Με το σύνθημα, αρχίζουν όλοι να περπατούν. Όταν νομίσουν ότι έφθασαν κοντά στο χαρτί, στέκονται ακίνητοι και ο αρχηγός του παιχνιδιού μετρά τὴν απόστασι του καθενός από το χαρτί.

Νικητής αναδεικνύεται εκείνος και πλησίασε περισσότερο το χαρτί. Οί άλλοι διαβαθμίζονται αναλόγως του σημείου εις το όποιον έστάθησαν, έν συγκρίσει με τὴν θέσι του χαρτιού.

ΟΙ ΣΑΠΟΥΝΟΦΟΥΣΚΕΣ

ΕΝΑ ΔΥΣΚΟΛΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ

Γνωρίζετε όλοι ότι με τὴν σαπουνάδα γίνονται μπάλονια διαφόρων μεγεθών, σαπουνόφουσκες όπως λέγονται. Οί σαπουνόφουσκες αυτές είναι ή βάση του σημερινού μας παιχνιδιού, που είναι αρκετά δύσκολο.

Οί παίκται είναι έφωδιασμένοι με μικρά καλαμάκια— ή άχυρα—και με ένα χαρτόνι. Μέσα σε ένα κατάλληλο δοχείο γίνεται παχειά σαπουνάδα, ή όποία πρέπει να ανανεώνεται από καιρού σε καιρό.

Οί παίκται τοποθετούνται με τὴ σειρά τους μπροστά στο δοχείο με τὴ σαπουνάδα. Ο πρώτος τοποθετεί το καλαμάκι στο στόμα, (τὴν μια άκρη, ένῳ ή άλλη άκρη είναι επάνω από το δοχείο) και άρχίζει να φυσά. Όταν κατορθώσῃ να κάνῃ μια φούσκα, τὴν παρακολουθεῖ και όταν ή σαπουνόφουσκα άρχίξῃ να πέφτῃ τὴν κτυπά ελαφρά

(από κάτω πρὸς τὰ επάνω) με το χαρτόνι. Η σαπουνόφουσκα, αν δεν σπάσῃ, θ' ανεβῇ πάλι ψηλά. Όταν θ' άρχίσῃ να κατεβαίνει, ο παίκτης τὴν κτυπά με το χαρτόνι και το παιχνίδι συνεχίζεται, έως ότου σπάσῃ ή φούσκα.

Όλοι οί παίκται, με τὴ σειρά τους, κάνουν το ίδιο. Νικητής αναδεικνύεται εκείνος ο οποίος θα «παίξῃ» περισσότερες φορές τὴ σαπουνόφουσκα. Έννοείται ότι αν ένας παίκτης δεν μπορέσῃ, φυσώντας απ' το καλαμάκι, να κάνῃ σαπουνόφουσκα μέσα σε ώρισμένο χρονικό διάστημα, σε δύο λ.χ. λεπτά, αποκλείεται απ' το παιχνίδι.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

Τώρα, με τὰ θαλάσσια μπάνια, σας συνιστούμε το έξης ώραίο παιχνίδι, που θυμίζει το παλιό έθιμο της καταδύσεως του Σταυρού κατά τὰ Θεοφάνεια.

Οί κολυμβηταί είναι όλοι έτοιμοι για να πέσουν στη θάλασσα. Έν τῷ μεταξύ έχουν ριχθῇ στο νερό δέκα πέντε φελλοί—αρκετά μεγάλοι—και στο σύνθημα εκείνου που διευθύνει το παιχνίδι, βουτούν όλοι οί κολυμβηταί στη θάλασσα.

Σκοπός τους είναι να μαζέψουν τούς φελλούς, που επιπλέουν.

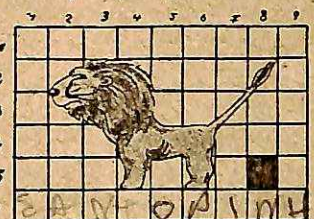
Νικητής αναδεικνύεται εκείνος που θα συγκεντρώσῃ τούς περισσότερους φελλούς. Έπειδή όμως ή θάλασσα είναι πάντοτε επικίνδυνη, πρέπει οί κολυμβηταί να προσέχουν και να μη συμπλέκονται μεταξύ τους, μέσα στο νερό, για τὴν διεκδίκησι των φελλών.

ΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ ΜΑΣ

Το «Λιονταρι»

Ορίζοντίως:

1. Πόλις κράτους της βορειοδυτικής Ευρώπης.
2. Πρόθεσις.
3. Μαζί—έρωτηματικόν.

4. Τίτλος Αθησαυτών φυλάρχων—Μία των Δωδεκανήσων.
5. Έπάνω.
6. Νήσος του Αιγαίου, γνωστή από το ήφαιστειόν της.

Καθέτως:

1. Πόλις της Ανατολικής Μακεδονίας (αιτιατική).
2. Πρόθεσις.
3. Δικόν σας.
5. Υίος του Νώε—άρθρον.
6. Γάλλος συγγραφέας.
7. Νότα—Σύνδεσμος.
8. Άρθρον (δοτ.).
9. Η άνωτάτη.

ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ

Δοκιμάσατε ποτέ να σταθίτε όρθιοι, στηριζόμενοι μονάχα στο ένα πόδι;

Ασφαλώς ναί, και θα έχετε τὴ γνώμη ότι το πράγμα είναι εύκολο.

Έν τούτοις γίνεται πολύ δύσκολο, υπό τούς εξής όρους:

Οί παίκται σφαλούν καλά τὰ μάτια τους.

Έπειτα σηκώνουν το ένα τους πόδι—με τὰ μάτια κλειστά πάντοτε—και στηρίζονται στο άλλο. Στη θέσι αυτή πρέπει να παραμείνουν επί δέκα πέντε δευτερόλεπτα.

Αν το κατορθώσουν αλλάζουν πόδι—με τὰ μάτια κλειστά πάντοτε—και στηρίζονται στο άλλο πόδι, επί άλλα δέκα πέντε δευτερόλεπτα.

Αν το επιτύχουν, πέρασαν επιτυχώς τὴ δοκιμασία, αποδεικνύοντας ότι έχουν καλή Ισορροπία.

Ἐξ ὅτι ἐχομεν ἀναγράψει, ἡ διεύθυνσις τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῆς κεντρικῆς διοικήσεως Νεολαίας προεκκήρυξε μεγάλους κολυμβητικούς ἀγῶνας μεταξύ τῶν διαφόρων παραθλασσίων. Περιφερειακῶν Διοικήσεων. Κατόπιν τῆς προκηρύξεως ταύτης αἱ Περιφερειακαὶ Διοικήσεις ἤρξαντο τὸν καταρτισμὸν τῶν ὁμάδων τῶν. Ἡδὴ ἔχουν καταφθάσει εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος δηλώσεις συμμετοχῆς εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους. Εἰς τὴν ὑποδιοικιστὴν Ἑδέσσης Φαλαγγίται τοῦ γυμνασίου ἐτέλεσαν τὰς ἐτήσιαις γυμναστικὰς ἐπιδείξεις τῶν. Τὰς ἐπιδείξεις ταύτας παρακολούθησε καὶ ὁ νομάρχης Ἑδέσσης κ. Γ. Δεμεντόπουλος, ἅπαντες οἱ Φαλαγγίται τῆς ὑποδιοικήσεως ἐν στολῇ, αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ πλῆθος κόσμου.

ΚΟΖΑΝΗ.— Συνεπεία διαταγής της Κεντρικής Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. τελούνται την 16ην τρέχ. εν Κοζάνη αθλητικοί αγώνες στίβου μεταξύ των Φαλαγγιτών και Φαλαγγιστών των Περιφ. Διοικήσεων Θεσσαλονίκης, Λαρίσης, Τρικάλων και Κοζάνης.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἀγώνων ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδόσεων θεωρεῖται ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη.

ΒΟΛΟΣ.— Τὴν παρελθοῦσαν ἐξδομάδα εἰς τὸ γυμναστήριον τὸν γυμναστικὸν συλλόγον Βόλου ἤρχισαν οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες Νεολαίας. Τοὺς ἐν λόγῳ ἀγῶνας παρηκολούθησαν ὁ κ. Ἰπαρχος καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεώς μας, ὡς ἐπίσης καὶ πλῆθος φιλάθλων. Ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν ἀγῶνων παρουσίασεν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Ἀξίαι προσοχῆς εἶναι αἱ ἐπιδόσεις εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὕψος Φαλγαγιτισσῶν, ἄλμα ἀπλοῦν ἀνδρῶν καὶ ἄλμα τριπλοῦν. Μετὰ τῆς πρῆλσιν καὶ ἔπαρσιν τῆς σημαίας ἤρχισαν τὰ ἀγωνίσματα, ὡς ἀκολούθως:

Δρόμος 100μ. ἐφήθων: Χατζηνικολάου, Γ. 11' 4)5. Μαρμαράς 12' 2)5. Ἀθανασίου 12' 3)5. Ἄλμα ἀπλοῦν ἀνδρῶν: Μάργαρης Κ. 6.55. Κωστόπουλος Γ. 5.68. Σπανόπουλος Α. 5.41. Ἀκόντιον ἐφήθων: Λυμπέρης Α. 47.74. Πολίτης Α. 43.70. Ἄλμα εἰς ὕψος Φαλαγγιτισσῶν: Καραντάου Μ. 1.30. Κατσάνου Λ. 1.20. Ζορμπᾶ Μ. 1.10. Ἄλμα τριπλοῦν Φαλαγγιτῶν Χατζηνικολάου Γ. 13.45. Ζαχαρόπουλος Α. 12.36. Μαρμαράς Μ. 11.71. Ἑλληνική διακοβολία ἀνδρῶν: Κυριακόπουλος Μ. 35.09. Τσόκος Ε. 28. Σφαιροβολία ἀνδρῶν: Ραμόπουλος Ι. 11.32. Κυριακόπουλος Μ. 11.09. Χορμόβας Α. 10.58. Δρόμος 400 μ. Φαλαγγιτῶν: Βουλόγρης Ι. 59' 4)5. Κατσαρός Ε. 59' 3)5. Πετρίτης 59' 4)5. Ἀκόντιον Φαλαγγιτισσῶν: Κολογέρου Ε. 28.10. Κατσάνου Λ. 23.40. Ζορμπᾶ 22. Δρόμος 100 μ. ἀνδρῶν: Μάργαρης Κ. 12' 4)5. Πότσος

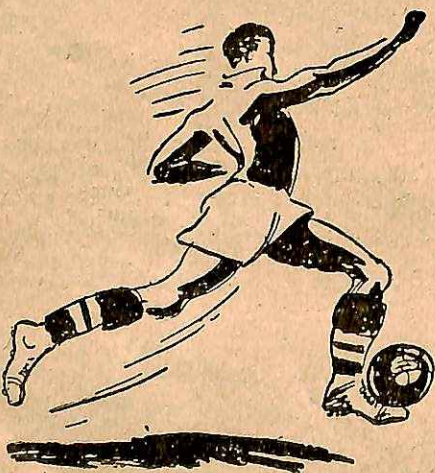
Σ. 12'' 2)5. Σπασόπουλος 12'' 3)5.
Λιθοβολία ἐφήθων : Χατζηνικολάος
19.59. Κουτούσης Π. 17.48. Λυμ-
πέρης Λ. 17.28. Ἄλμα εἰς ὕψος ἐφή-
θων : Χατζηνικολάος Γ. 1.60. Λυμπέ-
ρης Ι. 1.58. Κολιτσόπουλος 1.50. Δρό-
μος 3.000 μέτρων : Μανιαδάκης Χ.
10' 7'' 3)5. Ζαραφωνίτης 10' 12''.
Πολυχρόνου Φ. 10' 13''.

ΚΑΛΑΜΑΙ.— Ὑπὸ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Μεσσηνίας προεκήρυχθησαν διὰ τὸ δευτέρου δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Ἰουλίου μεγάλοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες εἰς τοὺς ὅποιους καὶ λάβουν μέρος ἀθληταὶ Φαλαγγίται τῶν Διοικήσεων Λακωνίας, Μεσσηνίας καὶ Ἀργολιδοκορινθίας.

Οἱ ἐν λόγῳ ἀγωνέες τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτυχία ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδόσεων καὶ τεχνικῆς ἐκτελέσεως προμηνύεται ἐξαιρετικῶς ἐπιτυχῆς, θὰ τελεσθοῦν εἰς Καλάμας.

ΑΓΡΙΝΙΟΝ.— Οἱ Φαλαγγίται τοῦ σχηματισμοῦ Παντανάσσης τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀγρινίου συνηντήθησαν εἰς φιλικὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα μετὰ τὴν οὐράν των Σχηματισμῶν Καινουρίου καὶ Ἀραβόλας.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ.— Παρουσία τῶν Ἀρχόν τῆς πόλεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως Νεολαίας Τρικκάλων καὶ πλήθους κόσμου ἐτελέσθησαν ἐ Καρδίτῃ ὑπὸ τῆς ἐκεῖ Ὑποδιοικήσεως Νεολαίας ἀθλητικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς. Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: Δρόμος 80 μ. Φαλαγγιτιστῶν Π. Γιαννακοῦ. Δρόμος 100 μ. Φαλαγγιτῶν Καίσαρης. Δρόμος 400 μ. Ν. Πληθάρας. Δρόμος 3.000 μ. Πληθάρας. Ἄλμα ἀπλοῦν Φαλαγγιτιστῶν Βενέλης 4.20. Ἄλμα ἀπλοῦν Φαλαγγιτῶν Ν. Τόγης. Ἄλμα τριπλοῦν Φ. Βάτος. Ἄλμα ἐπὶ κοντῷ Δ. Κυριακόπουλος. Λιθοβολία Α. Λαπούσης. Ἐλευθέρα δισκοβολία Π. Παπαγεωρ-

γίου 40.70. Έλληνικός άκοντισμός Κ. Πανταζής 48.16. Άλμα εις ύψος Κ. Καψαρης 1.65. Σφαιροβολία Α. Λαπούσης. Ποδηλατοδρομία 10.000 μ. Εϋθυμίου. Πάλη σκαπανένω Θεοδωρου. Μετά τὸ πέρασ τῶν ἀγώνων ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου Καρδίτσης ἡ ἀπονομή τῶν ἀθλοθετηθέντων ἐπάλθων εἰς τοὺς νικητὰς.

ΔΡΑΜΑ.— Εἰς τὸ «Νέον Στάδιον» τῆς Δράμας αἱ ἐκεῖ ἀθλητικαὶ ὁμάδες τῆς Ὑποδιοικήσεως προπονοῦνται δις τῆς ἐβδομάδος. Αἱ ἐπιδόσεις τῶν ἀθλητῶν Φαλαγγιτῶν εἶναι ἀρκετὰ ἱκανοποιητικαί. Τὴν Κυριακὴν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἡ πρώτη ποδοσφαιρικὴ ὁμάς τῆς 281ης Φάλαγγος συνήντησεν εἰς φιλικὸν ἀγῶνα τὴν δευτέραν ὁμάδα τῆς αὐτῆς Φάλαγγος. Ὁ ἀγὼν, συναρπαστικὸς καὶ ἀκρώς τεχνικός, ἔληξε μὲ ἀποτέλεσμα 3—1 ὑπὲρ τῆς πρώτης.

ΑΙ δύο ομάδες πετοσφαίρας (Βιλεϋ Μπώλ) της 281ης Φάλαγγος συνητήθησαν την Κυριακήν 25ην λήξαντες εις φιλικόν ἀγώνα με ἀποτελεσμα ἰσοπαλόν. Τὴν συνάντησιν ταύτην παρακολούθησαν ἅπαντες οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς τῆς ἀνωτέρω Φάλαγγος.

Ἡ 243η Φάλαγγς κατήρτισε τὴν Α΄ ποδοσφαιρικὴν τῆς ὁμάδα, ἣτις ἤρ-
χισε τὰς προπονήσεις τῆς.

Μέχρι σήμεραν ἐδήλωσαν συμμετοχήν εἰς τοὺς Α' Ἑσωτερικοὺς κολυμβητικοὺς ἀγῶνας δέκα πέντε κολυμβηταί.

Προκειμένου το δεύτερον δεκαπενθήμερον του μηνός Ιουλίου έ. έ. να τελεσθούν αθλητικοί αγώνες μεταξύ των Περιφερειακών Διοικήσεων Ε.Ο.Ν. Σερρών—Δράμας—Καβάλας—Ροδόπης και Έβρου έξακολουθεί έτι έντονα ή προσπάθησις των Φαλαγγιτών αθλητών τής καθ' ήμās Περιφερειακής Διοικήσεως.

ΧΑΛΚΙΣ.— Κατ' ανακοίνωσιν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Εὐβοίας, ἡ Κοινότης Ἑρετριας προσέφερεν ἔκτασιν 20 στρεμμάτων διὰ τῶν ἱδρυσιν γυμναστηρίου χάριν τοῦ ἐκεί Σχηματισμοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. ἀναλαβούσα συγχρόνως καὶ τὴν δαπάνην τῆς περιφράξεως τοῦ χώρου.

Ἡ ἔξ ἄλλου ὁ ἔξ Ἀμερικῆς καὶ εἰς Ἑρέτριαν περιπεριημένη ὁμογενὴς κ' Ἰωνστὸν. Λάμπρην ἀνέλαθε νὰ ζητήσῃ ἔξ Ἀμερικῆς τὰ σχέδια ἐνὸς συγχρονισμένου γυναισποτηρίου κατὰ τὸ ἐν Ἀμερικῇ πρότυπα καὶ τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦτου δι' ἀπάντων τῶν ἀναγκασιούτων γυναισποτικῶν ὀργάνων, ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις.

Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἦρξατο λειτουργῶν ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθ-
μὸς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐκπο-
μπὰι καθ' ἑκάστην 7-9 μ.μ.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει Μουσικὴν, Διαλέξεις, Εἰδήσεις κ.λ.π. Βραχέα κύματα 35 μέτρα ἢ 8500 χιλιόκυκλοι.

ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Ἡ δασονομικὴ ὑπηρεσία Λαυρείου δι' ἐγγράφου ἀναφορὰς τῆς πρὸς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον Νεολαίας ἐξάγει τὴν δρᾶσιν τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας Λαυρείου κατὰ τὴν ἐπισυμβάσαν πυρκαϊάν τοῦ δάσους Βελανόρροια: «Μὲ πρωτοφανὴ αὐτοθυσίαν, ἀναφέρει ὁ δασονόμος κ. Μαυρομάτης, καὶ διὰ τῆς ραγδιωτάτης ἐνέργειας τῶν φαλαγγιτῶν ἐπιτευχθῆ ἡ κατάσβεσις τῆς πυρκαϊᾶς, παρὰ τὴν πνέοντα σφοδρὸν ἄνεμον». Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει ὅτι ἡ ἀνυπολόγιστος ὕλική ὠφέλεια τοῦ Κράτους ἐκ τῆς διασώσεως τοῦ πολυτιμωτάτου τούτου δασικοῦ συμπλέγματος καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς τῶν Φαλαγγιτῶν. «Τὰ παιδιά μας αὐτὰ, συνεχίζει, ἡ ἀναφορά, καὶ μέχρι πρό τινος θεωρούμενα ἀλητοπαιδα, διότι τὸ ἐγγὺς παρελθὸν τοὺς εἶχεν ἐνσταλάξει τὰ φθοροποιὰ μιάσματα τῆς ἀθείας καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου, ὠμὸν καὶ τὴν ἐκασταχοῦ διοικητῶν των, μετεβλήθησαν εἰς Σκαπανεῖς πάσης εὐγενοῦς πράξεως, ἐπιτελοῦντα θαύματα ἀλτρουισμοῦ διὰ τῆς σιδηρᾶς τὴν πειθαρχίας καὶ ἐπιβιάζοντα τοῖς πάσι τὴν ἀμερίστην ἀγάπην καὶ θαυμασμόν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Φθιωτιδοφωκίδος τηλεγραφεῖ πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν: «Ἡ πληθῆσα τὴν περιφέρειαν Λαμίας θεομηνία ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς τὴν Νεολαίαν νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἀνώτερον πνεῦμα αὐτοθυσίας καὶ φιλαλληλίας καὶ ἱκανότητος εἰς κοινωνικὴν ἀρῶν». Ὁ Διοικητὴς ἀναφέρει ὑπερηφάνως ὅτι τὰ τμήματα τῆς Ἑθνικῆς Ὑργανώσεως Νεολαίας ἀπὸ πρῶτας διέτρεχον τὰς πλημμυρισμένας κοινότητας ἀκούραστα καὶ μὲ πραγματικὴν αὐτοθυσίαν ἐπιβιβαίνοντα λευκοὺς δίσωσαν τοὺς ἀπομονωθέντας κατοίκους.

ΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΑΦΩΤΙΣΕΩΣ

Ἡ Ἑθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας ἐν τῇ προσπάθειά της ὅπως διαφωτίσῃ πολιτικῶς τὰ μέλη της καὶ κατεύθυνῃ αὐτὰ πρὸς τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς τοῦ Νέου Κράτους ἱδρυσεν, ὡς γνωστόν, Σχολὰς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως. Αἱ Σχολαὶ αὗται, διακρίσασαι τὰ μαθήματα ἐπὶ τὴ χρονικὸν διάστημα, ἐπαρτήσαντα αὐτὰ, γενομένου τοῦ πρώτου μαθήματος πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας. Ἐγένετο ἐπίσης τὸ δεύτερον μάθημα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Πολιτικῆς Διαφώτισεως κ. Κυριάκου Καραμάνου εἰς τοὺς αξιωματικοὺς θηλέων ἐν τῇ Περιφερειακῇ Διοικήσει Θηλέων, ἐν συνεχείᾳ τοῦ πρώτου, ὅπου ἐστράφη εἰς τὴν ἱστορικὴν τοποθέτησιν τῆς μεσολοβίας τῆς 4ης Αὐγούστου. Ὁ κ. Διευθυντὴς ἀνέπτυξεν ἰδιαιτέρως τὴν μορφήν τοῦ ἀγῶνος, δυνάμει τοῦ ὁποῦ ἐπὶ τὰς μέλῃς τῆς Νεολαίας.

Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς τῆς παρελθούσης ἐξομάδος ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν ἐργατικῶν πυρήνων τῆς Νεολαίας, πρὸς τοὺς ὁποίους ὡμίλησαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως κ. Καραμάνος.

Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ταύτην ἀπεφασίσθη ὅπως πρὸς πληρεστέραν τεχνικὴν κατάρτισιν τῶν ἐργαζομένων ἀρχίσουν τεχνικὰ μαθήματα ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τῶν τεχνικῶν σχολῶν εἰς καθορισθησομένης ἐργατικᾶς συγκεντρώσεις.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὰ ἐργατικά χρονικά, διότι τοιουτοτρόπως ὁ νέος ἐργάτης θὰ ἀποκτήσῃ πλείστας ὅσας γνώσεις συνεπικουρούσας τὴν ἐργατικὴν τοῦ ἀπόδοσιν.

Οὕτω, γνώστης πλέον ὄλων τῶν τεχνικῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐργασίας του, θὰ δύναται μὲ μεγαλειτέραν χάραν καὶ ζῆλον νὰ προσφέρῃ τὴν ἐργασίαν του ὑπὲρ τοῦ συνόλου.

ΟΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ
ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Ἡ παρεπιδημοῦσα Ὀμάς Φαλαγγιτῶν τῶν Σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Βουκουρεστίου τῆς Ρουμανίας διῆλθε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὡς φιλοξενουμένη τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλεξ. Ν. Κανελλοπούλου.

Ἡ Ὀμάς τῶν Φαλαγγιτῶν συνοδευομένη ὑπὸ ἀνωτέρου βαθμοφόρου τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ἐπεσκέφθη διαφόρους Σχηματισμούς καὶ Μονάδας, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἐθνικῆς Ὑργάνωσος Νεολαίας. Ἡ Ὀμάς ἐπεσκέφθη ἐπίσης τὴν ναυτικὴν βάσιν τῆς Ε.Ο.Ν. τὸν πρότυπον ὑπότομα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου πρόκειται λίαν συντόμως νὰ ἱδρυθοῦν καὶ οἱ λοιποί.

Οἱ φιλοξενούμενοι παρέστησαν εἰς τὰ ἐγκαινία τοῦ 9ου Ἐπιτομίου, εὐθὺς δὲ κατόπιν μετέβησαν δι' αὐτοκίνητων εἰς τὸν Στρατόπεδον «ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ» εἰς Ζούμπερι, ὅπου ἔμειναν κυριολεκτικῶς καταγοητευμένοι καὶ συγκινηθέντες ἀπὸ τὰς προόδους καὶ τὰς κατακτήσεις τῆς Ε.Ο.Ν.

«Όλιγον ἀργότερον κατέφρασαν εἰς Ζούμπερι καὶ ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ φιλοεργουμένοι Φαλαγγῖται ἐκ Ρουμανίας ἐξέφρασαν τὸν ζωηρὸν θαυμασμόν των καὶ τὴν ἀγάπην μετὰ τὴν ὁποῖαν ἀντίκρυσαν ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς Ε.Ο.Ν., ὡς ἐπίσης καὶ τὴν συγκίνησιν ἣ ὁποία τοὺς κατέχει ἐπειδὴ εὗρισκονται εἰς Ἑλληνικὴν γῆν.

Ὁ κ. Ἐπίτροπος ἠὲχαρίσθησε θερμῶς τοὺς Φαλαγγί-
τας φιλοξενουμένους του, τὴν Πέμπτην δὲ παρέθεσεν εἰς
αὐτοὺς γεῦμα.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΥΠΟΤΟΜΕΩΣ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

Με μεγάλην έπισημότητα και παραδειγματικήν τά-
ξιν, παρουσία των έκκλησιαστικόν και προεγκνόντων μας
άρχων, έκλεκτών μελών και πλήθους κόσμου, ετελέσθη-
σαν την Κυριακήν της παρελθούσης εβδομάδος τὰ
ἐγκαίνια τοῦ 2ου Ὑποτομέως Ἀλεξανδρίας τῆς
Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας. Ἡ ἑορτὴ ἤρξατο
μὲ τὴν τέλεσιν ἁγιασμοῦ. Ρίγη συγκινήσεως κατέλαβον
τοὺς πάντας, ὅταν οἱ ἱερεῖς ἑρρᾶντιζον τὴν σημαίαν καὶ
ὁ Γενικός Πρόεδρος με καταφάνῃ συγκίνησιν παρέδιδε
ταύτην εἰς τοὺς ἀρχηγούς. Ἀναγινώσκειται ἐν συνεχείᾳ
διαταγὴ τοῦ διοικητοῦ κ. Ἐγγλέζου, δι' ἧς διορίζεται
ὕποτομέαρχος Ἀλεξανδρίας ὁ κ. Μαμουνάς. Ἀκολου-
θῶς ὁ κ. Ἐγγέλης δι' ὥρασιον λόγου ἀναπτύσσει τοὺς
σκοποὺς τῆς Ὁργανώσεως τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας, ἀρ-
χόμενος διὰ τῆς φράσεως: «Τὸ Ἔθνος δικαιοῦται νὰ
ἐλπίζῃ εἰς τὴν Νεολαίαν του. Μὲ αὐτὴν τὴν πλήρη ἐν-
νοίαν καὶ βαθυστόχαστον φράσιν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς
μας προαινίζει τὴν μέριμναν τοῦ Κράτους διὰ τὴν νεό-
τητα, εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ κα-
θηκόντων. Στὴ φωνὴ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου μας Βασιλῆα, ἡ
ὁποία σὰν ἐνεργητικὴ ἤχησεν εἰς τὰς ψυχὰς τῆς ἑλλη-
νικῆς νεότητος ἐξύπνησεν μέσα της δ,τι ὥραιο, δ,τι
καλὸ, δ,τι πατριωτικὸν μπορεῖ νὰ κρούσῃ μέσα της ἡ ἑλ-
ληνικῇ ψυχῇ». Κατόπιν ἐτόνισεν ὁ διευλητὴς ὅτι ἡ Ὁργά-
νωσις τῆς Νεολαίας οὐτε ἀπὸ κόμματα ἰδρῶθη, οὐτε ἀπὸ
πολιτικὰ συστήματα, ἀλλ' ἀπόλυστα ἡ ἑλληνικὴ νεό-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οι Σχηματισμοί Πρωτεύουσας

της συνεπήχθη εις 'Οργάνωσιν, έπεξετάθη εις την ίδρυσιν της διοικήσεως 'Αλεξανδρείας, ήτις όφειλεται εις τόν καλόν πατριώτην κ. Σόλωνα Λεωνίτην, και όλονέν αναπτύσσεται. Η πληθώρα των μελών ήνάγκασε την ύποδιοίκησιν νά ίδρύσθαι και ύποτομέα 'Αλεξανδρείας. Καταλήγων ό κ. 'Εγγλέζος έπανέλαβε τούς λόγους του 'Αρχηγού μας, τούς όποιους άπηύθυνε κάποτε εις τούς έργάτας, είπόν: «Νεολαία, μη λησμονής ότι δέν πρέπει νά έχης ως άρχήν τό «διαίρει και βασιλεύει», αλλά τό «έν τή ένώσει ή ίσχύς», διότι μόνον έτσι θά μπορούσαμε νά έπαναλάβουμε τά λόγια της Σπαρτιατικής Νεολαίας: «'Αμμες δέ γ' έσόμεθα πολλά κάρρονες». Τελευταίον ζήτημα άρξασεν ύπέρ του Βασιλέως μας, του Διαδόχου, του 'Αρχηγού και του Βασιλέως Φαρούκ της Αιγύπτου. Παρατεταμένα χειροκροτήματα έκάλυψαν τά άραία λόγια του κ. 'Εγγλέζου. Μετά ταύτα ό κ. Βαλτής άπόνεμει τά μετάλλια και διπλώματα εις τούς διακριθέντας άθλητάς της 'Οργάνωσεως 'Αλεξανδρείας κατά τούς Α' Πανελληνίους άθλητικούς άγώνας της Ε. Ο. Ν. εις 'Αθήνας. Τέλος άνεκρούθησαν ύπό της μουσικής οί ύμνοι της Νεολαίας και της 4ης Αυγούστου, οί δέ επίσημοι έλαβον άναψυκτικά, εύχηθέντες εις την 'Οργάνωσιν πάσαν πρόδοον, άγάπην και όμόνοιαν. Η όργανολή της σημαίας, εις άκρον και αύτή συγκινητική, έκλεισε την ώραίαν αύτήν τελετήν.

ΓΕΥΜΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ «ΥΙΟΥΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ»

Τό έσπέρας της 29ης παρελθόντος μηνός ό Κυβερνητικός 'Επίτροπος κ. Κανελλόπουλος παρέθεσε προς τούς «Υίους του Περικλέους» γεύμα εις τό «Σείιλ» της Κηφισιάς, κατά την διάρκεια του όποιου έπεκράτησε πνεύμα έγκαρδιότητος και άδελφοσύνης.

Αί έκδρομαί των «Υίων του Περικλέους» θά συνεχισθούν, κατά τας βεβαιώσεις του άρχηγού των, πολυαριθμότεραι εις τό μέλλον.

Ό κ. Πέτρου, άρχηγός των «Υίων του Περικλέους», κατά την συνεργασίαν αύτου μετά του κ. Κυβερνητικού 'Επιτρόπου έρριψε την ιδέαν της ανταλλαγής έπισκέψεων μεταξύ αύτων και των φαλαγγιτών μας, οί όποιοι μεταβαίνοντες εις 'Αμερικήν θά φιλοξενηθούν ύπό της 'Οργάνωσεως αύτων.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Τό θερινόν πρόγραμμα της 'Υποδιοικήσεως Πανεπιστημίου περιλαμβάνει και έκδρομήν 4 Λόχων εις 'Αγιον 'Ανδρέαν.

'Επίσης ή άθλητική όμάς της Διοικήσεως έξακολουθεί τακτικώς τας προπονήσεις της ύπό την έπίθεψιν του προπονητού της τρίς της έβδομάδος εις τό Παναθηναϊκόν Στάδιον.

Ώσαύτως καθ' έκάστην Τετάρτην έξακολουθεί τακτικώς ή προπόνησις της σκοπευτικής όμάδος εις τό 'Εθνικόν Σκοπετήριον 'Υμηττού.

Τήν παρελθούσαν έβδομάδα εις τά γραφεία της Δ. Α. Σ. έγινε σύσκεψις των έπιτελών των ΙΙΙ γραφείων, καθ' ήν άπεφασίσθη ή αναδιοργάνωσις των έν λόγω γραφείων και ή ανάπτυξις πρωτοβουλιών τούτων εις τούς έργατικούς σχηματισμούς της Ε. Ο. Ν.

Σχετικώς, οί πυρήνες των έργατικών σχηματισμών της Ε. Ο. Ν. συνεσκέφθησαν επί των ληπτέων μέτρων διά την πρόδοον των σχηματισμών τούτων και συνενώθησαν επί των παρουσιαζομένων άναγκών των.

'Εκατόν φαλαγγίται της 'Υποδιοικήσεως Πανεπιστημίου έχοντες επί κεφαλής τόν Διοικητήν των κ. Λιασίδη έξέδραμον εις Πόρτο-Ράφτη.

Πρός τούς έκδρομείς ώμίλησεν ό Διευθυντής της Πολιτικής άγωγής της Κεντρικής Διοικήσεως κ. Κ. Καραμάνος.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ Α. Σ.

Ζωηρά κινήσις ήρχισε κατ'αύτας εις την 'Υποδιοίκησιν Θηλέων 'Ανωτάτων Σχολών με τό τέλος των έξε-

τάσεων των Φαλαγγιτιστών. Αί Φαλαγγίτισσαι άπερχόμεναι διά τας πατρίδας των λαμβάνουν φύλλα πορείας και σχετικές πληροφορίες και οδηγίας διά την εκεί δράσιν των. 'Ιδιαίτερα προσοχή δίδεται εις τας διπλωματούχους τούτων των 'Ανωτάτων Σχολών, ως και των Παιδαγωγικών 'Ακαδημιών. Τήν 22αν παρελθόντος ήμέραν Πέμπτην, ή ύποδιοικήτρια της 'Υποδιοικήσεως Θηλέων 'Ανωτάτων Σχολών, δεσποινίς Ζαγοριανόπου, μεταβάσασα εις 'Αρσάκειον, ώμίλησε προς τας πρωτοετείς Φαλαγγίτισσας της 'Ακαδημίας και έδωσεν εις αύτας σχετικές οδηγίας με την έργασίαν, την όποιαν έχουν νά κάμουν καθ' όλον τό διάστημα του θέρους. Διένειμε δέ και τά φύλλα πορείας των. Προς τας δευτεροετείς θά ώμιλήσθαι άλλην ήμέραν, κατόπιν έντολής της περιφερειακής διοικήτριας. Τούτο θά γίνη διαδοχικώς προς όλας τας Φαλαγγίτισσας, αι όποιαί θά έγκαταλείψουν τό Κέντρον κατά την διάρκειαν του καλοκαιριού. Τήν 23ην, ήμέραν Παρασκευήν, έγένετο συγκέντρωσις των αξιωματικών της 'Υποδιοικήσεως Θηλέων 'Ανωτάτων Σχολών. Παρόμοιαι συγκεντρώσεις θά γίνουν άπό τούδε και εις τό έξής των Φαλαγγιτιστών και των αξιωματικών επί τη προσεγγίσει της 4ης Αυγούστου.

Τό θεατρικόν τμήμα της Διοικήσεως 'Ανωτάτων Σχολών ήρχισε τας προετοιμασίας του διά μιάν σοβαράν θεατρικήν εκδήλωσιν κατά τας έορτάς της 4ης Αυγούστου, ένισχυθέν ήδη και άπό πλείστα νέα στοιχεία. Κατόπιν διαταγής του Κυβερνητικού 'Επιτρόπου θά λάβουν χώραν προσεχώς άγώνες μεταξύ της Διοικήσεως 'Ανωτάτων Σχολών και της Περιφερειακής Διοικήσεως της Πρωτεύουσας. Τό άρμόδιον τμήμα ήρχισε τας προπαρασκευαστικάς έργασίας διά την άρτιωτέραν όργάνωσιν αύτων. Αί 'Υποδιοικήσεις θά όργανώσουν προσεχώς πλείστας έκδρομάς εις παραθαλάσσια ίδια μέρη προς ψυχαγωγίαν των μελών των.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

'Επί τη όνομαστική έορτή της Α. Β. Υ. του Διαδόχου Γενικού 'Αρχηγού της Ε. Ο. Ν. ή Περιφερειακή Διοίκησις Θηλέων Πρωτεύουσας απέστειλε τό κάτωθι τηλεγράφημα:

«Σκαπάνισσαι, Φαλαγγίτισσαι, βαθμοφόροι της Π. Δ. Θ. Π. παρακαλούν 'Υμετέραν Βασιλικήν 'Υψηλότητα δεχθή εύλαβείς θερμότητας των εύχάς».

Φαλαγγίτισσαι του 9ου ύποτομέως παρηκολούθησαν τό Συνέδριον δημοτικής εκπαιδεύσεως Γ' 'Εκπ. Περιφέρειας. Όμάς Φαλαγγιτιστών του 19ου ύποτομέως παρέρθε εις την κηδείαν της συναγωνιστρίας ένωμοτάρχου του αύτου ύποτομέως.

Τμήμα Φαλαγγιτιστών του 17ου ύποτομέως έλαβε μέρος εις τοπικήν πανήγυριν του Ιερού ναού «'Αγίου Παύλου» εις 'Υμηττόν, του δε 20ου ύποτομέως εις την πανήγυριν των 'Αγίων 'Αναργύρων εις την Ν. 'Ιωνίαν.

Εις τόν ύποτομέα Κηφισιάς της Υ. Θ. Βορρά έγένετο εις όλην την δύναμιν ή δευτέρα σειρά του άντιτυφικού έμβολιασμού, εις δε την συγκέντρωσιν Σκαπανιστών του ύποτομέως 'Αμαρουσίου έγένετο όμιλία ύπό βαθμοφόρου «Περί φιλοπατρίας». Εις τόν 4ον ύποτομέα δόκιμος Λοχίτης ώμίλησε «Περί Πατρίδος». Η Διοικήτρια της 'Υποδιοικήσεως Θ. Βορρά επί τη λήξει του έτους ώμίλησε προς τούς γονείς και κηδεμόνας των Φαλαγγιτιστών και Σκαπανιστών «Περί των σκοπών της Ε. Ο. Ν.» ή δε συνεργάτις κ. Ζ. Φράγκου με θέμα: «Κοινωνία, Σχολείον, Οικογένεια ως παράγοντες άγωγής».

Φαλαγγίτισσαι της 'Υποδιοικήσεως Νότου θά εκδράμουν εις Χαλκίδα την Δευτέραν. Τά Σκαπανάκια της Υ. Θ. Νότου περνούν τά άπογευμάτια των με πολλήν ευχαρίστησιν στόν ώραίο τους κήπον. Η έορτή των Φαλαγγιτιστών του Γυμνασίου Καλλιθέας επί τη λήξει του σχολικού έτους ήτο ώραιότατη.

Σκαπάνισσαι του 6ου ύποτομέως της Υ. Θ. Πειραιώς έξέδραμον εις Λούσαν, όπου έπέρασσαν μία ώμορφην

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οι Σχηματισμοί Πρωτεύουσας

ήμέραν σύμφωνα με τό ώρισμένο πρόγραμμα της έκδρομής. Μετά τό μεσημερινό τους μπάνιο και την άναψυχή τους, τό άπόγευμα έπέραςσε με χορούς, παιχνίδια και τραγούδια.

Η Βιβλιοθήκη της Π. Δ. Θ. Π. κατόπιν της δωρεάς της 'Εθνικής Βιβλιοθήκης και της Διευθύνσεως Γραμμάτων και Τεχνών και άλλων ιδιωτικών δωρεών άπέκτησεν ένα σεβαστόν αριθμόν βιβλίων, τά όποια ήδη έταξινομήθησαν.

Τό τμήμα της έθελοντικής έργασίας της Π. Δ. Θ. Π. διά την μεγάλην προθυμίαν και τό ένδιαφέρον τό όποιον έδειξεν ή κοινωνία της πόλεώς μας εις την δημοσιευθείσαν έκκλησίαν του συγκεκινημένον εύχαριστεί θερμότατα.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ 9ου ΥΠΟΤΟΜΕΩΣ

'Επ' εύκαιρία της μεταφοράς των Γραφείων του 9ου 'Υποτομέως Λιπασμάτων εις νέον οίκημα έλαβε χώραν ώραιότατη έορτή.

Παρέστη ό Κυβερνητικός 'Επίτροπος της Ε.Ο.Ν. κ. 'Αλέξ. Ν. Κανελλόπουλος γενόμενος άντικείμενον θερμότητων εκδηλώσεων, οί Δήμαρχοι Πειραιώς και 'Αγίου Γεωργίου, ό Περιφ. Διοικητής 'Αρρέων Πρωτεύουσας, ή Περιφ. Διοικήτρια Θηλέων Πειραιώς, ό Διοικητής της 'Υποδιοικήσεως Πειραιώς μετά του έπιτελείου του, τά Προεδρεία των Παλαιών Πολεμιστών και πλήθος κόσμου.

Εις την έορτήν του 'Υποτομέως προσήλθον επίσης και φιλοξενοούμενοι του Κυβερνητικού 'Επιτρόπου Φαλαγγίται της 'Ελληνικής παροικίας του Βουκουρεστίου.

Μετά την τέλεσιν των έγκαίνων χορωδία, άποτελούμένη άπό μικρούς Σκαπανείς, έτραγουδησεν ώραιότατα 'Ελληνικά τραγούδια. 'Επίσης εις την έορτήν είχε λάβει μέρος και τμήμα μουσικής της Διοικήσεως Πρωτεύουσας.

Ό κ. Κυβερνητικός 'Επίτροπος προσέφερεν έξ ιδίων διά τας άνάγκας του 'Υποτομέως δρχ. 5000, ως επίσης και ό κ. Δημ. Μπούκης δρχ. 500.

Μετά τό πέρας της έορτής, οί έργάται οί άποτελούντες την δύναμιν του 'Υποτομέως έτόνισαν εις τόν κ. 'Επίτροπον την πίστιν και την ζωηράν των προσήλωσιν εις τας άρχάς της 'Εθνικής 'Οργάνωσεως Νεολαίας, τας όποιας ένέπνευσεν εις την 'Οργάνωσιν ό άναδημιουργός της 'Ελλάδος, ό 'Ιωάννης Μεταξάς.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΧΑΝΙΑ.— Η περιφερειακή διοικήτρια κ. 'Υπουργού Γενικού Διοικητού Κρήτης έπεσκέφθη την Λέσχην Θηλέων και παρηκολούθησε την ψυχαγωγίαν των Σκαπανιστών, γενομένη άντικείμενον θερμότητων εκδηλώσεων.

Μετά την έπιθεώρησιν της Λέσχης συνειργάσθη επί μακρόν μετά της διοικήτριας της φάλαγγος κ. Μάνη διά διάφορα ζητήματα άφορώντα την άρτιωτέραν όργάνωσιν.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης).— Εις την ύποδιοίκησιν 'Ηρακλείου ή δις Ε. Δημάκη έδωσε διάλεξιν με θέμα: «Η συμβολή της 'Ελληνίδος εις την εθνικήν ζωήν».

Τήν διάλεξιν παρηκολούθησαν πλήθος κόσμου, ιδίως δε νεάνιδες, έργατίδες και τά μέλη του «Συλλόγου των Δεσποινίδων».

'Επίσης έτίμησαν αύτήν διά της παρουσίας των ό Σεβασμιότατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος, ό στρατηγός κ. Παπαστεργίου, ό Δήμαρχος, ό Διοικητής Χωροφυλακής, ό έφορος, ό λιμενάρχης και άλλοι.

ΚΑΣΤΕΛΛΙ (Κισσάμου).— Εις την έδραν της ύποδιοικήσεως Καστελλίου Κισσάμου συνεκεντρώθησαν τά τμήματα της Ε.Ο.Ν. 'Ιναχωρίου Κισσάμου μετά των όργανωτών των αξιωματικών.

Εις τούς συγκεντρωθέντας ώμίλησεν ό ύποδιοικητής κ. Σπυριδάκης περί των σκοπών και των κατευθύνσεων της όργανώσεως, έδόθησαν δε παρ' αύτου και σχετικαί οδηγίαι περί της άρτιωτέρας όργανώσεως των τμημάτων.

ΚΕΡΚΥΡΑ.— Ό περιφερειακός Διοικητής Κερκύρας συνοδευόμενος ύπό του έπιτελείου του έπεθεώρησε τούς σχηματισμούς των χωρίων Περιθειας, Λουτσών, Κασιώπης, Γκιαρίου και Συνιδών.

Εις άπαντα τά χωρία ό κ. Διοικητής άνέπτυξεν εις τούς συγκεντρωθέντας Φαλαγγίτας και χωρικούς τας κατευθύνσεις και τας επιδιώξεις της Νεολαίας και τας άρχάς του Κράτους της 4ης Αυγούστου.

ΠΑΤΡΑΙ.— 'Εντός των ήμερών αύτων θά άρχίσθαι ή λειτουργία του θερινού στρατοπέδου των Φαλαγγιτών. Η άπό μηνών λειτουργούσα 'Υγειονομική Σχολή θά τελειώσθαι πολύ σύντομα τά μαθήματά της.

Ό κ. περιφερειακός Διοικητής έπεθεώρησε τούς σχηματισμούς των χωρίων Μάγειρα, 'Αγίων Πάντων και Νερατζίων, μείνας άπολύτως εύχαριστημένος διά την όλην έμφανισιν και δράσιν των Φαλαγγιτών.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ.— Ό Περιφερειακός Διοικητής ένήργησεν έπιθεώρησιν της Φάλαγγος Μέρμπακα, Μάτεσι, Παναρήτι και Μηδέας, αναπτύξας εις τούς βαθμοφόρους της 'Οργάνωσεως τούς επιδιωκόμενους σκοπούς.

Διά την θερινήν περίοδον ή περιφερειακή Διοίκησις προετοιμάζεται διά την ίδρυσιν στρατοπέδων εις τας καλλιτέρας τοποθεσίας του Νομού προς ψυχικήν και σωματικήν ανάπτυσιν των μελών της.

Η Βιβλιοθήκη της 64ης Φάλαγγος έπλουτίσθη με νέα βιβλία, τά όποια έδωρήσεν ό συμπολίτης κ. Λεβέντης.

'Υπό βαθμοφόρων της 'Οργάνωσεως έγένοντο εις πλείστους σχηματισμούς της Διοικήσεως μορφωτικά διαλέξεις.

ΚΑΛΑΜΑΙ.— Κατά τόν έορτασμόν της έπετείου της ιστορικής μάχης της Βέργας έλαβε μέρος λόχος βαθμοφόρων της 'Υποδιοικήσεως Καλαμών ύπό τόν λοχίτην Σ. Μαστρογιαννόπουλον.

Οί βαθμοφόροι Φαλαγγίται κατέθεσαν εκ μέρους της περιφερειακής Διοικήσεως εις τό μνημείον των πεσόντων βαρύτιμον στέφανον.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ.— Ό Διοικητής του Β' τάγματος της 290ης Φάλαγγος έπεθεώρησε τό τμήμα Ε. Ο. Ν. Νέου Κακορέματος—Λογκά.

Πρός τούς Φαλαγγίτας και τούς συγκεντρωθέντας χωρικούς ώμίλησεν ό Διοικητής διά μακρών.

Τό τμήμα 'Επιταλίου έξέδραμεν εις την ιεράν Μονήν Σκαφιδιάς.

Η περιφερειακή Διοίκησις έργάζεται έντατικώς διά την πλήρη έπιτυχίαν της κατασκηνώσεως 150 Φαλαγγιτών κατά είκοσαήμερον εις την ώραίαν τοποθεσίαν 'Αλαγονίας διαμονήν των.

Ό περιφερειακός Διοικητής έπεθεώρησε τούς σχηματισμούς Λεωνιδίου, Βλαχέρνας, Βυτίνης, Λαγκαδίων, Τροπαίων και Δημητσάνης, όπου άνέπτυξε διάφορα θέματα σχετικά με τας επιδιώξεις της Ε. Ο. Ν. εις συγκεντρώσεις βαθμοφόρων.

Η α' όμάς του Β' λόχου Θηλέων Τριπόλεως έξέδραμεν εις τό έξωκλήσιον 'Αγίου Νικολάου.

Οί βαθμοφόροι παρακολούθησαν άνελλιπτώς τά ύπό των κ. κ. αξιωματικών του 11ου Συντάγματος διδασκόμενα μαθήματα παθητικής άεραμύνης.

Εις γενικήν συγκέντρωσιν της δυνάμεως Τριπόλεως ώμίλησεν ό καθηγητής της Παιδαγωγικής κ. Κ. Δημητράκου με θέμα: «Τό Κράτος της 4ης Αυγούστου και τά ιδανικά αύτου».

ΛΕΩΝΙΔΙΟΝ.— Τήν παρελθούσαν έβδομάδα τά μέλη της Ε. Ο. Ν. Λεωνιδίου έξέδραμον εις τόν κάμπον Λεωνιδίου, όπου παρηκολούθησαν μαθήματα έμβολιασμού και έγκεντρίσμού, τά όποια έδωσαν ειδικαί.

Εξ άλλου, ύπέρ των πτωχών της πόλεως Λεωνιδίου, έδόθη ύπό των μελών της Ε. Ο. Ν. χορός, αί εισπράξεις του όποιου εκ δρ. 3.500 διανεμήθησαν εις είδη εις τούς διάφορους άναξιοπαθούντας.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

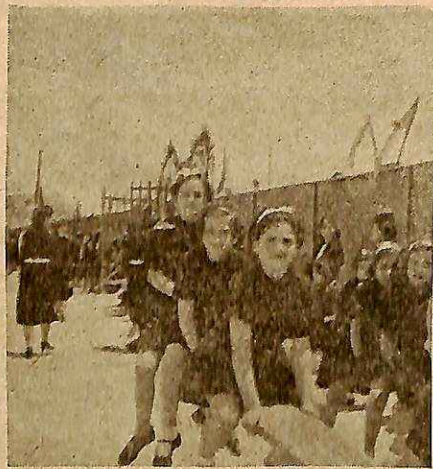
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ.— Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος αἱ διαλέξεις ἐσυνεχίσθησαν εἰς ὅλους τοὺς σχηματισμοὺς καὶ τὰ τμήματα τῆς Διοικήσεως. Οὕτω εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Μεσολογγίου καὶ εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Φαλαγγίτου» ἐδόθη διάλεξις ὑπὸ τοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ ἀποτάκτου ἀνθυπολοχαγοῦ κ. Γ. Τσίτζου, με θέμα: «Ἡ φυσικὴ ἀγωγή». Ὁμοίως εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἀγρινίου ἀνεπτύχθησαν ὑπὸ τῶν παρεπιδημούντων ἐκεῖ συνεργατῶν τῆς Ὁργανώσεως κυριῶν Ζωῆς Φράγκου καὶ Ἑλένης Παπανδρέου τὰ θέματα: «Αἱ δυσκολίαι τῆς ἐφηβικῆς ζωῆς» καὶ «Ἡ αὐτοκαλλιέργεια». Ἐπίσης εἰς τὸν Σχηματισμὸν τῆς Χαλκιδονοῦς ἀνεπτύχθη τὸ θέμα: «Ὁ Ἑθνικὸς Ὕμνος καὶ ἡ σημασία του» καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς δυτικῆς Φραγκίστης «Περὶ ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν παθήσεων τῶν νέων». Ὡσαύτως εἰς πλείστους ἄλλους σχηματισμοὺς ἀνεπτύχθησαν πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας διάφορα ἠθικοπλαστικά θέματα.

Ἐπίσης εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Φαλαγγίτου» ἐδόθη διάλεξις με θέμα: «Ὁ Ἑθνικὸς Ὕμνος καὶ ἡ σημασία του» καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς δυτικῆς Φραγκίστης «Περὶ ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν παθήσεων τῶν νέων». Ὡσαύτως εἰς πλείστους ἄλλους σχηματισμοὺς ἀνεπτύχθησαν πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας διάφορα ἠθικοπλαστικά θέματα.

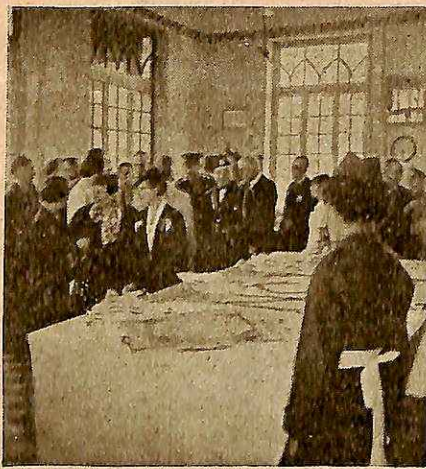
Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένετο μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ μνημείου τῶν Ἀμερικανῶν Φιλελλήνων εἰς Μεσολόγγιον παρουσία τῶν παρεπιδημούντων «Υἱῶν τοῦ Περικλέους». Εἰς τὴν τελετὴν ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος ἡ Ἑθνικὴ Ὁργάνωσις Νεολαίας Μεσολογγίου, προσδύσασα ἐξαιρετικὴν αἰγλήν. Πρὸ τοῦ μνημείου ὠμίλησεν ὁ ἐπιτετραμμένος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ρήντ, ἐκ μέρους δὲ τῶν «Υἱῶν τοῦ Περικλέους» κατετέθη στέφανος δάφνης. Οἱ «Υἱοὶ τοῦ Περικλέους» ἐπεσκέφθησαν τὸ «Σπίτι τοῦ Φαλαγγίτου», ὅπου ὠμίλησεν ὁ Περιφ. Διοικητὴς Αἰτωλοακαρνανίας, τὴν μεσημβρίαν δὲ παρετέθη γεῦμα εἰς τὸ «Ἑθνικόν». Οἱ «Υἱοὶ τοῦ Περικλέους» συνεχάρησαν θερμῶς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Ὁργανώσεως διὰ τὸ συντελούμενον παρ' αὐτῶν ἐθνικὸν ἔργον.

ΧΑΛΚΙΣ.— Κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὐγουστον θὰ λειτουργήσουν εἰς τὴν θέσιν «Στατόρι» τῆς Στενῆς Σχολαὶ κατασκηνώσεως διαρκείας δώδεκα ἡμερῶν, εἰς τὰς ὁποίας θὰ φοιτήσουν ἅπαντες οἱ τετράρχαι, λοχίται, ὁμαδάρχαι καὶ ἐνωμοτάρχαι τῆς περιφερειακῆς Διοικήσεως.

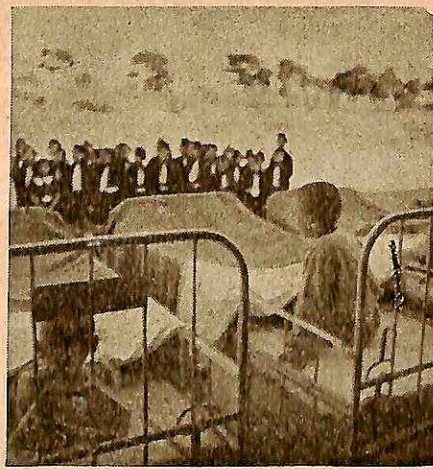
Οἱ ὑποδιοικηταὶ ἐνήργησαν ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῶν χωρίων Ψαχνῶν, Πολιτικῶν, Μετροπολιᾶς, Καμαρίτσας, Λαμφάκου, Στενῆς, Καθενῶν καὶ Ἀρρατίου.

Ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τοῦ κέντρου «Χαρά» τῆς Σκαπανίσσης εἰς Καλλιθέαν

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ ἐργαστήριον Χωλαργοῦ τῆς Υ. Θ. Β.

Φαλαγγίτισσαι τῆς Π. Δ. Θ. Α. ἀνάμεινα στὰ πάσχοντα παιδιὰ

Μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐγκατασταθέντος «Οἴκου τοῦ Φαλαγγίτου», εἰς τὰ ὁποία παρέστησαν αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Νουάρχη Εὐθείας καὶ Γενικὸν Ἐπόπτην τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας.

Μετὰ τὸν ἀγίασμόν ἐξεφωνήθη ὠραϊότατος λόγος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐτονίσθη ἡ σημασία τοῦ ἐγκατασταθέντος «Οἴκου τοῦ Φαλαγγίτου» καὶ ἀνεπτύχθη γενικώτερον ἡ ἀποστολὴ τῆς Ε. Ο. Ν.

ΑΙΔΗΨΟΣ.— Εἰς τὸν Δήμον Α. Αἰδηψοῦ συνεστήθη πρὸς τριμήνου τμήμα τῆς Ε. Ο. Ν. Θηλέων, ἡ δύναμις τοῦ ὁποίου ἀνῆλθεν ἐντὸς διμήνου εἰς 300 Φαλαγγίτισσας, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 50 εἶναι ἐξωσχολικαί. Καθημερινῶς προσέρχονται καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ κατατάσσονται εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν. κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῆς Λουτροπόλεως καὶ τῶν Περιχώρων.

Ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης Ε. Ο. Ν. Εὐθείας κ. Δ. Τοράκης ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα Αἰδηψοῦ καὶ τῆς περιφερειακῆς Διοικήτριας Ε. Ο. Ν. Θηλέων Εὐθείας κ. Ἀλεξ. Νασουμίδου, ἥτις καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς βαθμοφόρους τοῦ τμήματος πλείστας συμβουλὰς καὶ δειγνύσας, τὰς ὁποίας ἤδη μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐφαρμόζουν αἱ βαθμοφόροι.

Τὰ τμήματα Α. Αἰδηψοῦ, Αἰδηψοῦ καὶ Ἀγίου ἐξέδραμον εἰς τὸ χωρίον Βαρβάρα. Τὸ πρῶν ἐκκλησιάσθησαν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν «Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος». Καθ' ὅλην δὲ τὴν ἡμέραν ἔπαιζαν διάφορα παιχνίδια, ἐτραγουδῆσαν ἐθνικὰ καὶ πατριωτικὰ τραγούδια καὶ ἐχόρευσαν Ἑλληνικοὺς χορούς. 130 Σκαπάνισσαι καὶ Φαλαγγίτισσαι ἀπέτελεσαν τὸν κύκλον τοῦ χοροῦ. Τὸ θέμα, ἀπὸ ἀπόψεως ρυθμοῦ καὶ συνόλου ἦτο ἀξιοθαύμαστον, προκαλέσαν τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὸν θαυμασμόν τῶν κατόικων. Εἰς τὰς 6 μ. μ. συνεκεντρώθησαν εἰς Ἐνωμοτίας, παρήλασαν στὸ Χωριὸν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν βάσιν τῶν κατενθουσιασμένων.

Εἰς τὸ τμήμα Α. Αἰδηψοῦ διδάσκειται συστηματικῶς ἐκάστην Τετάρτην καὶ Σάββατον κοπτικὴ, ραπτικὴ καὶ ἐργόχειρο ὑπὸ τῆς Λοχίτιδος καὶ τῶν Ὁμαδάρχων.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ τμήμα Αἰδηψοῦ εἰς προχθεσινὴν συγκέντρωσιν Σκαπανισσῶν ἀνεπτύχθη ὑπὸ τοῦ συνεργάτου κ. Ἀθανασιάδου, ἱατροῦ, τὸ θέμα: «Περὶ ἡλιάσεως καὶ θεραπείας αὐτῆς».

ΚΑΣΤΡΙ.— Εἰς τὸν σχηματισμὸν Καστρίου ἐγένετο προβολὴ τῆς μορφωτικῆς κινηματογραφικῆς ταινίας: «Πῶς μεταδίδονται αἱ μολυσματικαὶ ἀσθένειαι», τὴν ὁποίαν ἐκτός τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. παρηκολούθησαν καὶ ἅπαντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

Ὑπὸ μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. ἐξ ἄλλου ἐδιδάχθη τὸ πατριωτικὸν ἔργον: «Ὁ χορὸς τοῦ Ζαλόγγου».

ΛΑΡΙΣΑ.— Ζωηρὰ καὶ ἐνθουσιώδης παρετηρήθη κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἡ κίνησις εἰς τοὺς σχηματισμοὺς καὶ τὰ τμήματα τῆς Διοικήσεως. Ὁ περιφερειακὸς Διοικητὴς κ. Πέτρος Ἱατροῦ ἐκάλεσεν ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρους βαθμοφόρους τῆς Ὁργανώσεως εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἔνθα συνεζητήθησαν διάφορα ἐκκρεμῆ ζητήματα τῶν διαφόρων σχηματισμῶν. Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Τυρνάβου ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐποπτεῖαν τοῦ Διοικητοῦ κ. Παπαγιάννη αἱ συγκεντρώσεις ἐξακολουθοῦν ἀνελλιπῶς. Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας ἀνώτεροι βαθμοφόροι καὶ ἐπιστήμονες ἀναπτύσσουν διάφορα ἠθικοπλαστικὰ θέματα καθ' ἐκάστην. Οἱ διακεκριμένοι ὀφθαλμολόγοι τῆς πόλεως κ. κ. Κ. Περιφάνης καὶ Στ. Νικολοῦδης θεραπεύσαντες ἐκ σοβαρᾶς νόσου τῶν ὀφθαλμῶν βαθμοφόρον τῆς Ὁργανώσεως, δὲν ἐδέχθησαν οὐδεμίαν ἀμοιβήν, ἐπιθυμοῦντες οὕτω νὰ ἐκδηλώσουν τὰς συμπαθείας καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν των διὰ τὴν ὀργάνωσιν. Κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος Φαλαγγίται τοῦ Σχηματισμοῦ Τσαριτσάνης ἐξέδραμον εἰς Τύρναβον. Ὁ συνεργάτης τῆς ὑποδιοικήσεως Σποράδων κ. Ἐπιφανελίου ὠμίλησεν εἰς μεγάλῃν συγκέντρωσιν Φαλαγγιτῶν εἰς Γλῶσσαν—Κλήματος περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας. Ἐπίσης ὁ ὑποδιοικητὴς τοῦ Λόγου Ἀγιάσου κ. Ἱατρίδης καθ' ἐκάστην Κυριακὴν ἀναπτύσσει πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας διάφορα κοινωνικὰ θέματα.

ΔΡΑΜΑ.— Ὁ βαθμοφόρος τῆς Ὑποδιοικήσεως Δράμας κ. Μαυρίδης ἐπεσκέφθη καὶ ἐπεθεώρησε τὸν σχηματισμὸν τοῦ χωρίου Σιδηρονέρου.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας χωρικοὺς καὶ τὸ πλῆθος ὁ κ. Μαυρίδης ὠμίλησεν διὰ μακρῶν περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Ὁργανώσεως τῆς Νεολαίας καὶ περὶ τῆς σημασίας τῆν ὁποίαν ἀποδίδει εἰς αὐτὴν τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΑΙ Η ΝΕΑΝΙΚΗ ΨΥΧΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 1263)

τριπαθεῖς καὶ προβλεπτικοὶ ἐγκαθίσταν ἐν Βουκουρεστίῳ τὸ κέντρον τῆς δράσεως τῶν περισσοτέρων ἑταιρειῶν, αἵτινες εἰργάζονται πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος.... Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀρχηγοὶ καὶ ἀπόστολοι τῆς προπαγάνδας αὐτῆς, ἀναγνωρίζοντες πόσον ἡ ἀναγέννησις τῆς δραματικῆς τέχνης θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπηρεάσῃ τὸν λαὸν ἐμφορούμενον ὑπὸ ἀκρατῆτον ἐνθουσιασμόν καὶ νὰ τὸν παροτρύνῃ εἰς ἐκτέλεσιν ἡρωικῶν καταρρωμάτων, ἱδρυσαν ἑλληνικὸν θέατρον... Τὸ δραματολόγιον περιελάμβανε ἀποκλειστικῶς ἔργα ἐμπνέοντα πατριωτισμὸν καὶ ἀρετὴν, πρὸς δὲ περιφρόνησιν καὶ μῖσος κατὰ τῆς τυραννίας.

Πρέπει δὲ γιὰ νὰ συμπληρώσω τοῦτο τὸ σταχυολόγημα νὰ προσθέσω κ' αὐτὴ τὴν περικοπὴ ἀπὸ τὸ βιβλίον ἐνὸς ἄλλου Ρουμάνου, τοῦ Nicolae Filipon.

«Ἐκεῖνος, λέγει, ποὺ θέλει νὰ μάθῃ ἀντὶ τοῦ θεάτρου ἐκεῖνο ἐκαρποφόρησε, ἀντὶ ἐπετεύχθη ὁ σκοπὸς στὸν ὁποῖον ἀπέβλεπε, ἀντὶ ρωτήσῃ τὰ πεδία τοῦ ρουμανικοῦ Δράγα-τσάνιου καὶ τῆς τότε δούλης Ἑλλάδος κ' αὐτὰ ἀντὶ ν' ἀπαντήσουν θὰ δείξουν σ' αὐτὸν ἕνα ἐλεύθερον λαὸν καὶ ἕνα βασίλειον ποὺ ἐχαράχθη, προσφάτως, στὸν χάρτη τῆς Εὐρώπης».

Στὰ 1815 ἡ φιλικὴ Ἑταιρεία ἐπεδίωξε μετὰ τὸ θέατρο νὰ φθάσῃ στὸν ἱερώτερον ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς σκοποὺς. Στὰ 1939, ἐπιδιώκοντας ἕνα ἐξ ἰσοῦ ἱερὸν σκοπὸν, τὴν ἀναμόρφωσιν ἐνὸς ἔθνους δὲν θάπρεπε νάχουμε μέσο καὶ ὅποιο τὸ θέατρο; Τὰ ἐρώτημα εἶναι φυσικὸ καὶ δὲν πιστεύω νὰ τρο; Ὑπάρξουν ἄνθρωποι ποὺ θὰ ἰσχυρίζοντο σοβαρὰ ὅτι τὸ θέατρο δὲν θὰ μποροῦσε νάχῃ τὴν ἐπίδρασιν. Προφανὲς ὅμως καὶ ὁ ρόλος ποὺ μπορεῖ νὰ παίξῃ στὸ κεφάλαιον τοῦτο ἡ Ἑθνικὴ Ὁργάνωσις Νεολαίας. Γιατί δὲν θὰ εἶναι ἀρκετὸ νὰ δεχθῶμε μὴ ἀλήθεια, γιὰ ν' ἀκολουθήσουν τὰ πράγματα τὴν ἐπιβαλλομένην τροχιά. Θέατρο γιὰ

τὴν 22αν Ἰουνίου ἔλαβον χώραν συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε. Ο. Ν. Δράμας εἰς τὰς ἔδρας τῶν Ὑποτομέων. Κατὰ τὰς ἐν λόγῳ συγκεντρώσεις ἐγένετο ἡ θεωρητικὴ ἐκπαίδευσις τῶν μελῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων βαθμοφόρων ἐπὶ τοῦ θέματος: «Ε. Ο. Ν.—Κράτος 4ης Αὐγούστου.—Ἀναγέννησις Ἑλλάδος καὶ ἐνίσχυσις τοῦ Ὀρθοκεντρικοῦ, Πατριωτικοῦ καὶ Οἰκογενειακοῦ συναισθήματος».

Τὴν 25ην Ἰουνίου ἐγένετο Πρακτικὴ Ἐκπαίδευσις τῶν μελῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Προσωρινοῦ Κανονισμοῦ Στρατιωτικῶν Ἀσκήσεων, Παρατάξεων καὶ Παρελάσεων.

Τὴν 27ην Ἰουνίου εἰς Γενικὴν συγκέντρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Ὑποδιοικήσεως Δράμας ὠμίλησεν ὁ ποιητὴς κ. Παπαγιαννάκος. Μετὰ δὲ τὴν ὁμίλιαν τοῦ ἀπήγγειλε καὶ διάφορα ποιήματα Ἑθνικοῦ καὶ Ὀρθοκεντρικοῦ περιεχομένου.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρήσαν ὁ κ. Γενικὸς Ἐπόπτης Ε. Ο. Ν., ὁ περιφερειακὸς Ὑποδιοικητὴς Δράμας καὶ ἅπαντες οἱ βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως Δράμας.

ΑΡΤΑ.—Κατὰ τὸν ἑορτασμόν τῆς ἐπετείου τῆς προσηγορίας τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἄρτης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἅπασα ἡ δύναμις τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἄρτης παρετάχθη ἐξωθὶ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ καὶ ἀπέδωσε τιμὰς εἰς τοὺς προσελθόντας εἰς τὴν δοξολογίαν Γενικὸν Ἐπόπτην, τὸν Περιφερειακὸν Διοικητὴν καὶ τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχὰς τῆς πόλεως.

Ἀκολουθῶς ἡγουμένης τῆς μουσικῆς «Σκουφᾶς» παρήλασε διὰ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τοῦ λαοῦ.

Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας παραταχθέντας ἔμπροσθεν τῆς Σχολῆς μέσης ἐκπαίδευσως ὠμίλησεν ὁ καθηγητὴς λογιῆς κ. Στέφανος Παππᾶς ἐν σχέσει μετὰ τὸ πανηγυρίζομενον γεγονός.

παιδιὰ καὶ ἐφήβους, σημαίνει κτίριο, ἡθοποιούς, δραματολόγιο. Ὑπάρχουν χώρες στὶς ὁποῖες εὐρίσκονται καὶ τὰ τρία. Ἐδῶ ἔχουμε ἴσως τὴν διάθεσιν καὶ τίποτε ἄλλο. Μοῦ λέγουν ὅτι ἕνα ἔργο θεατρικόν, τὰ «Σουλιωτόπουλα» τοῦ κ. Τσεκούρα, εἶναι λαμπρὸ ἀπὸ κάθε πλευρὰ. Πόσες φορές ὅμως παίχθηκε, ἔλλειψε ὀργανωμένον θιάσου καὶ θεάτρου; Ἐπίσης τὸ ἔργο τοῦ κ. Ρῶτα: «Νὰ ζῇ τὸ Μεσολόγγιον» εἶναι ἀξιοθαύμαστο, θὰ παιζόταν ὅμως ἀνδρὸν βρισκόταν τὸ Βασιλικὸν θέατρο; Καὶ δὲν ἔρχεται αὐτὸματα ἡ ἀπογοήτευσίς καὶ ἀποκαρδιώσις ὅταν ἔχῃς ὅλη τὴν διάθεσιν νὰ προσφέρῃς, ὅτι μπορεῖς στὸ παιδί καὶ εἰσαὶ ὑποχρεωμένος νὰ περιφέρεται μετὰ τὰ χειρόγραφα στὸ χέρι, ἢ τὸ πρακτικώτερον νὰ τὰ κλείνῃς στὸ συρτάρι, ἐλλείψει θιάσου καὶ θεάτρου;

Αὐτὰ τὰ λίγα ποὺ ἔχουν σκοπὸ νὰ τοῖσιν τὴν ἀνάγκη τοῦ παιδικοῦ καὶ ἐφηβικοῦ θεάτρου, ἔχουν ἀκόμη σκοπὸ νὰ ὑποδείξουν τὴν ἀνάγκη τοῦ κατάρτιστον ἐνὸς παγίου θιάσου. Δὲν ξεύρω ἀνθ' αὐτοῦ κατάρτιστον ἀπὸ μεγάλους ἢ μικροὺς; Δὲν ξεύρω ἀνθ' αὐτοῦ λειτουργηὶ καθημερινῶς Ἐκεῖνο ποὺ ξέρω—καὶ θυμᾶμαι ἀκόμη μετὰ συγκίνησιν τὰ πατριωτικὰ ἔργα ποὺ βλέπαμε στὰ παιδικὰ μου χρόνια, ὅταν οἱ πατριῶται διδάσκαλοι τῆς παλιᾶς γενεᾶς μᾶς ὡδηγοῦσαν στὸ θέατρο—εἶναι τὸ ὅτι ἡ Ὁργάνωσις τῆς Νεολαίας δὲν μπορεῖ νὰ παραβλέψῃ τὴν ἀνάγκη νὰ ἱδρυσθῇ ἕνα μόνιμον πατριωτικὸν θέατρο γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς ἐφήβους μας, ἕνα θέατρο ποὺ θὰ ὑλοποιῇ τὴν ἱστορίαν καὶ θὰ φλογίζῃ τὶς παιδικὰς ψυχάς. Ὅλοι οἱ ἐνθουσιασμοὶ μετὰ τὴν ἰδέαν ὅτι ἔχει ἡδὴ τὸ δικὸν τὸ ραδιοφωνικὸν σταθμὸν, θὰ θεωρήσουμε τὴν καινοτομίαν ἀσυμπλήρωτην ἀνδρὸν ὑπάρχει καὶ τὸ ἐφηβικὸν θέατρο, ἀπὸ τοῦ ὁποῖο θὰ γίνονται ἐπίσης ἐκπομπές γιὰ τὰ ἑλληνοπούλα ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ὅσο φαίνεται ἴσως δύσκολον ἐκ πρώτης ὁψεως. Μία πρόχειρη μελέτη τῶν ὀργανισμῶν τοῦ ξένου παιδικοῦ θεάτρου θὰ πείσῃ τὸν καθένα.

Χ. Ε. Α.

ΚΑΝΕΝΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ, είτε δημοσιεύεται είτε όχι, δεν επιστρέφεται.

ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΡ. ΚΑΧΡ., ένταυθα. Καλό ως «έκθεσις Ιδεών», αλλά δεν είναι εκείνο που θα μπορούσε να δημοσιευθεί. Περιμένουμε κάτι λογοτεχνικότερο. — ΜΑΙΡ. ΛΥΡ., Βιάνν. Σας σφίγγω το χέρι για το άριστο γράμμα σας. Η πίστι σας στην Ίδεα, η απλότης που εκφράζεται τα διανοήματά σας αξίζουν να υπογραμμισθούν. Μπράβο σας. — ΕΛΑΒΑΜΕ μία ανυπόγραφη έκθεσις γραμμένη από μαθήτρια του ΣΤ Γυμνασίου. Ας μάς την ξαναστείλει υπογεγραμμένη για να της απαντήσουμε. Η ανωνυμία και όταν ακόμα δεν γίνεται με κακό σκοπό, η και δεν πρόκειται να βλάψη, είναι κάτι ταπεινό και κατακριτέο. Πιστεύουμε πως μάλλον από άσχημάς δεν έδωσε την υπογραφή της. — ΚΩΝ. Α. ΑΝΑΝΙΚΑΝ, Αγ. Θεοδώρους. Συγχαρητήρια για σας και για την δωδεκαετή μαθητήριόν σας. Παρακαλούμε να τα διαβιβάσετε. Η έκθεσις, αληθινή, παλαιά, μνη από έθουσιασμό, δεν έχει λογοτεχνικά αξιώσεις και γι' αυτό το λόγο δεν θα δημοσιευθεί εις το Βήμα των Νέων. Η φωτογραφία έκραττή και θα δημοσιευθεί με την σειρά της. — Π. ΜΩΡ., ένταυθα. Κακή διατύπωση καλής Ιδεάς. Προσέχετε τις λέξεις που μεταχειρίζεστε. Αποφεύγετε τις γλωσσικές ακρότητες, όπως «βροφή» κλπ., και μην προσπαθείτε να δημιουργήτε τύπους καινούργιους σε υπάρχουσες λέξεις. Υπάρχει η «άνταρσις» ώστε περιττεύει ο «άνταρσις». Το έργο του γλωσσολόγου δεν ανήκει στους Νέους. — ΑΡΓ. ΑΡΑΒΑΝ. Έγκρίνεται. Θα δημοσιευθεί. Έχετε ταλέντο. Έργασθείτε. Διαβάστε όσο μπορείτε νεοελληνική ποίηση: Παλαμά, Πορφύρα, Μαλακάση, Γρυπάρη. Προσέξτε πως αποφεύγονται οι χαλαριές και πως δένονται τα νοήματα. — ΑΛΚ. ΤΣΙΜ., Αχαΐαν. Το πεζό σας έχει πολλά προτερήματα αλλά κι ένα βασικό ελάττωμα. Το ζεύξιμο των έννοιών είναι κάπως πλαστικό και ταυριάζει περισσότερο στο στυλ του κυρίου Άρθρου έφημερίδος παρά σε λογοτέχνημα, που θαχε τη θέσι του στο Βήμα των Νέων. Η γλώσσα σας, η τοποθέτησις των λέξεων ο ρυθμός των φράσεων — υπάρχει και για το πεζό ρυθμός, διάφορος φυσικά από τον ρυθμό του στίχου — παρά πολύ καλά. Περιμένουμε κάτι προσορισμένο για τη σελίδα μας. — Ι. Ν. ΥΦΑΝΤ., Ίδαια. Και τα τρία πεζογραφήματά σας είναι από μια άποψι καλά. Θα δημοσιεύαμε ένα για να πάρτε θάρρος, μα προτιμούμε να σας δώσουμε μερικές συμβουλές που θα σας βοηθήσουν μελλοντικά. Ένα διήγημα, όσο μικρό και νάναι, πρέπει να έχει υποθεσι και αρχιτεκτονική. Χρειάζεται μ' άλλα λόγια ένας μύθος με αρχή, μέση και τέλος. Ο αναγνώστης, τελειώνοντας ένα διήγημα, πρέπει να έχει το συναίσθημα του τελειωμένου, του πλήρους. Τα τρία πεζογραφήματά σας είναι ειλικόνες άπτες, που θα μπορούσαν ν' αποτελέσουν μέρος ενός διηγήματος ή κάθε μιά. Αυτό είναι το κυριότερο ελάττωμά τους. Σε μελλοντική σας εργασία περιμένουμε από σας κάτι άρτιότερο. Έχετε την ικανότητα. Δουλέψτε. Όσο για το ερώτημα σας απορούμε πως σχηματίσατε τέτοια έντοπος. Δημοσιεύουμε κάθε τι που είναι άριστο, άδιαφορές περιεχομένου. — Δ. ΚΟΥΤ., Μυτιλήνην. Το σονέττο είναι η δυσκολότερη ποιητική φόρμα, όχι μόνο γιατί πρέπει να κλεισθή μέσα σε δεκατέσσαρες ενδεκασύλλαβους στίχους το νόημα και γιατί τα ζευγίσματα των διμοικαταληξιών (1 — 4, 5 — 8 και 2 — 3, 6 — 7) περιορίζουν τον ποιητή, αλλά και γιατί στο κομψοτέχνημα αυτό — όπως το χαρακτηρίσει ο Πετράρχης — δεν συγχωρείται κανένα στυχουργικό λάθος. Σας υποδεικνύουμε τις χαλαριές (λαχάρα — άγια, «Ηρω — ες θάμα» — ή — άψι) τους παρασπαστικούς στίχους (ο 8 δωδεκασύλλαβος ο 13 δεκασύλλαβος αφού γίνεται συνίζησι του δούλα η) και σας παρακαλούμε αφού το διορθώσετε, προσπαθώντας να δώσετε πιο καθαρά τα νοήματα, να μάς το ξαναστείλετε. — Χ. ΤΖΩΡΤΖ., Καλλιθέαν. Θέλει περισσότερο δούλεμα και καλλίτερο ζυγίσμα μεταξύ εισαγωγής και κυρίου θέματος. Ένώ η εισαγωγή πλαταίνει, το κύριο θέμα — ο θάνατος του ήρωά σας — περιγράφεται γοργά και έτσι χάνει τη δραματική του αξία. — ΝΤΟΡΑΝ ΑΡΤΕΛΑΡΗ, ΜΑΡΚ. ΤΣΑΓΚΑΤΑΚΗΝ, ΣΤΑΥΡ. ΠΑΝΤΑΖΗΝ. Θα δημοσιευθούν. — ΜΗΤΣ. ΚΑΤΣ., Παράκαρο. Στείλτε μας κάτι άλλο. — Π. ΙΕΥΑΓ. ΓΕΩΡΓ., Κυ-

πάρισον. «Έχουμε ύπ' όψιν μας δύο ποιήματά σας και ένα πεζό, που μάς πείθουν άπόλυτα ότι έχετε ταλέντο. Χρειάζεται όμως να έργασθίτε ακόμα. Ξαναδουλέψτε τη «Μάνω», αποφεύγοντας τις χαλαριές και τους πλατυασμούς και ξαναστείλετε το. — ΕΥΑΓ. Γ. ΛΟΥΡ., ένταυθα. Δεν είναι πιά επίκαιρο. Έχετε ταλέντο και πρέπει να το φροντίσετε. — ΑΙΚ. ΣΒΟΡ., ένταυθα. Το πεζό ρητορικό με χτυπητές φράσεις αλλά κοινοτόπα νοήματα. Το ποιήμα έχει μία δροσιά αξιοζήλευτη, αλλά χρειάζεται τεχνική επεξεργασία. Προσπαθήστε να το ξαναγράψετε. — ΜΑΡΓ. ΑΛΕΦΡ., ένταυθα. Έχετε το χάρισμα της περιγραφής, αλλά στα μέρη που καταπιάνεστε με την ιδεαλιστική ανάλυσι δεν επιτυγχάνετε τόσο. Υποθέτουμε πως η αποτυχία αυτή θα οφείλεται στην ηλικία σας. Μην προσπαθήτε, λοιπόν, να κάνετε κάτι ανώτερο από κείνο που σας επιτρέπουν οι γνώσεις σας κι οι δυνάμεις σας. Ένα απλό διηγηματάκι με μία γοργή λύσι θα το καταφέρναιτε, ελπίζομεν, καλά. Ευχαρίστησά το το διαβάσαμε. — ΓΙΑΝ. ΜΑΡΑΓΚ., Ρέθυμνον. Το πρώτο τετράστιχο καλό, παραστατικότατο. Το δεύτερο όχι αντίξιο του πρώτου. Θα θέλατε να το διορθώσετε και να μάς το ξαναστείλετε; — ΚΥΡ. ΔΟΥΡ., ένταυθα. Το ποιήμα σας δεν έχει την ίδια επιτυχία από την αρχή ως το τέλος. Το πρώτο μέρος όπου περιγράφετε την άνοιξι είναι χαριτωμένο, δροσερό, ευάριστο. Το δεύτερο, όμως, μέρος, όπου προσπαθείτε να κάνετε φανερό την αλληγορία, δεν είναι καλό. Το διαστήκατε. Το γράψατε χωρίς έμπνευσι; Δεν έξερω. Σας βεβαιούμεν όμως πως δίνει την έντύπωσι ότι γράφτηκε από άλλον. Στείλτε μας κάτι άλλο πιο δουλεμένο. — ΙΩΑΝ. ΚΑΡΑΛ., Κρέσταινα. Ο λόγος ύλλαςος στίχους είναι δύσκολος για τους άρχιους. Αυτός είναι ο λόγος που η «Άνοιξι» σας ύστερεί. Έπειτα δεν προσέχετε να κρατήσετε ένα στίχο από την αρχή ως το τέλος και ένα σύστημα διμοικαταληξίας. Θα θέλαμε να δούμε και κάτι άλλο δικό σας.

ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

ΙΩ. Μ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΝ, Μεγαλόπολιν. Οι λέξεις των άκροστιχίδων και των άσκήσεων σας γενικά, δεν είναι επιτυχημένες. Το αυτό ελάττωμα παρατηρήσαμε και στο σταυρόλεξο, εις το οποίο επιπροσθέτως, έχετε βάλε, κακάς, τα μαύρα τετραγωνίδια, σε σειρές. — ΝΑΠ. Α. ΚΩΣΤΗΝ, Ιωάννινα. Αι λύσεις σωστές. Αι άσκήσεις δεν ελήφθησαν ύπ' όψιν, επειδή είναι γραμμένες από τις δύο όψεις του χαρτιού. Και το σταυρόλεξο με τις ίδιες λέξεις όριζόντιως και καθέτως άνεπιτυχές. — Α. Σ. ΓΩΜΙΑΔΗΝ, Πειραιά. Απολύτως σωστή η λύσις. Συγχαρητήρια. — Χ. Ι. ΔΟΥΛΑΜΗΝ, Πόλον. Δεν είναι όσο έπρεπε καλές αι άσκήσεις σας για να δημοσιευθούν. — Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ένταυθα. Στις λέξεις του σταυρόλεξου σας έχετε μία μάρκα ραδιοφώνου, μία μάρκα αυτοκινήτου και μία μάρκα γραμμοφώνου. Μήπως έχετε κανένα κανένα ιδιαίτερον λόγον να διαφημίσετε τας «μάρκας» αυτές;... Ασφαλώς όχι. Λέξεις γενικής φύσεως λοιπόν και από τη μία όψι του χαρτιού. — Κ. ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΝ, Άργος. Χωρίς βάσι το πρόβλημα σας, διότι ούδαμο του κόπου υπάρχει κήπος εις το ταμείον του όποιου ο εισερχόμενος πρέπει να ρίψη άλλα τόσα απ' όσα είχε το ταμείον και να παίρνη πίσω 10 δραχμές... Και τα άλλα άνεπιτυχή. — Γ. Κ. ΚΟΤΖΑΜΠΟΠΟΥΛΟΝ, ένταυθα. Κόκκινη μελάνη, δύο όψεις χαρτιού και σταυρόλεξα με λίγες λέξεις. Απορρίπτονται. — ΔΗΜ. ΜΠΕΝΑΝ, Έλεφθέρων ύπ' όψιν τα σταυρόλεξα σας. — Α. Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΝ, Καλαμιάν. Εγγραψαμεν ότι τα σταυρόλεξα δεν πρέπει να χωρίζονται σε άλλα μικρότερα. — ΑΘ. Α. ΚΑΤΣΟΥΔΑΝ και Δ. ΛΩΛΟΝ. Γνώστες αι άσκήσεις σας. — ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΝ, Λεοντάριον Άρκαδίας. Λιγότερα και εκλεκτότερα πράγματα άλλη φορά. Έγκρίνεται μία άκροστιχίς. — ΜΑΤΘ. ΦΡΑΓΚΗΝ, ένταυθα. Λίγες λέξεις για σταυρόλεξα 15 X 20 και πολλά μαύρα τετραγωνίδια. — Γ. Δ. ΡΑΒΑΝΗΝ, ένταυθα. Έγκρίνεται. — ΠΑΝ. ΜΩΡΑΪΤΗΝ, ένταυθα. Συγχαρητήρια για τη λύσι. — ΔΑΝ. ΞΑΝΘΙΔΟΥ, Ναύπλιον. Σωστές αι λύσεις σας. Ευχαριστούμε για τα αλοήματά σας. Περιμένουμε δικές σας άσκήσεις. — Ε. Π. ΔΡΑΓΩΝΑΝ, Πειραιά. Έγκρίνονται. — ΣΠ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΝ, Σεργειάδα. Όρθες αι λύσεις σας. — Γ. Κ. ΚΟΚΟΡΑΚΗΝ, Πειραιά. Δεν δεχόμεθα 8 σταυρόλεξα συγκειτρομένα εις ένα και μη συγκειτρονόμενα μεταξύ τους. Τα άλλα έγκρίνονται. — Ε. Δ. ΠΑΠΑΓΡΗΓΟΡΑΚΗΝ. Αι άσκήσεις σας είναι μέτριες. — Δ. Ν. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ, Αμμιαν. Κακό το σταυρόλεξό σας. Ο λαβύρινθος πολύ εύκολος στη λύσι του. — Ι. Α. ΛΟΥΒΑΡΙΝ, ένταυθα. Άνεπιτυχές το σταυρόλεξό σας. — Π. Ν. ΠΑΠΑΝΑΓΝΟΥ, Καλό, αλλά αι λέξεις του σταυρόλεξου σας δεν είναι επιτυχείς. Τα

άλλα δημοσιεύονται. — ΕΥΓ. ΛΙΒΥΗΝ, Καρλόθασι. Μέτριον το σταυρόλεξό σας. Μη ξαναγράψετε από τις δύο όψεις του χαρτιού. — Β. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΝ, Κωνσταντινούπολιν. Κανένα από τα σταυρολέξα σας δεν είναι κακό. Άλλά όλα έχουν μικροατέλειες που δεν επιτρέπουν τη δημοσιεύσιν τους. — Γ. ΖΑΦΕΙΡΗΝ, Ν. Σμύρνην. Κακοσχεδιασμένο το σταυρόλεξό σας και επομένως ακατάλληλο, έφ' όσον μάλιστα δεν χωρίζονται τα τετραγωνίδια τους με γραμμές. — Δεν έγκρίνονται τα σταυρολέξα των Φρ. Ήλιάδη (ήτης, άας, φιά), Γ. Α. Ζαργκλή (ΗΝΕΣΑ, ΊΘΙ), Σ. Θ. Μερικίου (άκατάλληλον σχήμα), Φ. Δ. Γιάνναρη (δεν ενώνονται αι λέξεις), Ε. Γ. Βαροιατζή (ΑΕΡ, ΑΒΑΣ, Σολονος), Η. Ι. Μιχαλοπούλου (ΠΝΑ, πρσο), Ε. Ξανάκη (τόρα, έδες, ΟΛΠ, Ε.Ε.Ε., κρέ, ΔΓΙ κλπ.), Γ. Κ. Καλτσά (ωσ), Ι. Πατράκη (δύσκολος η άνεπιτυχής λέξις), Χ. Άνδριτσονιάνη (κακή διασαύρωσις των λέξεων), Κ. Π. Μαστοράκου (ΑΝΟΛΚΟΣ, ΑΠΗΣΑΝ, ΒΙΝΗ), Η. Κ. Ήλιάδη (χωρίζεται σε δύο και το άλλο έχει πολλά μαύρα), Δ. Π. Άσσημακοπούλου (δεν είναι σταυρολέξο), Μ. Λαντουδάκη (δεν διασαύρωται καλώς), Μ. Τ. Λυριτσάκη (όχι άπόλυτως επιτυχής αι λέξεις), Π. Καρατζίδη; (Ιναν, ΦΙΑΙ), Χ. Β. Ζώτου (δεν είναι σταυρόλεξο αυτό που έστειλε. Από τη μία μόνο όψι του χαρτιού άλλη φορά), Α. Π. Παπαδοπούλου (ΔΑΦΝΑ). Έγκρίνονται τα σταυρόλεξα των Ο. Ι. Νεγρην (Άρτα) και Ε. Ν. Παροδάλλη. Όρθες λύσεις των Πνευματικών Άσκήσεων έστειλαν οι Κωνσταντίνος Λάγιος, Δημ. Κ. Πάνος, Γ. Άλατάς, Άθηνά Ε. Μυλωνά, Σμαργάνα Ι. Δημητρακοπούλου, Έλλη Ι. Λυμπερή, Τάκης Ν. Ρουμειώτης και Κ. Μ. Καλαφάτης, Γ. Κ. Καλτσάς, Παρασκευάσκα Παυλάκη, Κ. Ι. Ίωαννίδης, Σερ. Βαραγκής, Κ. Ν. Πετρόπουλος, Άρ. Άλφας, Γ. Δελώνης, Π. Κυριαζίδης. Απορρίπτονται αι Πνευματικά Άσκήσεις των Δημ. Π. Άσσημακοπούλου, Ι. Γεωργιάδη, Κ. Π. Μαστοράκου, Π. Άθιάδη, Στ. Πακτένα, Δημ. Κ. Λώλου, Γ. Σ. Κατιροπούλου (γράφει και από τις δύο όψεις του χαρτιού), Ίω. Πατεράκη, Δημ. Ίω. Φουσεκή, Ν. Β. Παπάζογλου, Δημ. Άθηναίου, Ίω. Πρόκου, Γεωργίου Πετροπούλου, Π. Παναγιωτοπούλου, Γ. Κ. Καλτσά, Ν. Άθραδάς, Ίω. Ρήγου, Γ. Ν. Θέμελη. ΙΩ. Α. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΝ, Πειραιά. (Απορρίπτονται). — Ι. Κ. ΒΑΡΥΜΠΟΠΙΛΟΥ, ένταυθα. (Έγκρίνεται το κρυπτογραφικόν). — Δ. Γ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ένταυθα. (Δεν είναι κητρία άλλα κητρία). — ΓΕΩΡΓ. ΓΚΙΓΚΙΝΗΝ, Όρεστιάδα. (Πάλιν δεν είναι καλά, γιατί έχουν ελάχιστες λέξεις και πολλά μαύρα τετραγωνίδια). — ΙΩ. ΚΑΤΖΟΥΡΑΚΗΝ, Ρέθυμνον. (Έγκρίνεται αι άσκήσεις). — ΙΩ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΝ. (Δεν είναι καλή η άσκησις). — Δ. ΙΩ. ΦΟΥΣΕΚΗΝ, Καρπενήσιον. (Όχι από τις δύο όψεις του χαρτιού). — ΣΠ. ΕΛ. ΜΑΣΤΟΡΙΔΗΝ. (Απορρίπτονται). — ΧΑΡ. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΝ, Τήνον. (Έλήφθησαν αυτά που μάς στείλατε). — ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΜΠΟΥΚΛΑΝ, Θεσσαλονίκην. Η διεδομένη σας διαρθρώσις. — Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Όμαδαρχην Ε. Ο. Ν. Έλήφθησαν και σας άπεστάλη η άπόδειξις.

ΑΙ ΒΙΤΑΜΙΝΑΙ Α ΚΑΙ Β

(Συνέχεια από τη σελίδα 1275)

τούς μύς του σκελετού. Ο όργανισμός του νεογνού δεν έχει καθόλου βιταμίνες Β, έπομένως φαντάζεσθε τας ανάγκας του και όταν μάλιστα δεν τρέφεται από την μητέρα του. Η ήμερησία ανάγκη εις βιταμίνες Β δεν κατωρθώθη δι' όρισθ, πάντως όμως υπολογίζεται από 1—5 χλστγρ. και άναλόγως της ηλικίας. Αι μεγάλοι άνθρωποι δεν βλάπτουν κανένα όργανισμόν, ενώ αντίθετως η πληθώρα της βιταμίνης Α προκαλεί διαταραχάς, την λεγομένην υπερβιταμίνωσιν. Η βιταμίνη Α ρυθμίζει την λειτουργίαν του νευρικού συστήματος, της καρδιάς και την κίνησιν του ύδατος εις το σώμα.

Γ. Μπαμπούρης
Παιδίατρος

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 31 Δεκεμβρίου 1938)..... » 10.800.000.000

Διοικητής
ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Ἀθήναις. Υποδιοικητής
ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΔΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ καὶ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὁρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις εἰς δραχμας (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ, διαρκείας καὶ Ταμειυτηρίου) μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

Εἰδικὰ εὐκόλῃαι καὶ συμφέροντες ὁροι διὰ τὰ ἐμβάσματα καὶ γενικῶς τὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος συναλλαγὰς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διατηρεῖ πλήρως δίκτυον ἀνταποκριτῶν εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἶναι δὲ ἀνταποκριτὴς ἐν Ἑλλάδι τῶν μεγαλυτέρων ξένων τραπεζῶν

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἐσωτερικοῦ ἀπὸ δραχ. 1 ἕως 100.000.—

Ἐξωτ. ρικοῦ » » 1 » 500.000.—

Κεφάλαιον κατ' ἐθετῶν Δραχ. 3.760.000.000.—

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμειυτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους καὶ δι' ὅλων τῶν ἀγοστικῶν διανομέων.—Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιεῖνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.—Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν καταθέσεων, ἥτοι δραχ. 33.500, δὲν κατὰσχονται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.—Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως, τὸ Ταχυδρομικόν Ταμειυτήριον διαθέτει εἰδικούς καλλιτεχνικούς κομμηταράδες, πωλουμένους εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Κράτους.—Όταν ἔχετε ἓνα κομμηταρὶ δύνασθε νὰ ἐξυπηρετήσετε κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰς οἰκονομίας σας, διότι συνηθίζετε εὐκολώτερα στὴν ἀποταμίευσιν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Στὰς Σπυρομήλιου (Μέγαρον Μ.Τ.Σ.)

Λεωφόρος Ἀλεξάνδρου καὶ Σπυριδωνος Τρικοῦπη

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:

ΖΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΙΩΝ

ΑΥΤΕΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΟΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας Πράκτορά μας νὰ σας ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ὅπερ διακανονίζει ταχέως καὶ ἀπ' εὐθείας πᾶσαν ζημίαν σας.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδια σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀθῆναι, Κολοκοτρώνη 13.

Τηλ. 21-144, 29-331.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ πρὸς 3% ἄχρι δραχμῶν 125.000.—

ΟΨΕΩΣ πρὸς 3% • ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ πρὸς 3 1/2%—4 1/2%

Ο τόκος τοῦ Ταμειυτηρίου ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως. Ἀπασαί αἱ καταθέσεις εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἠγγυημένοι ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπληραγμένοι τελῶν χαρτοσήμου.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρετάς τῆς Νεολαίας πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀποταμίευσις.

ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ καὶ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ! Ἀποταμιεύετε καὶ καταθέτετε τὰς οἰκονομίας σας εἰς τὸ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Οὕτω προετοιμάετε μίαν καλλίτερον αἰρίον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ συμβάλλετε συγχρόνως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας τῆς Χώρας.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΝΙΟΥ 31

35 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ 72 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

